

**DEWAN RAKYAT
PARLIMEN KEDUA BELAS
PENGKAL KETIGA
MESYUARAT KETIGA**

Bil. 68

Khamis

11 November 2010

K A N D U N G A N

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN (Halaman 1)

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan 2011

Jawatankuasa:-

Jadual:-

Maksud B.10, B.11 dan B.12

(Halaman 27)

USUL:

Usul Anggaran Pembangunan 2011

Jawatankuasa:-

Maksud P.10 dan P.70

(Halaman 27)

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Khamis, 11 November 2010

Mesyuarat dimulakan pada pukul 10.00 pagi

DOA

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

1. Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong] minta Kementerian Dalam Negeri menyatakan apakah kementerian berpuas hati dengan berita atau laporan yang dibuat oleh akhbar, majalah yang ada kalanya menyalahi undang-undang negara. Apakah kaedah yang digunakan kementerian dalam memantau agar setiap akhbar, majalah atau media mengikut peraturan yang ditetapkan kementerian mengikut undang-undang.

Timbalan Menteri Dalam Negeri I [Datuk Wira Abu Seman bin Haji Yusop]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya mengucapkan terima kasih juga kepada Yang Berhormat Lenggong yang mengemukakan pertanyaan ini. Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya juga menjawab pertanyaan ini bersekali dengan pertanyaan oleh Ahli Yang Berhormat Tebrau pada hari ini, soalan nombor 25 kerana ia berkaitan dengan perkara yang sama.

Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat dan juga Dewan yang mulia ini, mengikut peraturan undang-undang di bawah Akta Mesin Cetak dan Penerbitan 1984 bahawa apa-apa hasil penerbitan tidak boleh mengandungi perkara-perkara seperti berikut:

- (i) memudaratkan atau mungkin memudaratkan ketenteraman awam, kemoralan, keselamatan; atau
- (ii) yang mungkin menggemparkan fikiran orang ramai atau;
- (iii) yang berlawanan atau mungkin berlawanan dengan mana-mana undang-undang negara; atau
- (iv) yang selainnya memudaratkan atau mungkin memudaratkan kepentingan awam atau kepentingan negara

Namun begitu, terdapat juga hasil penerbitan yang masih mengandungi perkara-perkara yang dilarang seperti yang telah saya nyatakan sebentar tadi yang ada kalanya menyebabkan Kementerian Dalam Negeri atau KDN tidak berpuas hati. Sehubungan dengan tindakan yang dibuat oleh KDN terhadap hasil penerbitan yang tidak mengikut peraturan seperti yang ditetapkan, tindakan yang diambil oleh KDN adalah seperti berikut:

- (i) memberi nasihat, teguran dan amaran secara bersurat; atau
- (ii) memberi surat tunjuk sebab; atau
- (iii) menggantung atau membatalkan permit penerbitan berkenaan; atau

- (iv) mengambil tindakan di bawah Akta Hasutan jika hasil penerbitan itu bersifat hasutan.

Terima kasih.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Soalan tambahan saya, semua orang tahu terdapat banyak pihak yang mendakwa bahawa penerbitan media dalam negara ini kononnya tidak bebas, kononnya dikawal. Sejauh manakah kebenaran ini, Yang Berhormat Menteri? Satu.

Apakah juga bermakna kebebasan itu bermaksud kita boleh melanggar semua undang-undang dan peraturan yang kita sediakan? Kemudian, sejauh manakah pemantauan kementerian terhadap akhbar-akhbar alternatif, Harakah misalnya, Suara Keadilan misalnya, akhbar-akhbar Cina dan India yang menimbulkan isu-isu sensitif yang menyentuh perkara-perkara yang termaktub dalam Perlembagaan misalnya. Sejauh mana pemantauan dibuat dan saya minta kita perlu tegas untuk memastikan supaya ia tidak mengganggu-gugat keharmonian rakyat negara ini. Terima kasih.

Datuk Wira Abu Seman bin Haji Yusop: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan juga terima kasih Lenggong. Pertamanya, saya ingin menegaskan di sini bahawa KDN sangat terbuka dengan kebebasan media, khususnya media cetak, asalkan ianya turut ditatang dengan elemen ketanggungjawaban yang sebenar berlandaskan keluhuran undang-undang negara kita.

Sehubungan dengan dakwaan ataupun isu yang pertama yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Lenggong tadi yang mana ada dakwaan mengatakan bahawa media ataupun akhbar di negara kita ini tidak bebas. Saya ingin menyangkal dakwaan yang dibuat oleh pihak yang tertentu ini. Terutamanya kalau kita berasaskan daripada statistik-statistik seperti jumlah permit yang diberi untuk menerbitkan akhbar di negara ini. KDN telah meluluskan sebanyak 78 akhbar dalam pelbagai bahasa. Di Semenanjung Malaysia ini terdapat sebanyak 45 akhbar, di Sabah sebanyak 13 akhbar dan di Sarawak sebanyak 18 akhbar. Jika dalam pecahan mengikut bahasa pula jumlahnya adalah seperti berikut:

Akhbar	Jumlah
Bahasa Malaysia	18
Bahasa Inggeris	19
Bahasa Cina	29
Bahasa Punjabi/Tamil	10

Selain daripada meluluskan permit akhbar harian seperti yang telah dinyatakan tadi, KDN juga telah meluluskan sebanyak 42 permit akhbar tabloid bercorak hal ehwal semasa dan sebanyak 16 permit surat berita parti-parti politik di dalam negara kita.

■1010

Dari segi tindakan yang telah diambil oleh KDN ke atas akhbar-akhbar dalam semua bahasa, ini amat jelas membuktikan Kerajaan Malaysia tidak menyekat atau mengekang kebebasan media di Malaysia. Kerana kalau kita meneliti dari statistik tindakan-tindakan yang kita telah ambil selama ini ke atas akhbar-akhbar dalam semua bahasa yang telah saya nyatakan tadi sehingga pada 2010 sehingga September sebanyak 19 tindakan dalam bentuk nasihat, teguran dan surat tunjuk sebab telah diambil dan belum ada lagi akhbar yang dikenakan tindakan gantung dan batal permit.

Sehubungan dengan isu berkaitan dengan ianya perlu mematuhi *rules of law* kita, bahawa apa yang kita memantau supaya perkara-perkara ini perlu penerbit-penerbit mematuhi undang-undang kita seperti yang termaktub dalam mesin cetak yang diguna pakai di dalam negara kita.

Walau bagaimanapun daripada apa yang telah dinyatakan daripada segi tindakan-tindakan yang telah diambil, tidaklah sebegitu keras di mana yang perlu jika diambil secara *strictnya* berasaskan undang-undang tetapi apa yang kita telah laksanakan pada hari ini, bahawa kita telah menubuhkan satu Jawatankuasa Pengukuhan Strategik Kerajaan. Di bawah ini kita mengadakan perbincangan dengan tiga Kementerian iaitu Jabatan Perdana Menteri, Kementerian Penerangan Komunikasi dan Kebudayaan dan Kementerian Dalam Negeri bersama Jabatan Perbendaharaan untuk meneliti perkara secara mendalam.

Kerajaan mengambil langkah ini bagi memastikan amalan media di negara kita ini bersih dari elemen hasutan, fitnah, tohmahan jahat dan perkara-perkara negatif terhadap pembangunan negara kita. Itulah tindakan yang akan kita ambil.

Tuan Abdullah Sani Abdul Hamid [Kuala Langat]: Terima Kasih Tan Sri Speaker yang bijaksana memilih saya untuk soalan yang ke-2. Terima kasih. Tan Sri Speaker. Dahulu terdengar berita untuk menubuhkan Majlis Media Malaysia (MMC) tetapi dibantah oleh wartawan khususnya Persatuan Kebangsaan Wartawan Malaysia (NUJ) dan kemudian rancangan ini telah dibatalkan. Persoalannya ialah adakah kerajaan akan bercadang mewujudkan satu MMC atau Majlis Media Malaysia dengan syarat memansuhkan Akta Penerbitan dan Percetakan Akhbar?

Adakah kerajaan berkomited untuk mengujudkan MMC yang beroperasi dengan bebas dikawal sendiri oleh pengamal media dan mempunyai perwakilan yang seimbang antara orang awam dan media. Terima kasih Tan Sri.

Datuk Wira Abu Seman bin Haji Yusop: Terima kasih Yang di-Pertua. Berkaitan dengan isu yang ditimbulkan oleh Kuala Langat tadi, sama ada Kerajaan Malaysia bercadang untuk mewujudkan MMC. Buat masa kini, kementerian sedang meneliti daripada aspek-aspek berkaitan dengan Akta Mesin Cetak dan Penerbitan 1984 ini. Jadi dalam kita membuat kajian ini kita akan cuba melihat apa yang terbaik bagi kepentingan negara kita.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Yang di-Pertua, Bolehkah benarkan.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, ya. Boleh. Boleh.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Terima kasih Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Ini sebagai ingatan saya benarkan ini oleh kerana Soalan No. 1 tadi itu ada dua soalan yang dijawab oleh Menteri serentak. *That's why you are allowed.*

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Yang Berhormat Timbalan Menteri ada kata bahawa ada satu jawatankuasa ditubuhkan untuk mengawal **sensitiviti** mengenai laporan-laporan dalam akhbar khususnya mengenai yang berhasutan, yang fitnah, yang tidak sensitif.

Semalam *Utusan Malaysia* adalah mengeluarkan satu laporan yang menyifatkan 13 Mei sebagai tarikh keramat dan perlu di *celebrate* sungguhpun ia adalah satu hari hitam dalam sejarah Malaysia di mana nyawa semua kaum adalah terkorban. Bukan kah ini merupakan satu hasutan dan pun sangat berbahaya. Apakah pandangan Yang Berhormat Menteri dan adakah ini akan menjadi satu tajuk untuk dikaji oleh Jawatankuasa Sensitiviti khususnya...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Itu satu cadangan saja.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: *Utusan Malaysia* dianggap sebagai lidah rasmi UMNO. Adakah ini pendirian UMNO? Adakah ini pendirian Barisan Nasional? Dan bolehkah ada satu sikap yang serius untuk mengutuk laporan semacam ini.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, saya juga ingin mengingatkan, kalau persoalan itu adalah bertentangan dengan Peraturan Mesyuarat 23(1). Andaian, spekulasi mengenai dengan persoalan ditanya pendapat seorang Menteri yang ada hubung kait dengan politik, saya rasa tidak payah jawablah. Kerana soalan-soalan itu harus diajukan kalau dia ada kena mengenai langsung dengan tanggungjawab kementerian dan tanggungjawab Menteri.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ini politik DAP sahaja.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Ini bukan hipotetikal. Ini apa yang disiarkan semalam dan itu apa yang sensitif mengenai soalan ini.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Ipoh Timur bertanya pandangan Menteri, apa pandangan dia secara peribadi. Tidak kena mengena dengan kementerian dia. Itu perbezaan dia. Saya tidak suka lagi untuk memberi fatwa-fatwa yang Ahli-Ahli Yang Berhormat sendiri sudah faham. Tak payah jawab.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah laporan akhbar. Ini soalan ini. Laporan yang dibuat oleh akhbar, majalah. Spesifik

Tuan Yang di-Pertua: Saya tahu Ipoh Timur. Akan tetapi persoalan Ipoh Timur itu saya perhatikan dengan baik, ianya bertanya kepada satu soalan yang minta *opinion*, *legal opinion* pun ada, *political opinion* pun ada. Itu tidak ada kena mengena dengan urusan sebagai kementerian.

Ya, Saya difahamkan Yang Berhormat Tuan Jeff Ooi Chuan Aun dari Jelutong tidak dapat hadir pada hari ini oleh kerana beliau menunaikan tanggungjawab sebagai wakil rakyat

iaitu di kawasan menghadiri satu majlis pengebumian di Alor Setar. Atas sebab itu kita beredar kepada soalan No 3.

[Soalan No. 2. - Y.B. Tuan Jeff Ooi Chuan Aun (Jelutong) tidak hadir]

3. Ir. Haji Hamim bin Samuri [Ledang] minta Menteri Luar Negeri menyatakan berapakah jumlah pelarian luar negara yang masih berada dalam negara kita, apakah penyelesaiannya untuk jangka masa pendek dan panjang. Apakah bentuk kerjasama yang diberikan oleh negara-negara seperti Kemboja, Vietnam, Filipina, Thailand dan sebagainya.

Timbalan Menteri Luar Negeri I [Tuan A. Kohilan Pillay a/l G. Appu]: Tan Sri Yang di-Pertua, terima kasih kepada Yang Berhormat Ledang di atas soalan yang dikemukakan. Seperti mana Dewan yang mulia ini sedia maklum, Malaysia bukan merupakan negara pihak dengan izin, *state party* kepada konvensyen berkaitan Status Orang-orang Pelarian 1951 dan Protokolnya 1967 yang *convention relating to the Status of Refugees 1951 and its Protocol 1967* dengan izin, yang menjadi asas bagi menentukan taraf pelarian bagi seseorang individu.

Oleh kerana tidak ada undang-undang khas bagi orang pelarian di negara ini, isu orang pelarian adalah tertakluk di bawah Akta Imigresen 1959, 1963 (Pindaan) 2002 di mana kesemua mereka dianggap sebagai pendatang asing tanpa izin (PATI).

Sehingga 1 September 2010 terdapat seramai 90,301 orang pelarian yang berdaftar dengan UNHCR yang berpejabat di Kuala Lumpur. Pada masa yang sama Kerajaan Malaysia bekerjasama dengan pihak Pesuruhjaya Tinggi Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu bagi orang Pelarian (UNHCR) dalam menghantar pulang orang-orang pelarian ke negara asal atau penempatan semula di negara-negara ketiga yang sudi menerima mereka.

Untuk makluman Dewan yang mulia ini, orang-orang pelarian belum pernah dibangkitkan oleh negara-negara sumber seperti Kemboja, Vietnam, Filipina dan Thailand semasa perbincangan dua hala dengan Malaysia. Walau bagaimanapun pihak kedutaan negara-negara tersebut lazimnya akan membantu dalam proses dokumentasi orang-orang pelarian untuk penempatan semula ke negara ketiga. Sekian.

■1020

Ir. Haji Hamim bin Samuri [Ledang]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Saya difahamkan selain daripada pelarian yang berjumlah 90,000 lebih yang mendaftar itu, ada sekali ganda lagi lebih kurang 100,000 pelarian yang tidak berdaftar. Maknanya, yang tidak disenaraikan oleh UNHCR. Angka ini akan terus bertambah. Samalah dengan angka tadi, akan terus bertambah kerana mereka ini beranak pinak.

Akan tetapi yang menjadi masalahnya atau isu utama Tuan Yang di-Pertua ialah mereka ini tidak ada dokumen langsung, dokumen di negara asal dan sebagainya. Apa akan jadi dengan mereka ini? Sampai bila perkara ini berlanjutan? Mengapa perkara ini tidak diselesaikan segera dan sejauh mana pula negara-negara Asean, atas semangat Asean bekerjasama dengan kita

untuk sekurang-kurangnya menerima mereka yang terus tinggal dalam negara kita tanpa ada apa-apa dokumen?

Ini kerana, kalau mereka diberi dokumen, mereka akan menjadi pendatang haram dan sebagainya. Jadi, oleh yang demikian kita bertanya dalam soal menangani isu pelarian ini, ini sudah menjadi keutamaan kepada kementerian bilangan berapa? Adakah bilangan yang mungkin di bawah sekali atau paling utama kerana rakyat melihat ini sebagai satu perkara yang sekian lama berlanjutan. Sekian, terima kasih.

Tuan A. Kohilan Pillay a/l G. Appu: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebenarnya seperti yang saya katakan tadi iaitu Malaysia bukan merupakan negara pihak kepada konvensyen mengenai orang pelarian 1951 dan protokolnya 1967. Namun begitu, seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Ledang tadi, saya setuju iaitu terdapat lebih kurang 100,000 lagi yang tidak berdaftar dengan UNHCR.

Namun begitu, kita boleh lihat kesemuanya kita kategorikan sebagai pendatang tanpa izin (PATI) ke negara kita. Apabila mereka ditangkap, mereka akan dihantar semula ke negara masing-masing. Akan tetapi, mana yang berdaftar dengan UNHCR ini atau pun yang berdaftar dengan International Organization Migration (IOM). Mana yang berdaftar dengan kedua-dua badan ini, maka badan ini akan berusaha untuk membuat dokumentasi dan menghantar ke negara-negara ketiga yang meminta ataupun yang memohon untuk menggunakan pelarian ini.

Jadi, setakat ini memang IOM dan UNHCR ini telah berjaya menghantar balik ke negara-negara ketiga ini begitu ramai sekali. Di mana kira-kira 49,082 orang telah pun dihantar ke negara-negara ketiga yang memerlukan mereka. Jadi, antara itu yang paling banyak sekali ialah UNHCR ini telah menghantar lebih kurang 68% dan diikuti dengan IOM sebanyak 32%. Sekian.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua, saya kecewa dan saya rasa rakyat pun kecewa kerana keengganan kerajaan untuk meratifikasikan konvensi-konvensi mengenai *refugees*. Apakah sebab kerajaan enggan meratifikasikan konvensyen-konvensyen ini memandangkan itu adalah *standard barrier* menunjukkan satu kedudukan satu negara, kewajipannya kepada bukan sahaja pelarian begitu juga kepada *rules of law*.

Dalam hal ini, di Malaysia sekarang saya difahamkan ada lebih kurang 50,000 pelarian dari Sri Lanka dan juga dari Burma yang tidak ada dokumentasi. Mereka sekarang seperti kerajaan memberi galakan untuk mereka dieksploitasi oleh pihak ketiga. Ini kerana, mereka tidak boleh mendapat kad-kad di UNHCR atau memperolehnya. Maka, bukankah kita seperti *we are assisting this criminal* untuk mengeksploitasikan mereka. Anak-anak *refugees* tidak boleh bersekolah di negara ini, mereka tidak boleh pergi ke hospital dan sebagainya.

Apakah pendirian kita? *Have you got humane feeling? Are you human enough to be a nation in this world* bila kita tidak memberikan pertolongan kepada pihak-pihak yang betul-betul

memerlukannya. Jangan kita cakap ada undang-undang dan sebagainya. *There is no use having rules of law.* Bila kita cakap sebenarnya *ruled by law*.

Tuan A. Kohilan Pillay a/l G. Appu: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebenarnya kalau kita lihat, bagi menentukan taraf pelarian dan permohonan untuk mencari suaka, maka kita perlu menandatangani konvensyen mengenai pelarian ini. Akan tetapi, Malaysia tidak berbuat begitu. Antara faktornya ialah faktor kedudukan geografi Malaysia yang begitu strategik.

Sekiranya kita menandatangani, maka kita akan menerima begitu ramai pelarian atau pun atas nama pelarian yang datang ke negara kita semata-mata untuk faktor ekonomi. Ini kerana, kita boleh lihat kita mempunyai beberapa faktor tarikan yang menyebabkan begitu ramai yang datang ke negara kita. Faktor ekonomi, faktor pekerjaan dan sebagainya. Jadi, kita tidak menandatangani.

Namun begitu, UNHCR menjadi badan yang bertanggungjawab ke atas kesemua mereka yang berdaftar dengan mereka di mana mereka memberi perlindungan, memberi makanan, memberi beberapa bentuk bantuan. Akan tetapi kerajaan kita yang cukup prihatin memberi bantuan kesihatan di mana mereka boleh mendapat bantuan kesihatan seperti pekerja asing di negara kita. Namun begitu, UNHCR memang memberi beberapa bentuk bantuan dan mereka juga menyediakan program pembelajaran kepada anak-anak mereka dan sebagainya.

Jadi, ini sudah cukup bagus. Kita berikan bukan sahaja UNHCR dan begitu juga dengan IOM, namun kita tidak dapat memberi peluang pekerjaan kepada mereka dan sebagainya. Jadi, kita kena lihat atas faktor-faktor ini akan menggalakkan lebih ramai lagi untuk datang ke negara kita. Jadi, saya percaya UNHCR ini dengan IOM, mereka memang memainkan peranan yang begitu baik sekali dalam proses penghantaran pelarian-pelarian ini. Sekian.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Eksploitasi, *exploitation*. Eksploitasi, macam mana pelarian-pelarian dieksploitasi di negara ini? Itu yang mustahak Tuan Yang di-Pertua yang enggan dijawab oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri. Mungkin boleh cari satu jalan untuk menyelesaikan perkara tersebut.

Tuan Yang di-Pertua: Lain kali, saya akan kenal pasti Ahli-ahli Yang Berhormat yang kalau bertanya mengganggu peraturan mesyuarat, saya tidak akan panggil. Satu daripada dia Yang Berhormat Ipoh Barat, Bandar Kuching. Ini kerana, kalau sudah buat begitu, kadang-kadang kita tercabar. Seolah-olah kita tidak jalankan tugas. Semua kita ini jalankan tugas tetapi ikutlah peraturan mesyuarat. Tidak payah jawablah Yang Berhormat Timbalan Menteri.

4. Puan Nurul Izzah Anwar [Lembah Pantai] minta Perdana Menteri menyatakan:-

- (a) berapakah perisytiharan darurat yang masih berkuat kuasa; dan
- (b) apakah syarat-syarat yang ditetapkan oleh kerajaan untuk memansuhkan Perisytiharan dan Ordinan-ordinan Darurat.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz]: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat yang telah membuat persoalan tentang satu perkara yang saya juga merasa amat penting.

Tuan Yang di-Pertua, jawapan untuk soalan (a), sejak kemerdekaan sehingga kini terdapat empat perisytiharan darurat yang telah dibuat. Untuk makluman perisytiharan darurat boleh dimasyhurkan oleh Yang di-Pertuan Agong apabila keadaan keselamatan, kehidupan ekonomi atau ketenteraman awam negara terancam. Ini adalah seperti yang termaktub dalam fasal (1) Perkara 150 Perlembagaan Persekutuan.

Proklamasi darurat yang diisytiharkan bagi meliputi seluruh Persekutuan adalah sebanyak dua kali iaitu:-

- (i) proklamasi pertama diisytiharkan pada 3 September 1964 (LN271/1964) yang merupakan akibat daripada konfrontasi antara Malaysia dengan Indonesia di bawah pimpinan Presiden Sukarno.

■1030

Proklamasi kedua diisytiharkan pada 15 Mei 1969 [P.U.(A)145/1969] yang merupakan akibat daripada rusuhan di antara orang Melayu dengan orang bukan Melayu pada 13 Mei 1969. Dua lagi proklamasi darurat telah diisytiharkan bagi negeri Sarawak dan Kelantan iaitu:

- (i) Proklamasi darurat yang diisytiharkan pada 14 September 1966 bagi negeri Sarawak [P.U.(A)339/1966] yang bertujuan untuk membolehkan kerajaan menyelesaikan pertikaian politik di Sarawak yang berbangkit dari kes Stephen Kalong Ningkan;
- (ii) proklamasi darurat yang diisytiharkan pada 8 November 1977 bagi negeri Kelantan [P.U.(A)358/1977] yang bertujuan untuk menyelesaikan pertikaian politik yang timbul di Kelantan yang pada masa itu di bawah pemerintahan Parti Islam Se-Malaysia.

Perisytiharan darurat 1964 seperti yang dinyatakan terdahulu telah terbatal secara implikasi oleh perisytiharan darurat 1969 [P.U.(A)145/1969] sebagaimana yang diputuskan oleh Majlis Privy dalam kes *Teh Cheng Poh lwn Public Prosecutor* [1979] 1 MLJ 50. Oleh itu, terdapat tiga pengisytiharan darurat yang masih berkuat kuasa iaitu Perisytiharan Darurat 1969 di Persekutuan, Perisytiharan Darurat 1966 di Sarawak dan Perisytiharan Darurat 1977 di Kelantan.

Berkenaan dengan apakah syarat-syarat yang ditetapkan oleh kerajaan untuk memansuhkan Perisytiharan dan Ordinan-ordinan Darurat, syarat-syarat yang ditetapkan oleh kerajaan untuk memansuhkan Perisytiharan dan Ordinan-ordinan Darurat adalah seperti yang termaktub di bawah Fasal 3 Perkara 150 Perlembagaan Persekutuan. Fasal 3 Perkara 150 Perlembagaan Persekutuan memperuntukkan bahawa darurat tamat apabila proklamasi darurat itu ditarik balik oleh Yang di-Pertuan Agong atau dibatalkan oleh Parlimen menerusi satu ketetapan yang diluluskan oleh kedua-dua Dewan Parlimen iaitu Dewan Rakyat dan Dewan Negara.

Sebagai tambahan, Fasal 2C Perkara 150 Perlembagaan Persekutuan juga memperuntukkan bahawa sesuatu ordinan yang dimasyhurkan di bawah Fasal 2B Perkara 150 Perlembagaan Persekutuan akan terus berkuat kuasa dan berkesan sepenuhnya seolah-olah ordinan itu adalah Akta Parlimen sehingga Ordinan itu dibatalkan atau diungtkai dengan izin, *annulled* di bawah Fasal 3 Perkara 150 Perlembagaan Persekutuan.

Seterusnya, menurut Fasal 7 Perkara 150 Perlembagaan Persekutuan, apa-apa Ordinan Darurat dibuat di bawah sesuatu proklamasi darurat akan terhenti berkuat kuasa selepas tempoh enam bulan proklamasi darurat itu dibatalkan.

Puan Nurul Izzah Anwar [Lembah Pantai]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Menteri. Terima kasih atas jawapan. Saya fikir kerajaan Yang Berhormat Menteri menyatakan keperluan untuk memelihara undang-undang tetapi tidak mempunyai justifikasi yang jelas. Undang-undang ini kalau saya teliti jawapan Yang Berhormat Menteri, diperkenalkan dalam era atau zaman darurat dengan tujuan utama yang antara lain untuk memelihara ketenteraman awam. Namun, seperti yang diakui oleh Kementerian Dalam Negeri sendiri apabila bersetuju untuk mengkaji semula Akta Keselamatan Dalam Negeri, ianya sudah lapuk. Semestinya setelah 53 tahun merdeka, saya fikir mustahil kita masih hidup dalam zaman darurat.

Jika kerajaan hendak membenarkan penggunaan ordinan-ordinan tersebut demi membanteras kegiatan jenayah ataupun rasional lain, bagaimanakah ianya dapat dirasionalisasikan dengan usaha untuk menghormati undang-undang negara dan prinsip demokrasi terlebih dahulu? Saya fikir kita boleh gunakan prosedur Parlimen untuk memperkenalkan undang-undang yang dikira atau difikir diperlukan. Langkah ini harus seiring dengan usaha menghormati undang-undang antarabangsa di mana kita juga patut wajib menandatangani perjanjian mengenai hal sivil dan politik. Saya pasti Yang Berhormat Menteri juga bersetuju kita tidak lagi hidup dalam zaman darurat, kita hidup dalam satu zaman di mana kedudukan dan kejayaan sebuah negara diukur daripada kejayaan sosioekonomi.

Soalan saya, bilakah kerajaan akan mematuhi prinsip-prinsip asas demokrasi negara dan supremasi Perlembagaan Persekutuan dengan memansuhkan perisytiharan dan ordinan-ordinan

darurat dan menggunakan proses Parlimen yang tepat dalam meluluskan undang-undang jika difikirkan perlu untuk mencegah jenayah yang diperlukan? Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Saya bersetuju dengan apa yang Yang Berhormat sebut. Kita membuat kajian dan sememangnya kita akan membuat keputusan iaitu bahawa sesetengah daripada ordinan ini adalah dicadangkan untuk dimansuhkan dan ada juga dicadangkan untuk diperaktakan – dijadikan sebagai akta. Cuma ada satu perisytiharan iaitu Perisytiharan Darurat 1969 yang kita rasakan wajar dikekalkan, kerana pertamanya keadaan darurat boleh wujud pada bila-bila masa disebabkan oleh peperangan, kekacauan awam, keadaan ekonomi, bencana alam atau apa-apa kejadian yang mengancam negara. Adalah sesuai manfaat bagi kerajaan untuk meneruskan keadaan perisytiharan darurat itu kerana jika tidak, undang-undang tertentu yang diperbuat di bawah peruntukan darurat akan berakhir dan ini akan menimbulkan sedikit kesukaran kepada kerajaan untuk mengawal jenayah dan soal-soal yang melibatkan kaum dan agama.

Kita juga mengambil kira keganasan *terrorism* yang muncul pada masa kini yang merupakan ancaman benar (*real threat*) kepada keselamatan negara dan mewajarkan keadaan darurat diteruskan. Misalnya, ancaman Jemaah Islamiah dan kes Al-Maunah. Ancaman benar di luar yang berlaku di Indonesia, United Kingdom dan Amerika Syarikat terutamanya, juga memerlukan keadaan darurat ini dikekalkan. Keperluan mungkin timbul supaya undang-undang diperbuat dengan segera oleh Yang di-Pertuan Agong semasa Parlimen tidak bersidang.

Trend pada masa ini juga menunjukkan bahawa negara-negara luar cenderung membuat undang-undang yang mirip dengan undang-undang yang dibuat di bawah Perisytiharan Darurat 1969 seperti Anti-Terrorism, Crime and Security Act 2001 di United Kingdom dan juga US Patriot Act of 2001 di Amerika Syarikat.

Namun Yang Berhormat, yang mana ordinan-ordinan yang seperti mana Yang Berhormat sebut ada yang tidak diperlukan lagi, memang kita mencadangkan untuk dibatalkan, tetapi kalau ada yang masih diperlukan, ada cadangan untuk ia diperaktakan.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Tuan Yang di-Pertua, memang Yang Berhormat Menteri fasih di dalam undang-undang tetapi dengan cara Lincoln's Inn sedikit. Lincoln's Inn ini lain sedikit – lebih nakal sedikit. Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Berhormat jawab kepada Dewan yang mulia ini, sejak 40-an lagi undang-undang darurat ini berkuat kuasa, ini bermakna kerajaan...

Beberapa Ahli: [*Menyampuk*]

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Tuan Yang di-Pertua, kerana dalam keadaan darurat, fikiran pun darurat juga. Fikiran dia tidak berubah. Dia masih dikuatkuasakan dengan darurat dalam fikirannya. Adakah pihak kerajaan memikirkan bahawa keadaan sekarang ada berubah walaupun dikatakan akan dimansuhkan satu dua akta?

■1040

Sekarang kita ditimpa dengan cara pelampau yang berlainan seperti al-Qaeda dan sebagainya. Bolehkah Yang Berhormat fikirkan bagaimana kita boleh wujudkan undang-undang untuk menentang puak-puak pelampau agama ini dengan lebih berkesan? Ini kerana saya nampak kalau kita pergi ke Universiti Kamunting, leftenan kolonel pun ada di dalam ISA itu. Itu kerana mungkin disyaki terlibat dengan al-Qaeda ataupun organisasi yang serupa ini. Saya fikir, dengan pertimbangan yang mendalam mungkin kita wujudkan stu undang-undang untuk menangani masalah ini.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz]: Tuan Yang di-Pertua, jawapan sama seperti mana jawapan kepada Yang Berhormat Lembah Pantai tadi.

5. Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran] minta Menteri Kewangan menyatakan ejen-ejen cepat kaya yang berselindung di sebalik Perniagaan Berbilang Tingkat (MLM) telah menular di kawasan luar bandar / kampung. Situasi ini akan menyebabkan ramai masyarakat luar bandar yang tertipu dengan skim-skim tersebut. Apakah langkah-langkah segera pihak kementerian dalam menangani isu tersebut dan kaedah segera menerangkan kepada pengguna/masyarakat terhadap bahaya Skim Cepat Kaya serta tindakan tegas yang akan dikenakan kepada mereka yang terlibat.

Timbalan Menteri Kewangan I [Datuk Dr. Awang Adek Hussein]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, perniagaan berbilang tingkat MLM adalah di bawah kawal selia Kementerian Perdagangan Dalam Negeri, Koperasi dan Kepenggunaan. Walau bagaimanapun, Bank Negara Malaysia sentiasa memantau aktiviti-aktiviti MLM bagi memastikan ia tidak melakukan aktiviti pengambilan deposit tanpa lesen yang merupakan satu kesalahan di bawah seksyen 25(1) Akta Bank dan Institusi Kewangan 1989. Kesalahan di bawah seksyen ini jika disabitkan boleh dikenakan hukuman penjara tidak melebihi sepuluh tahun atau denda tidak melebihi RM10 juta atau kedua-duanya sekali. Bagi menangani masalah ini, Bank Negara Malaysia telah menjalankan pelbagai program pendidikan dan mengambil tindakan-tindakan proaktif seperti berikut:-

- (i) Bekerjasama dengan jabatan perkhidmatan awam dalam pengeluaran Pekeliling Am kepada penjawat awam yang melarang mereka daripada melibatkan diri dalam aktiviti pelaburan haram;
- (ii) bekerjasama dengan Jabatan Kemajuan Islam Malaysia dalam penyediaan teks khutbah Jumaat berkaitan dengan gejala skim cepat kaya untuk edaran dan bacaan di masjid-masjid di seluruh negara;
- (iii) menubuhkan laman informasi khidmat dan nasihat, link dan tele link bagi membolehkan orang ramai mendapatkan khidmat nasihat di samping menyalurkan aduan dan maklumat serta pertanyaan mengenai hal-hal perbankan dan kewangan;

- (iv) menubuhkan laman informasi amaran penipuan kewangan (*financial fraud alert*) di dalam laman sesawang Bank Negara Malaysia di mana maklumat berkenaan modus operandi, skim cepat kaya dan aktiviti pelaburan haram diterangkan sebagai peringatan kepada orang awam;
- (v) mempertingkatkan program kesedaran dan pendidikan pengguna di seluruh negara dengan menyertai Hari Pengguna, Hari Koperasi Malaysia, Minggu Kesedaran Kewangan dan Minggu Amanah Saham;
- (vi) bekerjasama dengan media cetak dan elektronik radio dan televisyen dengan mengambil bahagian dalam wawancara dan penulisan artikel berkaitan kesedaran mengenai skim cepat kaya dan modus operandinya.

Pihak Bank Negara Malaysia bersama dengan agensi-agensi kerajaan yang lain turut bekerjasama untuk menangani masalah ini dengan membuat penyiasatan, serbuan dan dakwaan bagi menghindari masalah ini dari berleluasa. Bagi mengenal pasti modus operandi skim cepat kaya dan aktiviti pelaburan haram, orang ramai boleh merujuk kepada laman sesawang rasmi Bank Negara Malaysia. Terima kasih.

Dato' Ismail bin Abd. Muttalib [Maran]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Tuan Yang di-Pertua, saya kira masyarakat kita ini tidak serik dengan mala petaka, bencana menimpa kehidupan mereka melalui penglibatan dalam skim cepat kaya. Saya kira hari ini masih lagi berlaku, banyak berlaku. Kesan pada perkara ini bukan sahaja melibatkan mereka rugi kewangan bahkan mereka menjadi muflis, rumah tangga berpecah dan berbagai-bagai lagi kesan yang boleh memburukkan lagi suasana masyarakat di negara kita ini.

Saya berterima kasih kepada kerajaan kerana mengambil tindakan yang cukup baik, berbagai-bagai saluran dan kalau tidak silap saya kadang-kadang skim cepat kaya ini macam Pak Man Telo dan sebagainya. Mereka ini kadang-kadang berselindung di sebalik pendataran syarikat dan pendaftaran perniagaan walaupun mereka tidak ada sijil untuk menjalankan kutipan wang deposit ini. Cuma saya hendak tahu daripada Yang Berhormat Timbalan menteri, apakah tindakan yang betul-betul ini dan setakat ini kita tahu di bawah undang-undang ini, mereka boleh didenda, dipenjara sepuluh tahun dan didenda RM100,000 dan sebagainya. Sehingga hari ini, berapakah jumlah semua sekali skim cepat kaya ini yang telah pun kita ambil tindakan? Berapakah jumlah kerugian duit wang ringgit yang telah dihadapi oleh masyarakat kita dan kadang-kadang yang menyedihkan kita ialah masyarakat luar bandar. Jadi berapa banyak duit telah kerugian akibat dari bencana ataupun kerja yang cukup menghina yang dilakukan oleh mereka yang terlibat dengan skim cepat kaya ini. Terima kasih Yang Berhormat Menteri.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih Yang Berhormat. Soalan yang cukup mencabar. Saya ingin memberi sedikit statistik mengenai kes-kes yang telah dikendalikan oleh kerajaan.

Pertamanya yang dikendalikan oleh Kementerian Perdagangan Dalam Negeri, Koperasi dan Kepenggunaan, jumlah kes dalam tahun 2009 ialah 64 dan sehingga ini tahun 2010 ialah 14, nilai rampasan dalam tahun 2009 ialah RM1.8 juta, dalam tahun 2010 ialah RM330,000. Bilangan kes yang di kompaun dalam tahun 2009, nilai kompaun RM10,000. Bilangan kes ke mahkamah sembilan, jumlah kes yang didenda enam. Nilai denda kesemuanya RM59,500. Ini ialah di bawah KPDNKK.

Di bawah Bank Negara Malaysia, dalam tahun 2009 terdapat sembilan kes yang diserbukan. Serbuan pertuduhan tiga dalam 2010, serbuan tiga pertuduhan dua, dua kes telah dijatuhkan hukuman oleh mahkamah dalam tahun 2010 yang melibatkan satu kesnya denda RM2 juta. Bukan tahun 2010 ya, minta maaf. Denda RM2 juta kes yang dikendalikan sejak tahun 2008 dan satu kes lagi denda sebanyak RM1 juta, kes yang telah dikendalikan sejak tahun 2005. Jumlah wang yang disita yang melibatkan kes-kes yang dikendalikan oleh Bank Negara Malaysia ialah RM449 juta dan yang telah dilucutkan hak oleh mahkamah adalah RM23 juta. Terdapat juga kes-kes yang dikendalikan oleh Suruhanjaya Sekuriti yang SwissCash umpamanya yang melibatkan jumlah RM32 juta yang sedang diagih kembali kepada pelabur dan juga yang melibatkan FX Capital anggaran sejumlah RM40 juta. Jadi ini adalah perangkaan-perangkaan yang boleh menjelaskan pertanyaan yang dibuat oleh Yang Berhormat. Terima kasih.

Tuan William Leong Jee Keen [Selayang]: Terima kasih. mengikut kajian oleh World Federation of Direct Selling, Malaysia mempunyai nisbah pengedar MLM kepada setiap isi rumah yang kedua tinggi di dunia selepas Taiwan. Secara keseluruhan, Malaysia mempunyai empat juta pengedar MLM iaitu satu pengedar kepada 2.5 isi rumah secara puratanya. Ini merupakan satu nisbah yang sangat tinggi. Soalan saya, adakah kerajaan bersedia untuk menyekat pemberian lesen MLM dan juga memperketat penguat kuasa terhadap syarikat MLM supaya industri ini dapat dikawal selia dan menjadi lebih mampan?

■1050

Timbalan Menteri Kewangan I [Datuk Dr. Awang Adek Hussein]: MLM tidak semestinya sesuatu yang buruk. Ada MLM yang baik, perniagaan Amway umpamanya begitu berleluasa dan tidak ada masalah, ramai juga yang menggunakan perkhidmatan dan barangan yang dijual melalui MLM. Ada kebbaikannya dari segi penjimatan kos dan sebagainya. Jadi tidak semestinya apabila kadar MLM dalam sesebuah negara itu tinggi maka ia semestinya sesuatu yang negatif.

Cuma yang perlu kita hindarkan ialah skim MLM yang tidak berlesen dan yang melibatkan penipuan. Ini yang perlu kita hindarkan dan penguatkuasaan yang telah dijalankan

tadi saya telah sebut pelbagai, dan saya ingin menyebut juga dari segi kategori jenis penipuan, jenis-jenis skim penipuan:

- (i) skim perniagaan haram berbilang tingkat MLM, ini di bawah Kementerian Perdagangan Dalam Negeri, Koperasi dan Kepenggunaan;
- (ii) pengambilan deposit haram dan perdagangan mata wang asing tanpa lesen. Ini di bawah Bank Negara Malaysia;
- (iii) pengambilan dana tanpa lesen di bawah Suruhanjaya Sekuriti;
- (iv) skim kepentingan yang haram, *interest scheme* di bawah SSM; dan
- (v) skim penipuan melalui internet di bawah Polis Diraja Malaysia.

Jadi kita sudah ada pelbagai agensi yang menumpukan perhatian kepada pelbagai skim-skim penipuan ini dan diharapkan usaha ini akan berterusan. Terima kasih.

[Soalan No. 6 – Y.B. Tuan N. Gobalakrishnan (Padang Serai) tidak hadir]

Tuan Haji Mohd. Nor Othman [Hulu Terengganu]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Sebelum itu saya ingin merakamkan ucapan tahniah kepada anak-anak kita yang mendapat kejayaan yang cemerlang dalam UPSR yang diumumkan pada tahun ini, dan kepada Jabatan Pelajaran Negeri Terengganu saya ucapkan tahniah kerana untuk kali yang ke-10 berturut-turut berjaya mendapat tempat pertama di peringkat kebangsaan.

7. Tuan Haji Mohd. Nor Othman [Hulu Terengganu] minta Menteri Kemajuan Luar Bandar dan Wilayah menyatakan sejauh manakah langkah-langkah telah diambil untuk menyelaraskan program agensi-agensi FELDA, RISDA dan FELCRA.

Timbalan Menteri Kemajuan Luar Bandar dan Wilayah I [Dato' Haji Hasan bin Malek]: Tuan Yang di-Pertua, kepada yang menyoal Yang Berhormat Hulu Terengganu, saya juga ucapkan tahniah kerana soalan yang cukup baik dikemukakan pada pagi ini. Jadi Tuan Yang di-Pertua, FELDA, FELCRA dan juga RISDA ditubuhkan oleh kerajaan dengan hasrat untuk memenuhi keperluan rakyat dalam soal pembangunan tanah, pemulihan tanah dan meningkatkan pendapatan pekebun-pekebun kecil.

Sebenarnya kerjasama di antara ketiga-tiga agensi ini telah lama terjalin. Walau bagaimanapun bagi menandakan kerjasama ini secara rasmi, satu majlis menandatangani memorandum persefahaman MoU, kerjasama antara FELDA, FELCRA Berhad dan RISDA ini telah diadakan pada 24 Februari 2010 yang lalu, yang disaksikan sendiri oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita Dato' Sri Mohd. Najib bin Tun Abdul Razak. Hasil saranan Yang Amat Berhormat itu sendiri sebuah syarikat yang diberi nama Synergy Perdana Sdn. Bhd. ataupun pendeknya SPSB telah pun ditubuhkan.

Antara bidang-bidang kerjasama yang dikenal pasti adalah pemindahan teknologi, pengurusan perladangan dan kerjasama perniagaan. Objektif utama kerjasama ini adalah untuk

meningkatkan tahap kecekapan pengurusan dan membantu membangunkan ekonomi negara di samping melaksanakan projek pertanian berimpak tinggi yang dilaksanakan secara khusus oleh Sinergi Perdana Sdn. Bhd. ini.

Secara tidak langsung, melalui kerjasama ini ketiga-tiga agensi dapat menjimatkan masa, kos dan tenaga kerja dalam usaha meningkatkan taraf hidup kumpulan sasar secara keseluruhannya melalui peningkatan pendapatan dan dividen yang lebih tinggi. Kementerian ini telah dilantik sebagai urus setia Jawatankuasa PEMANDU kerjasama di antara FELDA, FELCRA dan RISDA ini.

Kementerian Kemajuan Luar Bandar dan Wilayah adalah bertanggungjawab untuk memantau dan menyelaras pelaksanaan kerjasama tersebut bagi memastikan ianya berada pada hala tuju dan landasan yang betul. Laporan kerjasama ini adalah dibuat setiap tiga bulan sekali. Walaupun ketiga-tiga agensi ini diketuai oleh pegawai yang berasingan dan mempunyai fungsi yang berlainan namun aktiviti-aktiviti ketiga-tiga agensi ini telah dapat diselaraskan melalui empat jawatankuasa kecil teknikal yang dipengerusikan secara tetap di antara ketiga-tiga agensi tersebut.

Kerjasama ini adalah diselaraskan mengikut:

- (i) Jawatankuasa Kecil Pemprosesan dan Pemasaran Getah yang dipengerusikan oleh FELDA;
- (ii) Jawatankuasa Kecil Pemprosesan dan Pemasaran Sawit juga oleh FELDA;
- (iii) Jawatankuasa Kecil Pengurusan Ladang dan Tanaman Semula oleh RISDA; dan
- (iv) Jawatankuasa Kecil Pemerkasaan Keupayaan kapasiti *building* oleh FELCRA Berhad.

Makna ketiga-tiga itu ada peranannya masing-masing dalam jawatankuasa tersebut. Akhirnya pada kesimpulan yang dapat saya buat semua aktiviti oleh kesemua agensi ini telah dapat dilaksanakan dan diselaraskan secara berkesan sejak jawatankuasa kecil ini ditubuhkan oleh pihak kerajaan. Terima kasih.

Tuan Haji Mohd. Nor Othman [Hulu Terengganu]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Timbalan Menteri yang telah memberi jawapan secara menyeluruh. Memanglah ketiga-tiga agensi kita ini menjadi harapan kepada 112,000 keluarga FELDA, 235,000 pekebun kecil dan 78,000 peserta FELCRA di seluruh negara.

Namun begitu ketiga-tiga agensi ini mempunyai prestasi yang berbeza. Saya ingin mengambil satu contoh walaupun secara umumnya FELCRA ataupun RISDA dapat meningkatkan pendapatan pekebun-pekebun kecil, tetapi kadang-kadang terdapat umpamanya projek FELCRA Pasir Pelata ataupun projek RISDA Kampung Buloh TSK Mini Estet, Kampung Buloh Cuprong Perahu dan Lata Tok Gajah, merupakan salah atau daripada rancangan yang

tidak begitu membanggakan. Pendapatan peserta pada tahun 2007 kira-kira RM600 setahun dan pada tahun 2010 RM1,700 setahun untuk keluasan tanah mereka sebanyak enam ekar.

Oleh itu kita mengharapkan bahawa penggabungan FELDA, RISDA dan FELCRA ini dapat memperkasakan modal, kepakaran dan tenaga kerja dan saya ingin bertanya, sejauh manakah konsortium ini dapat merintis usaha memajukan pelbagai industri hiliran berkaitan pertanian untuk meningkatkan pendapatan peserta-peserta berkenaan. Terima kasih.

Dato' Haji Hasan bin Malek: Tuan Yang di-Pertua dan juga kepada Yang Berhormat Hulu Terengganu. Terima kasih kepada jawapan ini, cuma saya hendak beri maklum sedikit soal angka yang disebutkan tadi. Saya ada bilangan angka yang terkini apa yang disebutkan Yang Berhormat tadi kumpulan sasar FELDA sebenarnya seramai 112,635 orang dan FELCRA seramai 93,472 orang. Ini sasaran mereka manakala pekebun kecil getah RISDA pula seramai 264,664 orang.

■1100

Ini yang terkininya. Lebih kurang sama angkanya itu.

Walau bagaimanapun, kepada apa yang disebut tadi soal beberapa projek yang disebut gagal, yang disebut di Kampung Buloh oleh RISDA, FELCRA. Saya tidak ada maklumat berkenaan fakta ini. Walau bagaimanapun, saya akan cuba lihat balik sebab pada pihak kementerian projek projek-projek yang dibuat ini sentiasa dipantau oleh agensi yang berkenaan. Kalau ada kegagalannya saya akan cuba lihat dan akan memaklumkan apa langkah yang telah dan sedang diambil oleh pihak agensi ini. Sebab bagi kita, kita tidak mahu ada projek yang kita laksana kini menempuhi kegagalan.

Walau bagaimanapun, apabila disebut soal entiti ini, apabila *Synergy* Berhad sudah ditubuhkan saya sebenarnya tahu bahawa *Synergy* Berhad ini telah ditubuhkan untuk diselaraskan ini untuk hendak menjimatkan kos, hendak menjimatkan tenaga kerja dalam projek-projek yang berskala besar. Oleh kerana SBSB telah merancang dan merencanakan pelbagai strategi dan pendekatan bagi membantu kerja-kerja agensi dalam pembangunan pertanian untuk membantu kumpulan sasar. Maknanya tadi yang individual tadi tidak mengapa. RISDA, RISDA punya masalah ia tetapi yang untuk berskala besar ini ialah *Synergy* Berhad Konsortium yang telah ditubuhkan sebagaimana yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat tadi.

Dua bidang utama yang akan diterokai oleh SBSB ialah dalam bidang *agro business* dan satu lagi pula dalam *business venture*. Izinkan saya untuk hendak berikan penerangan sedikit. Dalam bidang *agro business*, aspek yang akan diterokai adalah dalam bidang tanaman kelapa sawit dan pertanian seperti yang disarankan dalam Model Ekonomi Baru dan Program Transformasi Ekonomi. SBSB juga akan membantu unit MBE KKLW dalam melaksanakan hala tuju pertanian yang telah ditentukan seperti tanaman *cassava* dalam *agro business*. Semua tiga ini yang membuat projek ini yang berskala besar.

Yang satu lagi pula dalam bidang kerjasama perniagaan. Aspek yang diterokai adalah bidang baja, input pertanian dan pengurusan pertanian. SBSB kini sedang menilai projek-projek yang berdaya maju dan berdaya saing untuk dilaksanakan bermula tahun depan. Pendek ceritanya, saya boleh buat kesimpulan bahawa kepentingan kerjasama ketiga-tiga agensi ini adalah kepada kumpulan sasar ketiga-tiga agensi. Bagi pihak kerajaan soal nama ataupun entiti, siapa yang dapat nama pada kita tidak penting. Bagi pihak kerajaan yang penting keutamaan kita adalah impaknya kepada kumpulan sasar iaitu rakyat. Rakyat Didahulukan, Pencapaian Diutamakan. Terima kasih.

Tuan Haji Taib Azamuddin bin Md. Taib [Baling]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri. Saya tidak menafikan jawapan yang diberi oleh jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri itu. Itu memang adalah dasar tetapi persoalannya adalah pelaksanaan di peringkat bawah atau *on the ground*. Saya hendak fokus dari segi FELCRA. Sebahagian besar daripada peserta-peserta FELCRA daripada pekebun-pekebun kecil di kampung-kampung mereka telah mengambil langkah untuk keluar daripada penyertaan FELCRA.

Apakah kerajaan sedar bahawa yang mereka keluar daripada pekebun-pekebun kecil ini tadi adalah pertama, *income* yang mereka dapat berbeza dengan kedudukan harga getah atau harga pasaran sekarang. Yang kedua, tanah-tanah mereka telah pun dalam keadaan yang kucar-kacir. Maknanya tidak ada lagi batu-batu persempadanan antara satu tanah dengan satu tanah yang menyebabkan apabila mereka hendak tentukan sempadan balik, hendak taruh tanah balik mereka kena bawa keluar kos sendiri yang agak tinggi. Mereka tidak mampu. Satu peserta yang dalam keadaan 15 hingga 20 ekar hanya mendapat hasil RM6,000 satu tahun. Ini adalah di luar daripada yang sepatutnya.

Apakah pihak kementerian sedar dan kalau sedar bagaimana untuk atasi di peringkat ini supaya dasar yang dibuat oleh pihak kementerian itu berjalan dengan baik, yang dikatakan tadi rakyat didahulukan atau siapa dahulu tidak tahulah. Yang saya nampak siapa pergi dahulu ia dapat dahulu. Terima kasih.

Dato' Haji Hasan bin Malek: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan itulah reaksi daripada – sebenarnya yang cakap tadi itu Pengerusi FELCRA sendiri. Ia tahu apa yang ia buat dan bagi pihak kita pun memang kita sedar dasar cantik, pelaksanaannya ini. Memang semua Ahli Yang Berhormat terutamanya pemimpin Barisan Nasional menekankan ini. Yang Berhormat Kinabatangan semalam bercakap pelaksanaan di peringkat bawah. Untuk tujuan ini saya mahu juga pihak pembangkang jangan melihat kepada kelemahan yang ada. Penting juga bagi mereka menyumbang, memaklumkan kepada kita secara khusus mana yang lemah, mana yang tidak betul, mana yang seleweng. Kalau ini benar kita akan ambil tindakan.

Jadi disebut soal peserta FELCRA keluar ini sebenarnya tidak benar sebab adat manusia. Mereka ini melihat bila FELCRA sudah majukan satu kawasan ia nampak oleh

FELCRA sendiri. Apabila ia nampak dia maju dia merasakan ia hendak keuntungan itu lebih pada dirinya. Ia keluar sebab dia hendak buat secara persendirian. Akan tetapi bila dibiarkan tanpa bantuan daripada FELCRA projek ini gagal sebab ia tamak hendak dapat laba lebih. Jadi tidak hendak menumpukan kepada FELCRA. Ini ada kes-kes tertentu yang saya boleh sebutkan angka-angkanya.

Oleh kerana itu dalam hal yang demikian saya rasa kerjasama itu penting. Maknanya persefahaman penting, sebab FELCRA pun ada jawatankuasanya yang ditubuhkan di peringkat akar umbi untuk melihat masalah-masalah ini kalau ada. Jadi kalau ada masalah jawatankuasa ini akan menentukan. Begitu juga dari segi FELCRA sendiri, pengerusi ada sini yang selalu turun padang tengok melihat. Kalau ada hal di kawasan Yang Berhormat Baling boleh maklumkan kepada saya. Kita boleh sama-sama turun sebab kita tidak hendak lihat kegagalan ini sebenarnya merugikan kita. Sebab macam saya sebut sekali lagi tadi kita tidak ada soal dahulu kemudian ini. Bagi kita rakyat itu kita dahulukan, pencapaian mereka ini kita utamakan. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya pohon jawapan kepada soalan saya nombor lapan dalam versi bahasa Malaysia bukan versi bahasa Inggeris Tuan Yang di-Pertua, dalam bahasa Malaysia iaitu Mahkamah Jenayah Antarabangsa (*International Criminal Court*). Dalam versi bahasa Inggeris terjemahan itu *International Court of Justice*. Sangat beza. *International Court of Justice* adalah berkaitan dengan *boundary dispute* dan *civil dispute*. *International Criminal Court* adalah berkaitan dengan jenayah. *Entirely different*. Saya pohon agar pembetulan dibuat dan saya pohon satu jawapan daripada Yang Berhormat Menteri yang sangat jujur dalam hal ini. Terima kasih.

8. Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat] minta Perdana Menteri menyatakan persetujuan mengenai:

- (a) komitmen yang dibuat oleh Menteri di Jabatan Perdana Menteri, Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz di Kampala, pada bulan Mei yang menyatakan bahawa Malaysia akan menjadi ahli Mahkamah Jenayah Antarabangsa. Jika ya, bilakah ianya akan dilaksanakan; dan
- (b) jika tidak, kenapa.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz]: Tuan Yang di-Pertua, yang sah bahasa Malaysia Yang Berhormat ya. Jangan bimbang.

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan sememangnya bersedia untuk dengan izin *accede* kepada ICC ini. Namun oleh kerana ia merupakan satu perkara dasar, memerlukan kepada persediaan memorandum untuk dibuat mendapat keputusan daripada Jemaah Menteri. Saya telah berbincang dengan Yang Berhormat Menteri Luar kerana semua *international statute* dan konvensyen adalah diletak di bawah *jurisdiction* Kementerian Luar Negeri. Saya telah bincang

dengan beliau dan beliau juga telah bersetuju dan ini diperkukuhkan lagi dengan usul yang kita telah bawa sesi yang lepas. Kita menuntut supaya Turki membawa kes ini kepada ICC. Bermakna kita bersetujulah dengan penubuhan ICC ini. Jadi memorandum akan disediakan oleh Kementerian Luar Negeri.

Namun Yang Berhormat ada sedikit *concern* yang memerlukan perbincangan. Maka oleh kerana itu ia terlambat sedikit dan saya sentiasa berurusan dengan Yang Berhormat Menteri Luar untuk memastikan supaya secepat mungkin memorandum ini boleh disediakan dan kita putus supaya kita dapat *accede to the ICC*.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengatakan terima kasih kepada Yang Berhormat Menteri yang *can see the bigger picture* dalam arena *international*. Ini di mana imej Malaysia sangat mustahak dan pendirian yang diambil oleh Yang Berhormat Menteri di Kampala adalah bukan sahaja bagus, tetapi yang boleh diterima oleh semua kalangan di negara ini dan di luar negara.

■1110

Tuan Yang di-Pertua, pada 1 Julai 2002, mahkamah ini telah ditubuhkan di bawah *Rome Statute*. Setakat ini sebanyak 144 buah negara telah menjadi anggota, di antaranya Jordan dan negara-negara yang lain. Saya pohon ia disegerakan dengan beberapa yang boleh dan jangan kita lupa Tuan Yang di-Pertua bahawa mahkamah ini khusus kepada *war crimes, crimes against humanity, crimes against aggression, crimes against ethnic cleansing* dan sebagainya.

Khususnya, juga ada *complementary principal*, di mana kalau disiasat dan pendakwaan dibuat oleh mahkamah dalaman, Mahkamah Jenayah Antarabangsa tidak akan mengambil bahagian. Ini adalah perkara yang perlu kerana kalau kita lihat di Sri Lanka baru-baru ini, oleh sebab ada desakan oleh *International Criminal Court*, hanya selepas itu penyiasatan dibuat, adakah *ethnic cleansing* dibuat di negara tersebut? Imej negara kita, Tuan Yang di-Pertua pada 7 Jun ini kita telah meluluskan 15 resolusi di Parlimen. Di antaranya resolusi lima dan resolusi tujuh oleh Parlimen Malaysia adalah berkaitan dengan ICC, di mana negara kita Malaysia telah mengatakan bahawa akan mendekatkan isu itu dengan negara-negara yang lain supaya membawa perkara itu ke resolusi untuk mendapat satu resolusi *United Nations*, supaya merujuk Israel kepada Mahkamah Jenayah Antarabangsa.

Jadi, soalan saya adalah apakah pendekatan yang telah dibuat dalam arena antarabangsa supaya negara-negara itu betul-betul, bukan kata meluluskan satu resolusi di negara ini. Kita juga, di antara resolusi memohon agar Turki mengambil bahagian di bawah *Rome Statute* untuk *refer* kes ini kepada ICC. Akan tetapi Resolusi nombor lima dengan khusus mengatakan bahawa kita akan *on our own we realization, we will do it*. Apakah pendekatan yang telah dibuat dan adakah kesedaran bahawa keperluan ICC adalah perlu disegerakan? Satu lagi adalah Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri ada mengatakan ada beberapa perkara dalam *Rome Statute*.

Saya telah maklum kepada Yang Berhormat, saya telah pun bercakap dengan *President of the International Criminal Court*. Beliau pun sedia datang ke negara ini untuk berjumpa dengan Ahli-ahli Parlimen kita. Saya baru dengan Yang Berhormat Menteri pergi ke Kempala, saya harap perkara ini diberi satu pendirian yang dalam dan serius kerana imej negara kita yang terlibat. Terima kasih.

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, dia ada tiga tadi. Pandangan, soalan dengan cadangan. Pertama ini pandangan, apa Yang Berhormat sebut semua saya setuju termasuk puji sayalah, ya. *[Ketawa]* Kedua...

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Itu betul.

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Hah! Betul.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: *You are one the few Minister in Parliament* saya rasa...

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Betullah.

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: *Can take on and can pull bull by the horn. [Dewan riuh]*

Beberapa Ahli: Kipas! Kipas!

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: *I think so.* Betul.

Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: *[Ketawa]*

Tuan M. Kulasegaran [Ipoh Barat]: Walaupun saya tidak setuju, *I think you are one of the best Minister if not the best. [Ketawa]*

Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tidak ada... *[Dewan riuh]*

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Nanti bayar iklan, ya.

Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tidak ada pertikaian langsung tentang perkara itu. *[Ketawa]* Kedua Yang Berhormat, soalan tentang apa tindakan yang telah kita ambil dalam resolusi kita lima dan tujuh. Soalan itu perlu dijawab oleh Kementerian Luar Negeri kerana segala tindakan yang diambil harus diambil oleh Kementerian Luar Negeri kerana ini melibatkan perkara di luar negara. Ketiga, cadangan. Saya bersetuju kalau perlu surat saya menjemput presiden. Saya pun kenal dia, orang Korea itu, tinggi, dan kalau dia datang ke Malaysia kita boleh adakan perjumpaan. bukan sahaja dengan Ahli Parlimen tetapi juga dengan *stakeholders* yang lain, di negara Malaysia kita ini.

Puan Chong Eng [Bukit Mertajam]: Terima kasih. Tuan Yang di-Pertua, ini kita mahu menegakkan keadilan di antarabangsa untuk *the global members*. Akan tetapi saya rasa kita juga perlu menegakkan keadilan di dalam negara ini khasnya untuk mereka yang tidak bersuara. Mereka yang menjadi mangsa kepada keganasan. Jadi, saya di bawa PGA, ada satu program pun untuk gender *equality*. Saya mahu mohon supaya Yang Berhormat Menteri juga boleh menolong dalam aspek ini untuk memujuk kerajaan mewujudkan satu *commission* untuk

kesaksamaan gender. Bolehkah Yang Berhormat, dikatakan Yang Berhormat Menteri yang terpuji ini membuat tugas ini juga? Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Dari luar negara ke dalam negara.

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Ya. Saya sudah agak pun...

Tuan Yang di-Pertua: Terpujang kepada Yang Berhormat Menteri.

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Saya sudah agak pun dia tidak puas hati sebab semalam saya tidak sempat menjawab. Saya kata pada dia, isu gender ini *very important*. Kita jangan merasa malu. Ada orang mengatakan kalau kita wujud satu *commission* gender ini seolah-olah negara kita tidak maju dari segi gender. Saya fikir itu alasan tidak betul. Saya setuju Yang terhormat. Saya akan bekerja dan usaha. Saya telah *check* dalam SUHAKAM, dia tidak ada satu jawatankuasa kecil untuk menangani masalah gender ini.

Saya akan berusaha tetapi saya tidak bersetuju dengan Yang Berhormat lah. Apabila saya kata saya sayang wanita, Yang Berhormat kata saya sayang...

Seorang Ahli: [Ketawa]

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Dia tuduh saya sayang wanita yang muda sahaja. Tidak betul.

Beberapa Ahli: [Ketawa]

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Wanita termasuk yang tua, seperti Yang Berhormat.

Beberapa Ahli: [Ketawa]

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Jadi... [Ketawa]

Puan Chong Eng [Bukit Mertajam]: Yang muda itu termasuk kanak-kanak mesti sayang lebih.

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Ya. [Ketawa]

Beberapa Ahli: [Ketawa]

Dato' Seri Mohamed Nazri Abdul Aziz: Kalau itu yang dimaksudkan okey. Jadi, saya akan usaha kerana saya setuju, *the silent majority* yang menjadi mangsa tidak boleh dinafikan. Wanita, mereka selalu menjadi mangsa dalam apa keadaan sekali pun. Jadi, saya rasa dengan kita wujud sesuatu mungkin suruhanjaya untuk menangani soal gender ini, ia akan menaikkan juga prestij negara Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih.

9. Datuk Sapawi Ahmad Wasali [Sipitang] minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan usaha dan tindakan yang dilakukan untuk memantau pusat pelupusan sampah sebagai usaha menangani pembiakan nyamuk aedes yang ketara di seluruh negara.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan [Dato' Wira Chor Chee Heung]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Dewan yang mulia ini, terdapat 176 tapak pelupusan sisa pepejal yang beroperasi dan sebanyak 114 tapak telah pun tidak digunakan di Malaysia. Dari

jumlah tersebut hanya satu tapak adalah milik Kerajaan Persekutuan manakala selainnya adalah milik pihak berkuasa tempatan dan kerajaan negeri. Kebanyakan tapak-tapak tersebut bukanlah bertaraf *sanitari* dan ini menjadikan tapak-tapak tersebut berpotensi sebagai tempat pembiakan bukan sahaja nyamuk aedes tetapi vektor-vektor pembawa penyakit yang lain.

Oleh yang demikian Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan (KPKT) telah pun menyediakan peruntukan pembangunan bagi menangani masalah berkenaan. Antara aktiviti-aktiviti yang telah pun dijalankan bagi menghalang pembiakan nyamuk berkenaan adalah seperti berikut:

- (i) menaikkan taraf tapak pelupusan sedia ada dengan membina dan memasang rangkaian paip *leachate* paip pengudaraan, dan kolam rawatan *leachate*
- (ii) membina tapak pelupusan *sanitari* baru bagi menggantikan tapak pelupusan sedia ada, yang telah pun penuh; dan
- (iii) menutup selamat tapak-tapak yang terletak di kawasan sensitif seperti berdekatan sungai yang merupakan lokasi pengambilan sumber air minum dan tapak-tapak yang mencemar alam sekitar dan kacau ganggu kepada persekitaran.

Tuan Yang di-Pertua, bagi mewujudkan persekitaran hidup yang berkualiti, mampan, dan terjamin bagi semua lapisan masyarakat. Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan juga telah melaksanakan pelbagai program, projek dan aktiviti yang bertujuan untuk menangani pembiakan nyamuk aedes. Denggi *alert* juga dikeluarkan kepada semua pihak berkuasa tempatan untuk maklumkan situasi semasa denggi yang dilaporkan oleh Kementerian Kesihatan Malaysia. Cadangan aktiviti pembiakan yang boleh dilaksanakan oleh pihak PBT. Sekian, Tuan Yang di-Pertua.

Datuk Sapawi Ahmad Wasali [Sipitang]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan jawapan Yang Berhormat Menteri. Isu sampah ini memang menimbulkan sebahagian rakyat menyampah.

Beberapa Ahli: [Ketawa]

Datuk Sapawi Ahmad Wasali [Sipitang]: Ini kerana bukan sahaja sampah sarap yang berlonggok di tepi parit, longkang juga tersumbat akibat daripada kontraktor yang tidak bertanggungjawab.

■1120

Apakah tindakan kementerian terhadap isu ini yang bukan sahaja mencemarkan imej PBT dan juga dari sudut kesihatan kerana “Negara Bersih, Rakyat Sihat” itu slogan, yang menimbulkan Aedes, Denggi, yang menyerang bukan sahaja rakyat jelata tetapi juga YB-YB. Ini kerana dalam akhbar hari ini bekas Menteri Besar Selangor kena Denggi, disyaki lah, jadi nanti bukan sahaja kepada rakyat tetapi juga kepada YB. Jadi apakah tindakan kementerian terhadap

isu ini dan apakah pendirian kerajaan terhadap kaedah penggunaan *incinerator* yang kini tidak diguna pakai di negara maju, terima kasih.

Dato' Wira Chor Chee Heung: Terima kasih Yang Berhormat, bagi menjawab soalan pertama ini, memang benar persekitaran hidup yang sempurna, mampan dan sihat amatlah penting bagi semua rakyat Malaysia. Akan tetapi kita semua sedia maklum buat masa ini, penjana sisa-sisa pepejal dari negara kita ini telah hampir mencatatkan 26,600 tan setiap hari, oleh yang demikian kerajaan pusat telah pun melalui pelbagai cara untuk menangani masalah ini.

Bagi masalah tapak-tapak pelupusan ini, kita masih dapat menggunakan tapak-tapak pelupusan di negara ini kerana peratusan besarnya adalah dikawal dengan ketat oleh kementerian saya sendiri. Kedua, ia juga sentiasa diberikan perhatian oleh Jabatan Pengurusan Sisa Pepejal, salah sebuah agensi yang terletak di bawah kementerian saya juga. Bagi penggunaan *incinerator*, memang ini adalah satu *development* yang juga akan diguna pakai tetapi kita jangan lupa bahawa Malaysia ini merupakan sebuah negara yang masih mempunyai tanah yang mencukupi, bumi yang besar bagi penduduk yang masih dalam lingkungan 27 juta, maka mulai dari sekarang sehingga 10 tahun akan datang, *down the road dengan izin*, tapak pelupusan masih akan digunakan sebagai salah satu cara untuk melupuskan segala sisa-sisa pepejal. Akan tetapi kerajaan sekarang juga sedang memberikan perhatian kepada penggunaan *incinerator* di tempat-tempat yang amat memerlukan seperti di pulau-pulau dan di *Cameron Highlands*.

Untuk makluman Dewan yang mulia ini, kerajaan telah pun memperuntukkan sedikit peruntukan untuk membina lima *incinerator* dalam Rancangan Malaysia Kespuluh di kesemua pulau-pulau termasuk juga *Cameron Highlands*, iaitu kita mula dengan lima buah *incinerator*. Kedua, mengenai tindakan kementerian memang sentiasa kerajaan perlulah memberi perhatian kepada masalah-masalah vektor yang akan membawa pelbagai macam penyakit, sampah sarap yang tersumbat di longkang-longkang juga harus diberikan perhatian dan kementerian sentiasa melalui jabatan kerajaan tempatan mengeluarkan amaran kepada semua syarikat-syarikat konsesi yang bertanggungjawab dengan pembersihan awam untuk memberikan lebih perhatian dan bekerja dengan lebih kuat supaya longkang-longkang tidak tersumbat dengan sampah sarap. Pada masa yang sama juga, kita mengeluarkan saman kepada orang perseorangan ataupun syarikat-syarikat yang didapati sengaja membuang sampah sarap sewenang-wenangnya, sekian terima kasih.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, saya memohon Yang Berhormat Menteri menjawab tentang tempat pelupusan sampah. Mengikut Akta Pengurusan Sisa Pepejal 2007, di mana kerajaan telah pun memberikan status monopoli kepada tiga syarikat konsesi pembersihan awam untuk zon utara, tengah dan selatan masing-masing. Walau bagaimanapun soalan saya, bagaimana dengan status kesemua pusat pelupusan sampah ini, adakah ia akan diswastakan?

Kedua Yang Berhormat Menteri pernah membuat pengumuman, kerajaan bercadang untuk memberikan satu peruntukan yang cukup besar untuk membantu syarikat konsesi dan jumlah yang diumumkan adalah RM1.5 bilion atau RM1500 juta. saya hendak tanya, syarikat ini adalah syarikat swasta, adakah pemberian kepada mereka apabila kerajaan mengurniakan kontrak ini, ia dibuat secara *open tender*? Jika mereka mampu, mengapa kerajaan masih perlu lagi menanggung perbelanjaan untuk membantu mereka. Apabila mereka mengaut keuntungan, siapakah yang akan meraih keuntungan dan apabila mereka rugi, siapa pula yang akan menanggungnya? Adakah rakyat sekali lagi terpaksa menanggung kerugian mereka? Terima kasih.

Dato' Wira Chor Chee Heung: Terima kasih Yang Berhormat, saya percaya Yang Berhormat telah pun tersilap fakta. Pertama sekali tiga buah syarikat yang telah pun dipilih oleh kerajaan persekutuan untuk mengendalikan hal-hal mengenai pengurusan sisa-sisa pepejal dan juga pembersihan awam. Walaupun Yang Berhormat dari pihak pembangkang sentiasa mendakwa bahawa tiga buah syarikat ini dipilih oleh sebab secara runding terus, sebenarnya secara rekodnya saya hendak memberitahu Dewan ini bahawa apabila Kerajaan Pusat ataupun Kerajaan Persekutuan hendak memilih tiga buah syarikat ini, ia dilakukan melalui *open tender dengan izin*, dan pada masa itu didapati 50 buah syarikat telah pun masuk tender dan hanya tiga yang mempunyai kemampuan dipilih dan ketiga-tiga syarikat ini adalah satu di Utara E-idaman Sdn. Bhd., yang kedua Alam Flora Sdn. Bhd. dan di Selatan adalah Southern Waste Management (SWM) Sdn. Bhd. Ketiga-tiga buah syarikat ini telah pun menunjukkan bahawa ketiga-tiga syarikat ini mempunyai kemampuan untuk menguruskan sisa-sisa pepejal dan juga menjalankan kerja-kerja pembersihan awam.

Mengenai RM1.5 bilion untuk membantu ketiga-tiga buah syarikat ini, tidak betul. Sebenarnya ketiga-tiga buah syarikat ini akan menjalankan kerja untuk menguruskan sisa-sisa pepejal dan juga pembersihan awam bagi semua kawasan PBT di seluruh Semenanjung Malaysia dan Kerajaan Persekutuan harus membayar kepada ketiga-tiga buah syarikat ini, bagi menjalankan kerja-kerja ini dan adalah dalam lingkungan RM1.5 bilion bagi satu tahun, tiga buah syarikat untuk Semenanjung Malaysia. Kerajaan Pusat juga tidak memberikan geran kepada mereka, tidak. Ini adalah upahan kepada ketiga-tiga buah syarikat ini.

Soalannya ialah macam mana pula dengan PBT, adakah PBT akan membayar balik kepada Kerajaan Persekutuan? Memang, Kerajaan Persekutuan apabila mengambil tanggungjawab ini, maksud tiga buah syarikat akan melaksanakan kerja dengan prestasi yang tinggi berlandaskan kepada KPI yang ketat dan pada masa yang sama PBT harus membayar balik kepada Kerajaan Persekutuan walaupun mengikut kadar yang telah pun dipersetujui pada tahun 1997. Maksudnya yang paling kurang sekali ialah RM2.30 bagi setiap rumah, itu pun kadar yang hendak dibayar oleh kerajaan pusat kepada tiga buah syarikat ini memang jauh melebihi

RM2.40 ataupun 30 sen setiap rumah, kadar itu masih wujud tetapi kerajaan pusat bayar kepada ketiga-tiga buah syarikat tersebut.

PBT akan bayar kepada kerajaan pusat tetapi kemampuan banyak PBT memang amat lemah dari segi kewangan mereka, berapa banyak mereka ini dapat bayar balik kepada Kerajaan Persekutuan adalah soal yang lain. Oleh yang demikian, ini bukan secara bantuan, ini adalah upahan yang telah pun dikira dan telah dipersetujui di antara kerajaan persekutuan dan ketiga-tiga buah syarikat tersebut.

■1130

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Yang Berhormat, satu...

Dato' Wira Chor Chee Heung: Soalan satu lagi...

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Satu...

Dato' Wira Chor Chee Heung: Tunggu saya habis ini.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Satu soalan penting...

Dato' Wira Chor Chee Heung: Soalan satu lagi ialah mengenai tapak-tapak pelupusan. Tapak-tapak pelupusan yang sedia ada ini, 176 yang masih diguna pakai kebanyakan adalah kepunyaan kerajaan negeri ataupun PBT sendiri. Kerajaan Pusat tidak mempunyai hasrat untuk mengambil alih semua. Cuma, Kerajaan Persekutuan oleh kerana hendak *maintain* persekitaran hidup yang bersih, yang sihat, maka Kerajaan Persekutuan akan membantu supaya pihak-pihak yang mengendalikan tapak-tapak pelupusan dapat juga geran untuk menaik taraf tapak-tapak pelupusan. Sekian, terima kasih.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Saya pohon penjelasan tambahan Yang Berhormat Menteri.

Dato' Wira Chor Chee Heung: Sudah habis.

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Bagaimana – berdasarkan pada jawapan Yang Berhormat Menteri Tuan Yang di-Pertua, perkara pokok PBT SRL, sampah, rumput, longkang, semua akan diuruskan oleh tiga syarikat konsesi ini. Maka, apakah akan berlaku kepada kakitangan-kakitangan sedia ada PBT-PBT? Adakah mereka akan diserapkan ataupun mereka akan menganggur? Ini satu pokok persoalan.

Kedua, sebenarnya tadi Yang Berhormat Menteri jawab tidak ada peruntukan diberikan kepada tiga syarikat konsesi itu tidak tepat. Mengikut jawapan kementerian sendiri pada sesi Parlimen lepas apabila saya tanya, kementerian jawab puluhan juta pinjaman dan juga geran telah pun diberikan. Ini kerana ketiga-tiga syarikat ini tidak menunjukkan...

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Ini apa ini? Mencilahkah apa ini?

Tuan Nga Kor Ming [Taiping]: Prestasi yang sepatutnya. Cuma angkanya saya tidak bawa pagi ini tetapi saya ingat lagi, puluhan juta sudah dibelanjakan tetapi sampai tahap ini.

Soalan yang terakhir saya, selepas tiga syarikat konsesi diambil alih, apa akan berlaku kepada PBT? Adakah semua kerajaan tempatan 146 cuma menjadi *collecting agent fees* untuk bayar tiga syarikat ini? Bagaimana dengan semua 146 PBT?

Dato' Wira Chor Chee Heung: Yang Berhormat, Yang Berhormat...

Tuan Yang di-Pertua: Tidak mengapa Menteri.

Dato' Wira Chor Chee Heung: Tuan Yang di-Pertua, boleh saya jawab?

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Menteri tidak perlu jawab. Tidak perlu jawab.

Dato' Wira Chor Chee Heung: Tidak perlu?

Tuan Yang di-Pertua: Tidak perlu jawab.

Dato' Wira Chor Chee Heung: Tidak perlu jawab pula.

Tuan Yang di-Pertua: Tidak perlu jawab.

Dato' Wira Chor Chee Heung: Tidak mengapa. Lain kali *you* tanya pulalah, ada masa. Tuan Yang di-Pertua tidak beri bukan saya tidak hendak jawab.

Tuan Yang di-Pertua: Tidak perlu jawab.

Dato' Wira Chor Chee Heung: Saya rela hendak jawab.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat, kelmarin saya di Hospital Serdang, telinga saya. *Something wrong with my ear. [Ketawa]*

Tuan Lim Lip Eng [Segambut]: *Vertigo.*

Tuan Yang di-Pertua: Saya sering kali mengingatkan bahawa dalam soalan-soalan tambahan yang relevan daripada jawapan. Soalan tambahan pun jangan mengundang perbincangan tetapi itu juga yang berterusan.

Ahli-ahli Yang Berhormat, sesi pertanyaan-pertanyaan bagi jawapan lisan berakhir.

[Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Lisan telah tamat]

RANG UNDANG-UNDANG**RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 2011****DAN****USUL****ANGGARAN PEMBANGUNAN 2011****Jawatankuasa**

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula pertimbangan atas “Rang Undang-undang Perbekalan 2011 dan Usul Anggaran Pembangunan 2011 dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis” *[Hari Ketiga]*

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*]

**Maksud B.10, B.11 dan B.12 [Jadual] –
Maksud P.10 dan P.70 [Anggaran Pembangunan 2011] -**

Tuan Pengerusi: Kepala Bekalan B.10, B.11 dan B.12 dan Kepala Pembangunan P.10 dan P.70 di bawah Kementerian Kewangan terbuka untuk dibahas.

Sila Yang Berhormat Petaling Jaya Utara.

11.33 pg.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Ya. Kamu tahu masa 10 minit, 10 minit? Tidak perlu lagi diingatkan.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Tidak akan menjadi panjang. Hanya dua perkara sahaja. Perkara yang pertama peruntukan di bawah Bekalan 10, 100300 – Panel Kajian Semula Cukai GST. Saya ingin mendapat tahu apakah perkembangan yang terkini dalam kajian implementasi GST walaupun undang-undang ini telah pun ditarik balik daripada Parlimen tetapi masih ada peruntukan lagi untuk membuat kajian.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar) *mempengerusikan Jawatankuasa*]

Apakah yang dikajikan oleh pihak Kementerian Kewangan dan sama ada Kementerian Kewangan ada jadual implementasi yang baru sama ada selepas 2012, ataupun 2015, ataupun dari segi kriteria yang lain untuk melaksanakan kaedah GST di negara kita?

Perkara yang kedua adalah bagi Bekalan 11 bagi Butiran 021700 iaitu Pelaksanaan Penyusunan Semula Pengangkutan Awam di Lembah Klang. Buat masa ini, syarikat Prasarana yang menjalankan RapidKL, RapidPenang di Malaysia mengalami kerumitan wang yang cukup serius. Mereka mempunyai masalah menebus bon-bon yang akan matang pada tahun-tahun

yang akan datang dan tidak mampu pun untuk membayar balik faedah yang dikenakan ke atas syarikat-syarikat ini.

So, saya rasa satu rombakan perlu dibuat ke atas syarikat Prasarana dengan cara model sistem perkhidmatan pengangkutan awam perlu dilaksanakan di Malaysia. Saya rasa satu sistem di mana semua beban pengangkutan diletakkan dalam satu syarikat yang ditanggung oleh kerajaan merupakan satu model yang tidak wajar, tidak munasabah. Ini kerana tidak membawa sebarang insentif untuk syarikat-syarikat ini untuk terus meningkatkan keberkesanan dan juga produktiviti untuk meningkatkan sistem pengangkutan awam bagi Malaysia. Saya rasa perkara ini perlu difikir balik di mana sistem-sistem bas perlu *dicentralize* kepada pihak-pihak negeri ataupun pihak-pihak kerajaan tempatan di mana setiap kerajaan tempatan ini dapat menimbang balik sama ada mana dia aliran yang diperlukan, mana dia tempat-tempat yang diperlukan *rather than been decided entirely by* syarikat Prasarana bagi seluruh negara.

Saya ingin juga mengetahui sama ada RM2.586 bilion yang diperuntukkan ini, adakah ia digunakan untuk penebusan bon ataupun dari segi pembangunan ataupun penyelenggaraan di mana bas-bas tambahan akan dibeli oleh syarikat Prasarana? Ini kerana pada masa ini di Lembah Klang yang mempunyai keluasan jauh lebih besar daripada Singapura, kita mempunyai lebih kurang 800 bas yang berkhidmat di Lembah Klang. Akan tetapi, bila kita berbanding dengan sebuah negeri seperti Singapura, kawasan lebih kecil yang telah mempunyai sistem rel yang cukup mantap. Kita pun tidak ada satu sistem rel yang cukup mantap lagi. Mereka mempunyai lebih kurang 3,300 bas yang berkhidmat di pulau tersebut. So, kita memang memerlukan dalam masa yang singkat bas-bas tambahan, bas-bas yang baru untuk berkhidmat di kawasan Lembah Klang untuk meningkatkan lagi lebih pengguna sistem perkhidmatan pengangkutan awam.

Saya rasa oleh kerana sistem MRT yang dicadangkan pada masa ini hanya akan mula berkhidmat lebih kurang tahun 2016 dan hanya akan siap keseluruhannya pada tahun 2020, kita memerlukan satu langkah yang diperlukan pada masa ini untuk mengurangkan penggunaan *transport* peribadi dan meningkatkan lagi penggunaan bas-bas di Lembah Klang. So, apakah pelan-pelan bagi syarikat Prasarana dan juga Kementerian Kewangan untuk meningkatkan lagi jumlah bas di negara kita? Adakah peruntukan ini untuk matlamat tersebut? Itu sahaja. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, Yang Berhormat Jempol.

11.39 pg.

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya juga ingin mengambil bahagian untuk membahaskan melalui Butiran 050000 – Tabung Bantuan Bencana Negara. Saya merakamkan ucapan tahniah kepada Kerajaan Barisan Nasional yang dapat membantu rakyat kita yang berada dalam keadaan sukar sekarang ini terutama sekali di Kedah

dan juga di Perlis yang dilanda banjir. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri berkaitan dengan penggunaan Tabung Bantuan Bencana Negara dalam soal banjir.

■1140

Kalau boleh saya hendak mencadangkan oleh kerana banjir ini adalah merupakan malapetaka dan bencana yang tiap-tiap tahun negara kita alami dan penderitaan rakyat kita lihat. Pertama sekali kalau boleh kewangan ini dapat digunakan untuk meningkatkan kemudahan di pusat-pusat pemindahan banjir yang memang secara berterusan digunakan tiap-tiap tahun. Ini termasuk juga meningkatkan kualiti tandas, bilangan tandas, bilangan bilik air supaya mereka yang dapat ditempatkan di pusat-pusat ini berada dalam keadaan lebih selesa daripada kita menggunakan tandas-tandas sekolah yang tidak cukup sekarang ini.

Begitu juga sampai masa dan ketikanya kementerian melalui peruntukan yang disediakan ini dapat memberikan garis panduan supaya tingkatkan sedikit kemudahan terutama sekali jangan hanya memberi tikar. Sampai masanya kita membekalkan tilam-tilam yang nipis untuk warga usia emas dan juga kanak-kanak yang ditempatkan di pusat-pusat penempatan banjir ini. Ini juga Tuan Pengerusi, termasuk juga makanan yang kita bekalkan kepada semua sekali rakyat yang ditempatkan.

Saya juga mencadangkan supaya latihan kecekapan pegawai-pegawai yang bertanggungjawab menguruskan, menyelamatkan dan juga membantu mangsa-mangsa banjir ini dapat ditingkatkan kecekapannya. Sekarang ini amat jelas sekali rakyat sudah dapat menilai bagaimana kecekapan kerajaan Barisan Nasional, pegawai yang terlatih berbanding dengan kegagalan Kerajaan Negeri Kedah memberikan perkhidmatan kepada rakyat di Kedah dalam soal menguruskan banjir. Oleh yang demikian kita tingkatkan lagi kecekapan pegawai kita, peralatan-peralatan yang lebih canggih dan cukup, bot-bot penyelamat dan sebagainya dapat digunakan untuk menyelamatkan rakyat kita yang dilanda banjir.

Tuan Mohd. Nasir bin Zakaria [Padang Terap]: Yang Berhormat Jempol.

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: Begitu juga sedang berlaku sekarang ini beberapa – nanti Yang Berhormat boleh bercakap, 10 minit sahaja. Perkara-perkara yang sekarang ini kita nampak pegawai kita tidak mesra sangat membantu kesusahan rakyat apabila sekarang ini berlaku di Perlis dan Kedah. Apabila pegawai Kebajikan Masyarakat sudah mendaftar, saya fikir memadai pegawai Kebajikan Masyarakat mendaftar sebagai wakil kerajaan. Tidak perlulah laporan polis dibuat. Sekarang ini berderet-deret orang Perlis, orang Kedah yang telah pun selesai mengalami masalah banjir ini untuk mendapatkan bantuan daripada kewangan yang kita sediakan ini terpaksa pula beratur panjang untuk membuat laporan polis. Jadi ini saya fikir perkara yang bertindih yang disediakan oleh kerajaan nampak tidak membantu mereka yang sepatutnya kita bantu.

Tuan Pengerusi, begitu juga dalam soal kebakaran. Kebakaran ini kadangkala ia tidak mengenal mangsanya termasuk juga rakyat termiskin yang berada di kawasan kampung dan

juga di kawasan luar bandar. Oleh yang demikian saya nampak apabila berlaku kebakaran rumah orang miskin, kalau rakyat termiskin kita ada peruntukan Pembangunan Rakyat Termiskin tetapi golongan yang kurang bernasib baik ini yang tidak termasuk dalam kumpulan rakyat termiskin. Apakah boleh melalui peruntukan ini kita sediakan untuk membantu mereka mendirikan rumah-rumah mereka ini dengan seberapa segera.

Tuan Pengerusi, melalui tajuk 160000 – Kumpulan Wang Tabung Bantuan Perubatan. Ini adalah merupakan usaha murni Kerajaan Barisan Nasional untuk membantu rakyat kita yang ditimpa kesusahan apabila mereka semua ini mendapat kemalangan dan penyakit. Saya melihat bagaimana bantuan alat-alat ganti, apabila mereka mendapat rawatan daripada doktor mereka perlukan alat-alat ganti ini yang perlu dikeluarkan dari kewangan mereka sendiri. Kadang kala kakinya patah dan terpaksa masukkan dua atau tiga batang besi dalam kakinya. Besi itu perlu dibeli. Sudahlah dia patah, tidak dapat bekerja, tidak cukup duit tetapi saya fikir melalui kewangan yang disediakan boleh kita belikan ataupun kita bantu untuk membeli alat-alat ganti kepada rakyat kita.

Kedunya Tuan Pengerusi, berkaitan dengan soal bantuan perubatan ini saya nampak ramai di kalangan rakyat Malaysia sekarang ini diserang oleh penyakit kencing manis. Apabila kencing manis ini berlaku mereka juga akhirnya berlaku kerosakan pada buah pinggang yang menyebabkan hemodialisis iaitu proses penyucian darah mereka terpaksa dilakukan secara berterusan. Pesakit ini adalah merupakan kumpulan yang amat malang. Mereka tidak boleh bekerja, mendapat rawatan ini dan kena cuci darah sepanjang hayat mereka. Saya mencadangkan melalui tabung yang disediakan, sampai masa dan ketikanya, bukan kita berikan subsidi tetapi oleh kerana mereka kadang kala mempunyai anak yang ramai bersekolah, mereka tidak dapat bekerja, sumber pendapatan mereka juga terhad, kadangkala terhenti sumber pendapatan mereka dan bergantung kepada bantuan kebajikan masyarakat. Sampai masa dan ketikanya kementerian memikirkan supaya mereka ini diberikan bantuan sepenuhnya melalui rawatan hemodialisis ini.

Tuan Pengerusi, butiran 100100 berkaitan dengan pegawai kita yang bertugas di luar negara. Saya minta kepada kementerian supaya sumber kewangan yang besar kita belanjakan kepada pegawai-pegawai kita yang bertugas di luar negara dengan tujuan memberikan impak besar kepada hasil negara. Saya dapat melihat sektor pelancongan yang memerlukan kos promosi yang begitu tinggi. FDI kita menarik pelabur-pelabur supaya datang melabur dalam negara kita, mesti kita jual negara kita kepada pelabur-pelabur asing supaya mereka dapat membawa duit yang banyak, mendapat hasil cukai kepada kerajaan dan juga pegawai-pegawai kita yang berada di kedutaan seluruh dunia yang begitu ramai.

Sampai masa dan ketikanya Yang Berhormat Menteri melalui bajet yang kita kemukakan ini supaya dapat kita selaraskan fungsi, matlamat, peranan, latihan yang kita berikan kepada pegawai-pegawai kita di luar negara yang ramai supaya mereka ini memahami dasar kerajaan,

memahami pelancongan negara, memahami maklumat-maklumat berkaitan dengan FDI supaya pegawai-pegawai yang berselerak di seluruh dunia ini dapat kita gunakan untuk membantu menjual negara kita. Bukannya memburuk-burukkan negara kita tetapi menjual dengan tujuan untuk membawa pelabur-pelabur luar ini membawa duit dalam negara kita menjadikan Malaysia sebagai sebuah negara kaya dan sudah tentulah apabila Malaysia menjadi sebagai sebuah negara kaya, limpahan daripada kekayaan negara ini akan dapat kita tolong rakyat kita pada masa yang akan datang.

Tuan Pengerusi, perkara 050000 berkaitan dengan Perkhidmatan Penilaian. Saya hendak menyampaikan selalu rungutan daripada orang kampung berkaitan dengan apakah asas yang dibuat oleh pegawai-pegawai kita di bawah kementerian Yang Berhormat berkaitan dengan cara hendak menilai tanah. Apabila berlaku pembangunan, kerajaan terpaksa mengambil semula tanah. Apabila mengambil balik tanah, Jabatan Penilaian akan membuat penilaian berkaitan dengan tanah orang-orang kampung.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Gulung Yang Berhormat.

Dato' Lilah bin Yasin [Jempol]: Terima kasih, sedikit sahaja. Kadangkala terdapat penilaian yang terlalu rendah. Resah rakyat dapat bandingkan tanahnya rendah sangat dibuat penilaian. Kadang kala kita lihat begitu tinggi, rugi kerajaan kerana kerajaan berbelanja begitu besar dan akhirnya kos pembangunan akan melonjak pada masa yang akan datang. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, Yang Berhormat Sepanggar.

11.49 pg.

Datuk Eric E. Majimbun [Sepanggar]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya ingin juga mengetahui untuk butiran B.11 020300 – Bantuan Bayaran Bunga Di atas Pinjaman Syarikat Kemajuan Perumahan Borneo.

■1150

Di sini saya ingin memohon penjelasan, berapakah sebenarnya pinjaman ini? Oleh kerana setiap tahun kita nampak bahawa ada sahaja bayaran bunga kepada syarikat ini sedangkan kita tidak tahu, berapakah jumlah yang telah dipinjam oleh syarikat ini kepada peminjam-peminjam.

Kedua, mengenai Butiran 020500 – Subsidi Gas Cair, Diesel dan Petrol yang berjumlah lebih daripada RM10 bilion. Memang kita alu-alukan subsidi ini. Malangnya kita dapati bahawa kalau kita lihat keadaan di Sabah dan Sarawak, kita dapati bahawa subsidi ini tidak begitu memberikan faedah sebenarnya kepada orang-orang yang di luar bandar. Ini disebabkan subsidi ini hanya diberikan kepada segolongan penduduk dan subsidi yang betul-betul dirasakan oleh penduduk luar bandar ini kita tidak dapat nampak faedah melaluinya. Maka, sebab itu saya

mencadangkan agar subsidi barangan juga pada orang luar bandar bagi Sabah dan Sarawak supaya diberikan subsidi barangan harian bagi penduduk-penduduk luar bandar ini.

Mengenai Butiran 023100 – Sumbangan kepada NGO yang hanya berjumlah lebih kurang RM50,000. Saya rasa ini harus ditambah oleh kerana kita nampak banyak NGO yang berkhidmat di negara kita ini tanpa kewangan untuk betul-betul melaksanakan tanggungjawab mereka. Contohnya bagi pihak NGO yang begitu prihatin kepada warga-warga emas dan juga yang begitu prihatin kepada anak-anak yang kurang bernasib baik. Kita nampak bahawa bantuan kepada NGO ini begitu kurang sekali sedangkan mereka betul-betul memerlukan kewangan daripada kerajaan untuk membantu orang-orang, rakyat kita yang tidak bernasib baik ini. Maka, saya mencadangkan agar sekurang-kurangnya NGO yang menjaga seperti yang saya jelaskan tadi itu diberikan lebih peruntukan agar mereka dapat meneruskan perkhidmatan mereka yang begitu baik sekali ini.

Mengenai Butiran 120000 – Kumpulan Wang Amanah Pelajar Miskin. Saya ingin memohon penjelasan daripada kementerian ini, oleh kerana didapati di luar-luar bandar terutama sekali di Sabah ini, didapati bahawa kumpulan sasaran kepada anak-anak pelajar miskin ini tidak diberikan betul-betul keutamaan mereka. Sedangkan kita dapati bahawa di luar bandar, ramai anak-anak yang tidak dapat bersekolah oleh kerana mereka tidak ada kemampuan untuk bersekolah. Contohnya, di kampung-kampung yang di luar bandar seperti di Kampung Kinadaan, mereka tidak dapat bersekolah disebabkan keadaan sebenarnya itu tidak mendorong mereka untuk bersekolah. Keadaan yang begitu daif sekali anak-anak ini, tetapi apabila kita lihat pihak-pihak kerajaan yang kononnya menjaga kebajikan ini, mereka tidak betul-betul ambil perhatian kepada anak-anak yang betul-betul memerlukan. Sedangkan yang di bandar pula diberikan. Kita nampak ada juga anak-anak yang ibu bapanya berkemampuan, tetapi diberikan juga bantuan seperti ini. Maka, saya rasa sasaran itu tidak begitu kena pada tempatnya. Saya mohon agar kementerian ini memberikan peruntukan dengan tepat kepada sasaran, anak-anak yang termiskin ini.

Akhir sekali mengenai 140000 – Kumpulan Amanah Pinjaman Perumahan untuk Golongan Berpendapatan Rendah Sabah dan Sarawak yang hanya diberikan token RM10. Saya rasa pada ketika ini oleh kerana bagi rakyat di Sabah yang hanya dalam golongan berpendapatan rendah ini, mereka sukar mendapat rumah, mereka sukar untuk mendapatkan tempat perlindungan. Oleh sebab harga yang begitu tinggi bagi perumahan ini bagi Sabah dan Sarawak itu sudah ketara. Maka, disebabkan ini, saya rasa kerajaan harus juga memberikan peluang kepada rakyat yang dalam golongan ini supaya mereka dapat berteduh di dalam rumah mereka sendiri. Saya memohon agar ini juga diberikan peluang dan juga pertimbangan agar mereka juga diberikan satu keistimewaan untuk kumpulan pinjaman wang ini.

Beberapa Ahli: *[Bangun]*

Datuk Eric E. Majimbun [Sepanggar]: Ya. Yang Berhormat Putatan.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Lipis.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Tuan Pengerusi, Yang Berhormat Sepanggar beri jalan kepada saya.

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Terima kasih Tuan Pengerusi.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Saya minta laluan tadi, Tuan Pengerusi. Yang Berhormat Sepanggar belum habis.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Belum habis Yang Berhormat?

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Belum.

Datuk Eric E. Majimbun [Sepanggar]: Dia cuma mencelah.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Maaflah. Okey, Yang Berhormat Lipis duduk dahulu.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Saya tertarik dengan hujah Yang Berhormat. Terima kasihlah Yang Berhormat Sepanggar kerana menyentuh soal bantuan perumahan, kumpulan wang pinjaman kepada – walaupun dia punya token hanya RM10. Ini amat penting. Jadi, saya mahu bertanya Yang Berhormat, adakah Yang Berhormat mencadangkan kepada kerajaan ataupun pihak kementerian supaya mendapatkan sumber yang lain jika kerajaan tidak menyediakan peruntukan yang ada pada butiran ini.

Saya bercadang ini – saya tidak tahu kalau Yang Berhormat Sepanggar bersetuju dengan saya supaya syarikat-syarikat gergasi ataupun syarikat-syarikat GLC ataupun bukan sahaja GLC, syarikat-syarikat yang lain juga patut membantu usaha yang murni kerajaan ini kepada golongan yang termiskin supaya memberikan projek perumahan secara CSR. Saya minta penerangan daripada Yang Berhormat, kalau Yang Berhormat bersetuju dengan mencadangkan kepada kerajaan...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Putatan, jangan panjang sangat. Masa sudah habis, Yang Berhormat.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Ya. Habislah ini.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Masa sudah habis.

Datuk Dr. Marcus Mojigoh [Putatan]: Ya. Habislah Tuan Pengerusi. Minta penjelasan daripada Yang Berhormat Sepanggar.

Datuk Eric E. Majimbun [Sepanggar]: Terima kasih Yang Berhormat Putatan.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Gulung dalam masa satu minit Yang Berhormat Sepanggar.

Datuk Eric E. Majimbun [Sepanggar]: Sememangnya inilah sebaik-baiknya tetapi bagi kerajaan tentu sekali ini juga satu perkhidmatan oleh kerajaan untuk memberikan sumbangan ini

kepada golongan yang berpendapatan rendah. Akan tetapi, kalau sekiranya syarikat-syarikat gergasi dan sebagainya yang boleh membantu, mengapa pula kita tidak terima. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Sudah habis Yang Berhormat? Ya, Yang Berhormat Lipis.

■1200

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Jadi bagi Kementerian Kewangan ini saya hendak mulakannya dengan B.10 Butiran 010500 - Kerajaan Elektronik. Jadi Tuan Pengerusi, kalau kita lihat kerajaan elektronik ini berobjektifkan ketelusan dan keselesaan di samping meningkatkan hubungan antara kerajaan dan rakyat melalui bentuk interaksi yang lebih mudah, cepat dan berkesan. Ini seterusnya akan membaik pulih aliran maklumat demi meningkatkan kualiti pembangunan penyelarasan dan pelaksanaan polisi-polisi kerajaan.

Jadi semua ini diharapkan dapat merealisasikan melalui dua objektif utama. Kerajaan elektronik iaitu pendefinisian semula hubungan antara kerajaan dengan rakyat serta entiti perniagaan. Jadi apabila aplikasi-aplikasi utama kerajaan elektronik yang dibangunkan oleh kerajaan di Malaysia ialah seperti e-Service iaitu untuk pelesenan dan berkaitan dengan perkara-perkara yang berkaitan dengan perkhidmatan dan kegunaan kenderaan melalui talian kementerian kesihatan dan juga pembayaran bil utiliti.

Di samping itu e-Perolehan yang merupakan pembelian secara elektronik oleh kerajaan untuk mempercepatkan masa dan menjimatkan kos pembelian. Kita juga mempunyai Sistem Informasi dan Pengurusan Sumber Manusia (HRMIS) yang dibangunkan untuk menguruskan aspek sumber manusia di kalangan penjawat awam dengan lebih cekap dan mudah.

Selain itu terdapat juga beberapa aplikasi lain seperti e-SPKB, e-Khidmat, e-Syariah dan penggunaan ICT untuk meningkatkan kecekapan pentadbiran tanah. Soalnya sekarang ini Tuan Pengerusi apakah aplikasi kejayaan elektronik ini hanya sekadar bergantung sepenuhnya kepada penggunaan teknologi seperti komputer, internet dan server sahaja. Apakah kerajaan mempunyai sumber yang dimiliki mencukupi prasarannya iaitu *hardware* dan *software* yang lengkap, sokongan pihak pengurusan, staf yang memiliki kepakaran IT dan juga latihan IT yang efektif. Malah saya selalu melihat sistem selalu *down*, Tuan Pengerusi ketika berurusan di kaunter. Hendak canggih tetapi lambat akhirnya. Jadi saya hendak tahu apakah sistem lebuhraya aliran dan trafik internet kita mampu menjadikan kerajaan elektronik dalam negara kita dilaksanakan secara efisien sekarang. Jadi saya mohon penjelasan tentang itu.

Kedua saya percaya di bandar-bandar besar seperti di Kuala Lumpur, Putrajaya, Petaling Jaya dan Shah Alam mungkin tidak mempunyai masalah. Akan tetapi bagaimana bandar-bandar seperti bandar kecil dan juga yang lain seperti Seremban, Alor Gajah, Sandakan, Tenom malah Kuala Lipis sendiri, apakah sistem lebuhraya internet di situ cukup mampu untuk menampung keperluan kerajaan elektronik ini? Jadi kita hendak tahu apakah status dan tahap kerajaan

elektronik yang telah dicapai oleh kerajaan sekarang, apalagi di bawah pimpinan Yang Berhormat Perdana Menteri kita sekarang dengan agenda transformasinya ini.

Tuan Pengerusi, bagi B.11 Butiran 020100, saya ingin menyentuh soal butiran berkaitan ex-gratia dan elaun sugu hati. Terima kasih kerana prihatin dengan kakitangan awam. Kita mengalu-alukan, cuma apa yang hendak saya bangkitkan ialah soal elaun harian, maksudnya elaun COLA. Bolehkah kerajaan menaikkan elaun COLA dan sama tidak kira di bandar atau di luar bandar? Soal ini penting kerana kos kehidupan juga semakin naik dan saya rasa perlu kenaikan elaun bagi mengurangkan sedikit bebanan termasuk elaun Ahli Parlimen agaknya. Sebagai contohnya elaun COLA dibayar sebanyak RM300 sekarang, bolehkah dinaikkan sehingga RM500.

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Boleh penjelasan.

Dato' Dr. Mohamad Shahrur Osman [Lipis]: Ada kenaikan untuk RM200.

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Yang Berhormat penjelasan sedikit.

Dato' Dr. Mohamad Shahrur Osman [Lipis]: Ya, sila. Sila Yang Berhormat Pokok Sena.

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Saya bangkit di waktu JPA semalam Yang Berhormat Menteri Jabatan Perdana Menteri sudah jawab dia kata kerajaan tidak mampu kerana ini memberikan implikasi kewangan yang sangat besar. Akan tetapi saya telah kata kepada dia bahawa kerajaan boleh bina ataupun buat pertambahan perbaiki rumah Perdana Menteri Sri Perdana sampai RM65 juta, pusara untuk VVIP sampai RM70 juta. Akan tetapi untuk ini melihat kepada soal implikasi kewangan. Saya bersetuju dengan Yang Berhormat bahawa inilah perkara penting yang harus diberikan keutamaan untuk membantu kakitangan di sektor awam. Saya bersetuju dengan Yang Berhormat.

Dato' Dr. Mohamad Shahrur Osman [Lipis]: Terima kasih kerana bersetuju dengan saya. Akan tetapi soalnya, isunya berbeza dan saya percaya kerajaan mampu sebenarnya hanya sekarang ini sedang menguruskannya [*Ketawa*]

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Semalam sudah jawab sudah.

Dato' Dr. Mohamad Shahrur Osman [Lipis]: Itu di peringkat Jabatan Perdana Menteri. Ini Kementerian Kewangan mungkin dia ada jawapan yang lain.

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: JPA lah Jabatan Perdana Menteri.

Dato' Dr. Mohamad Shahrur Osman [Lipis]: JPA. Butiran semalam. Ini butiran yang lain di bawah Kementerian Kewangan. Perbendaharaan mungkin ada duit, kita minta lagi sekali. Kita minta bersama-sama. Jumlah seperti ini biasanya membantu merekalah sebenarnya dalam membeli barangan basahan harian. Itu yang kita hendak. Malah bolehkah bertahan untuk sampai seminggu atau dua, untuk mereka meneruskan kehidupan sebenarnya menghadapi kos sara hidup yang semakin tinggi ini. Jadi saya cadangkan elaun kola ini. Ini di bawah Kementerian

Kewangan dinaikkan segera bagi menampung kos sara hidup masa kini. Yang Berhormat Pokok Sena ya.

Jadi bagi Maksud B.12 Butiran 030000. Tuan Pengerusi saya ingin menyentuh Kumpulan Wang Tabung Biasiswa Sukan. Sebanyak RM1.4 juta diperuntukkan. Saya hendak tahu berapa ramai yang telah menerima di bawah tabung tersebut. Siapakah mereka ini? Apakah pemohon bagi Kumpulan Wang Tabung Biasiswa Sukan ini mencakupi bidang-bidang seperti sains sukan, kesihatan dan kecergasan, pengurusan sukan dan rekreasi, pengajian sukan, fisioterapi, pemakanan dan pendidikan jasmani.

Sebenarnya saya tidak mahu ada mereka yang benar-benar layak mendapat tabung biasiswa ini tercicir? Jadi apakah *mechanism* dan kriteria yang telah dikenal pasti untuk pemberian tabung biasiswa sukan ini. Yang Berhormat Pokok Sena ada hendak cakap berkenaan tabung biasiswa sukan kah?

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Saya bersetuju dengan Yang Berhormat bahawa tabung biasiswa sukan ini sepatutnya diperbesarkan. Oleh sebab kita sudah bersetuju dahulu secara bersama Ahli Parlimen Pakatan dan juga Barisan Nasional khususnya dalam konteks pembangunan bola sepak pada sesi yang lalu supaya diberikan satu peruntukan yang lebih besar. Walaupun kerajaan telah luluskan tetapi saya ingat peruntukan terlalu kecil untuk membantu pembangunan bola sepak kepada persatuan-persatuan di peringkat negeri dan sebagai bagi mencungkil bakat-bakat baru dari sudut sukan bola sepak. Jadi itu yang seharusnya diberikan tumpuan kerana sukan ini sukan yang diminati semua orang tidak kira apa fahaman, latar belakang politiknya.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat ada dua minit lagi.

Dato' Dr. Mohamad Shahrur Osman [Lipis]: Okey. Saya rasa tidak dapat hendak responslah...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Kalau hendak jemput semua orang suruh bercakap habislah masa Yang Berhormat.

Dato' Dr. Mohamad Shahrur Osman [Lipis]: Biar Menteri respons. Jadi...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Jangan jadi Speaker Yang Berhormat panggil orang bercakap [*Ketawa*]

Dato' Dr. Mohamad Shahrur Osman [Lipis]: Okey terima kasih Tuan Pengerusi. Jadi soal penting ini di sini kita bawa negara mempunyai kelompok modal insanlah yang pakar dan khusus bukan sahaja dalam bermain, tetapi pakar dalam bidang-bidang yang lain yang berkaitan dengan sukan.

Jadi kita harap mereka ini menjadi lebih profesional selepas ini dan sukan kita seperti yang kita hendak, dia akan dapat memperkenalkan negara kita. Bukan setakat bola sepak sahaja tetapi yang lain-lain. Kalau kita lihat Brazil, Korea Selatan. Korea Selatan khususnya dahulu dia

bawah daripada kita sekarang dia sudah di atas kita dan terkenal. Macam China dia terkenal dengan ahli-ahli renangnya. Jadi apa yang saya harap kita sendiri sebenarnya tidak terkecuali dengan badminton.

Akan tetapi badminton kita ada turun naik, turun naik macam itu. *Squash*, *squash* ini rasa saya stabil dan *bowling* pun stabil. Jadi saya berharap Kumpulan Wang Tabung Biasiswa Sukan ini betul-betul dapat memberikan manfaatnya kepada mereka yang benar layak dan benar-benar dapat mengharumkan nama negara bukan sahaja sebagai pemain...

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Lipis laluan sedikit.

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Akan tetapi juga sebagai kumpulan sokongan.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Lipis.

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Ya, sila. Boleh ya Tuan Pengerusi.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Sudah habis masa Yang Berhormat. Saya beritahu sudah, saya beri notis tadi dua minit cakat. *[Ketawa]*

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Sudah habis masa tidak dapat.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Tidak mengapa.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Masa sudah habis Yang Berhormat.

Dato' Dr. Mohamad Shahrum Osman [Lipis]: Saya pun hendak gulung ini. Jadi kita berharap tabung ini tadi seperti yang saya katakan dapat memberi manfaat kepada semua peringkat dalam sukan dan perkara-perkara yang berkaitan dengannya. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Bukit Mertajam.

■1210

12.10 tgh.

Puan Chong Eng [Bukit Mertajam]: Terima kasih. Tuan Pengerusi, saya tuju kepada Program 2 di bawah kementerian ini iaitu Perkhidmatan Analisa Ekonomi dan Sumber. Tuan Pengerusi, bahawa dunia telah maju dalam aspek mengaitkan ekonomi dan gender. Di mana-mana ada kajian yang menunjukkan bahawa di mana-mana syarikat, sekiranya lebih ramai pengurus wanita, ia akan lebih *prosperous*, dia akan buat lebih banyak keuntungan, *profit* adalah lebih banyak. Jadi, ada dikatakan ini adalah sebagai *investment in women is a smart economy*.

Baru-baru ini di Seoul, Korea Selatan, ada *summit G-20* di mana untuk kali pertama isu-isu wanita dan ekonomi wanita telah dimasukkan di dalam agenda *summit* ini. Ini menunjukkan bahawa dunia telah sedar bahawa wanita merupakan satu sumber yang penting untuk membangunkan ekonomi dan juga negara. Dalam satu kajian *among top 500 company*, di mana lebih ramai *top executive* adalah wanita, mereka dapat lebih banyak *profit*.

Jadi di sini saya hendak tanya kementerian, sama ada mereka sedar trend dunia seperti ini dan apakah kementerian akan berusaha untuk mengarusperdanakan wanita dalam pembangunan ekonomi dan juga melibatkan wanita dalam membuat bajet negara kita setiap tahun? Ini kerana Barisan Nasional selalu mengatakan mereka prihatin, sayangkan wanita, seperti tadi Yang Berhormat Menteri pun mengatakan begitu, tetapi sayang ini bukan di mulut sahaja, ia mesti dengan dasar yang konkrit.

Kita lihat walaupun Barisan Nasional ada hasrat untuk membawa perubahan untuk kaum wanita – kita lihat dahulunya ada *Cabinet Committee on Gender Equality*, ada di dalam semua kementerian ada *gender focal point*, tetapi ia tidak dapat berfungsi kerana ia tidak diberi sumber-sumber yang cukup dan pegawai-pegawai belum dilatih. Ini bukan satu jurusan di mana secara automatik boleh fasih, ia mesti dilatih juga. Jadi saya rasa kementerian mesti memberi sumber-sumber yang cukup untuk mengupayakan *gender focal point* ini untuk melaksanakan tugas-tugas mereka.

Juga, saya rasa kementerian ini mesti menerajui *as a leader in mainstreaming the genders* in semua kementerian. Saya rasa kementerian ini ada hasrat untuk mengadakan *gender responsive budget* seperti yang telah diadakan satu mesyuarat di antara pegawai dan juga Ahli-ahli Parlimen yang berminat. Saya harap usaha ini dapat dipertingkatkan iaitu ia mesti diberi sumber yang cukup. Saya rasa kementerian boleh memohon bantuan teknikal daripada UNDP ataupun agensi-agensi antarabangsa yang memang sangat rela untuk membantu dan melaksanakan *gender responsive budget*.

Hanya dengan adanya bajet seperti ini, bahawa kepentingan wanita dan lelaki dapat dijaga secara adil dan saksama dan bukan disebut di mulut sahaja. Jadi saya harap Kementerian Kewangan dapat mempertingkatkan usahanya untuk betul-betul melaksanakan *gender responsive budget* pada tahun hadapan. Saya harap kami yang berminat di dalam Dewan ini dapat dijemput untuk turut bersama untuk menyumbang kepada perubahan ini.

Wanita merupakan 50% sumber tenaga juga dalam negara ini dan juga di mana-mana negara. Sekiranya kita boleh menggalak penyertaan wanita, saya rasa ekonomi negara akan meningkat. Kita lihat pada masa-masa yang cemas seperti di pilihan raya kecil Batu Sapi, wanita dipilih. Saya tidak mahu wanita hanya dipilih pada masa-masa seperti ini. Wanita mesti diberi peluang pada masa tidak cemas juga, pada masa biasa. Pada setiap kali ada pilihan raya, wanita mesti dilatih. Kita mesti melatih sekumpulan wanita yang dapat menyertai pilihan raya bila-bila masa.

Jadi saya harap Barisan Nasional yang katakan ingin membawa perubahan ini dapat betul-betul melaksanakan langkah-langkah dan juga dasar-dasar yang boleh membawa perubahan. Sekian, terima kasih.

Beberapa Ahli: [Bangun]

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Sekijang.

12.17 tgh.

Datuk Haji Baharum bin Haji Mohamed [Sekijang]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya ingin menyentuh B.10 di bawah Butiran 080000 – Lembaga Hasil Dalam Negeri dan Butiran 090000 – Dasar Baru. Saya mengucapkan berbilang-bilang terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang juga selaku Menteri Kewangan Malaysia yang begitu prihatin kepada golongan tua, di mana pelepasan cukai sebanyak RM5,000 bagi pembiayaan ibu atau bapa atau kedua-duanya sekali yang pada asalnya terhad kepada perubatan sahaja tetapi telah diperluaskan kepada perbelanjaan-perbelanjaan lain bagi menjaga ibu atau bapa atau kedua-duanya sekali. Contohnya untuk pembiayaan pembantu khusus untuk penjagaan ibu bapa dan lain-lain.

Oleh kerana ia telah diperluaskan Tuan Pengerusi, maka saya juga memohon dan mencadangkan kepada pihak kerajaan supaya pelepasan cukai RM5,000 ini dapat ditambah lagi, yang saya kira paling kurangnya RM7,000 atau lebih daripada itu bagi mencerminkan keprihatinan kerajaan kepada golongan-golongan tua ini ataupun kepada ibu atau bapa atau kedua-duanya sekali.

Perkara kedua Tuan Pengerusi yang ingin saya sentuh ialah tentang B.10 juga iaitu Butiran 030200 – Pelaburan, MKD dan Penswastaan. Langkah sektor swasta untuk sama-sama membantu kerajaan mempercepatkan pertumbuhan ekonomi di dalam negara ini adalah amat saya puji sekali. Oleh sebab itu Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dalam pembentangan bajetnya ada menyatakan bahawa 92% daripada nilai pelaburan akan dibiayai oleh pihak swasta.

■1220

Salah satu daripada projek yang berimpak tinggi yang disebutkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri adalah Menara Warisan Merdeka iaitu setinggi 100 tingkat, bernilai RM5 bilion yang dijangka siap pada tahun 2015 nanti.

Dengan pembinaan menara ini, saya percaya yang pertamanya sektor pembinaan akan bertambah rancak dan segala aktiviti yang berkaitan dengannya akan berjalan dan tentunya akan menyumbangkan kepada pertumbuhan dalam ekonomi negara kita.

Keduanya Tuan Pengerusi, merupakan satu mercu tanda bumiputera kerana ia dibiayai oleh PNB sendiri. Saya difahamkan bahawa ia akan memberi ruang perniagaan dan tempat kepada bumiputera yang bertaraf dunia untuk berniaga di situ.

Yang ketiganya Tuan Pengerusi, akan memberi persaingan kepada bangunan-bangunan lain di dalam negara kita iaitu di sekitar Kuala Lumpur ini. Ini kerana jika dibandingkan dengan bandar-bandar besar lain, sewa pejabat dan ruang niaga di Kuala Lumpur adalah salah satu yang termurah di dunia pada hari ini dan akan sudah tentu dapat menarik pelabur-pelabur daripada luar terutamanya pelabur hartanah untuk datang ke Malaysia. Sudah tentu dengan

terbinanya menara ini, maka tuan punya bangunan-bangunan yang lain tidak akan dapat menaikkan sewa dan ia kekal seperti mana sewa yang ada pada masa ini ataupun dalam tempoh-tempoh yang tertentu.

Keempatnya, walaupun begitu saya minta daripada kerajaan dan PNB sendiri, apabila terbinanya nanti menara ini seperti mana yang dijanjikan, bumiputera mestilah diberikan tempat untuk berniaga dan menyewa. Bukan sahaja bila hendak bina kita janji bermacam-macam, hendak beri peluang, hendak beri itu dan ini tetapi setelah siap, semua janji itu kita lupakan ibarat pepatah kata, 'tanam tebu di bibir sahaja', 'habis manis sepah dibuang'.

Saya mengambil contoh Tuan Pengerusi, Menara KLCC beberapa tahun yang lalu timbul isu peniaga bumiputera telah dipinggirkan dan dikeluarkan daripada ruang niaga yang mereka sewa. Begitu juga dengan berita yang dalam sebulan lalu apabila seorang usahawan bumiputera telah dihalau keluar di Alamanda setelah peniaga ini diarahkan membuat *renovation* lebih daripada RM100,000. Bukan kerana tidak dapat membayar sewa tetapi tidak dapat mencapai *target* jualan yang ditetapkan oleh pihak pengurusan bangunan tersebut iaitu RM100,000 sebulan. Sewanya ialah RM16,000 sebulan dan penyewa juga diwajibkan membayar 10% daripada hasil jualan setiap bulan. Oleh sebab tidak mencapai *target* ini, maka usahawan ini telah dihalau keluar. Bagi peniaga-peniaga besar tentunya jualanannya juga besar tetapi usahawan-usahawan yang baru terutamanya bumiputera, tentunya ia dalam keadaan yang merangkak atau perlahan. Sekiranya keadaan seperti ini dikenakan kepada mereka, sudah tentu mereka tidak akan dapat bersaing dengan peniaga-peniaga yang besar. Jadi Tuan Pengerusi, saya mahukan satu jaminan kepada bumiputera supaya apabila terbinanya...

Dato' Haji Mahfuz bin Omar [Pokok Sena]: Yang Berhormat.

Datuk Baharum bin Mohamed [Sekijang]: Nanti dahulu, nanti dahulu.

Dato' Haji Mahfuz bin Omar [Pokok Sena]: Tidak, selalu ia heboh kata Kerajaan Pulau Pinang yang pinggirkan bumiputera.

Datuk Baharum bin Mohamed [Sekijang]: Sekejap lagi, sekejap lagi.

Dato' Haji Mahfuz bin Omar [Pokok Sena]: Ini Putrajaya. KLCC pinggirkan bumiputera, macam mana ni?

Datuk Baharum bin Mohamed [Sekijang]: Sekejap lagi. Jaminan bahawa bumiputera mestilah diberi tempat di bangunan ini dan pihak mana yang boleh memberi jaminan ini? Saya mahu tahu pihak mana yang akan memberikan jaminan agar bumiputera dapat tempat di sini.

Dato' Haji Mahfuz bin Omar [Pokok Sena]: Tidak buat *demo* di Putrajaya?

Datuk Baharum bin Mohamed [Sekijang]: Saya tidak mahu apabila mereka dihalau keluar daripada tempat-tempat perniagaan yang sebegini, maka tidak ada pihak yang boleh membantu dan menolong mereka. Waima Yang Berhormat Menteri sekali pun tidak boleh membantu mereka untuk bertahan di situ.

Jadi Tuan Pengerusi... Ya, sila Yang Berhormat Pokok Sena.

Dato' Haji Mahfuz bin Omar [Pokok Sena]: Tidak, Yang Berhormat sebut tadi bagaimana peniaga-peniaga bumiputera luahan di KLCC, di Putrajaya - di Alamanda dipinggirkan kerana perkara-perkara tertentu. Sedangkan sebelum ini UMNO Barisan Nasional mengatakan bahawa Kerajaan Pulau Pinang kerajaan diterajui oleh DAP ini yang meminggirkan bumiputera. Jadi tiba-tiba hari ini di Putrajaya, itu kawasan Ahli Parlimen Setiausaha Agung UMNO. Kemudian KLCC iaitu menara milik Petronas. Jadi suatu yang sangat dikecewakan. Sepatutnya UMNO kena mengepalai demonstrasi di KLCC dan juga di Putrajaya kerana untuk mempertahankan soal kepentingan hak bumiputera ini. Jadi saya tidak nampak pun muka Yang Berhormat demonstrasi di situ.

Datuk Baharum bin Mohamed [Sekijang]: Terima kasih kepada Yang Berhormat Pokok Sena. Sememangnya sebagaimana yang disebutkan Yang Berhormat Pokok Sena tadi, tetapi Yang Berhormat Pokok Sena saya ingat ia tidak belajar cara-cara untuk menguruskan bangunan ini. Jadi ia tidak faham, sebab itu ia punya pertanyaan pun tidak begitu menarik sebab...

Dato' Haji Mahfuz bin Omar [Pokok Sena]: Habis yang mengeluh kenapa? *[Ketawa]*

Datuk Baharum bin Mohamed [Sekijang]: Janganlah, saya sudah bagi peluang tadi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, masa sudah habis Yang Berhormat.

Datuk Baharum bin Mohamed [Sekijang]: Sebab itu apabila kita hendak membina menara-menara yang bertaraf dunia ini.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Sekijang, masa Yang Berhormat tinggal *40 seconds*.

Datuk Baharum bin Mohamed [Sekijang]: Okey, okey. Sebab itu apabila kita hendak membina tempat-tempat perniagaan yang bertaraf antarabangsa ini yang dikelolakan oleh Kerajaan Barisan Nasional, Yang Berhormat kenalah ikut, kenalah tengok. Sebab apa yang kita buat selama ini untuk rakyat, untuk negara masih lagi tidak cukup dan kita buat. Janganlah mempersendakan sebab akhirnya...

Dato' Haji Mahfuz bin Omar [Pokok Sena]: Jadi yang halau orang di Alamanda dan KLCC itu betul-tulah? Betul-tulah halau itu?

Datuk Baharum bin Mohamed [Sekijang]: Duduk, duduk, duduk, duduk. Sebab itu kita hendak menambahkan bilangan tempat-tempat yang sebegini dalam negara kita. Oleh sebab itu saya sebagai Ahli Parlimen Barisan Nasional minta satu jaminan supaya tempat perniagaan bumiputera ini dapat sebagaimana yang telah dirancang. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Pendang.

12.28 tgh.

Dr. Haji Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Terima kasih Tuan Pengerusi, *assalamualaikum*, salam sejahtera.

Butiran 04600 – Suntikan Modal Untuk Menaikkan Infrastruktur Teknologi Maklumat Bank Simpanan Nasional. Saya ingin mendapat penjelasan daripada pihak Yang Berhormat Menteri, jumlahnya RM25 juta. Apakah selama ini Bank Simpanan Nasional sendiri tidak mempunyai dana ataupun polisi mereka untuk menaikkan taraf bank mereka sendiri? Walaupun kita tahu Bank Simpanan Nasional ini dijamin oleh kerajaan kerana setiap bulan kita dapati Bank Simpanan Nasional memberikan hadiah kepada penyimpan sijil simpanan premium agak besar setiap bulan, hadiah BMW, hadiah Mercedes. Akan tetapi apabila hendak menaikkan taraf bank mereka sendiri terpaksa mendapat suntikan modal, dana daripada kerajaan begitu banyak RM25.7 juta.

Kemudian yang kedua adalah Butiran 010300 – Pengawal Keselamatan Swasta. Pada tahun 2010 – RM0, pada tahun 2011 dianggarkan RM270 juta. Ini 'mai' mana pula hendak kawal swasta ini? Saya ingin tahu di manakah pengawal swasta ini akan bertugas kerana tiba-tiba daripada RM0 menjadi RM270 juta. Jabatan atau perkhidmatan di mana? Hospital ataupun apa juga jabatan ataupun kementerian yang ditugaskan pengawal perkhidmatan swasta ini.

Begitu juga dengan yang di atasnya itu, Butiran 10200 – Bayaran Sewa Kereta Salun Jabatan-jabatan Kerajaan.

■1230

Apakah selama ini jabatan-jabatan kerajaan ini tidak mempunyai kenderaan sendiri ataupun ini untuk mereka-mereka yang datang dari luar ataupun delegasi-delegasi dari luar yang datang dan apakah syarikat yang mengendalikan kereta sewa ini? Dengar khabarnya SPANCO yang menjadi syarikat yang mengendalikan kereta ini. Siapakah sebenarnya yang memberikan hak kepada SPANCO ini untuk memberi kereta sewa, salun ini sampai ke RM2 juta untuk tahun 2011.

Kemudian, 021900 – Pemberian Kemudahan Projek Khas. Walaupun semalam Menteri di Jabatan Perdana Menteri telah pun menjelaskan sedikit sebanyak tetapi saya sekali lagi ingin mendapat kepastian daripada pihak Menteri atau Perbendaharaan. Di manakah projek khas ini akan dilaksanakan iaitu RM500 juta pada tahun 2011 ini? Untuk siapa? Kementerian dan negeri mana yang peruntukan ini dikhususkan atau dikhaskan.

Kemudian, 022000 – Penyelenggaraan Aset Awam. Begitu juga dengan hal ini. Pada tahun 2010 kosong, tiba-tiba pada tahun 2011 menjadi RM500 juta. Takkanlah aset itu tiba-tiba muncul dalam masa satu tahun. Di manakah aset ini berada dan apakah bentuk aset ini? Siapakah yang bertanggungjawab untuk menyelenggarakan aset ini?

Seterusnya 022700 – Pemberian Bantuan Bil Lampu kepada PBT. Ini satu berita yang agak menarik kerana setiap mesyuarat PBT, masing-masing mengeluh tentang masyarakat di

kampung ataupun juga di PBT tersebut hendakkan kepada lampu-lampu jalan. Jadi, saya ingin mendapat jawapan daripada pihak Perbendaharaan, siapakah yang membuat ketetapan? Apakah PBT itu sendiri yang membuat ketetapan untuk pembayaran lampu ini, dipohon kepada Kementerian Kewangan ataupun kementerian sendiri yang menentukan PBT mana yang akan mereka berikan bantuan bayaran bil lampu ini.

Kemudian seterusnya, 040300, berhubung dengan Hapuskira Pinjaman. Pinjaman daripada pihak manakah yang akan dihapus kira oleh pihak Perbendaharaan ini iaitu berjumlah RM276 juta. Banyak ini, besar ini, Tuan Pengerusi. Hapus kira maknanya hapus kira antara kerajaan dengan kerajaan negeri ataupun pihak mana yang dihapus kira peruntukan tersebut.

Kemudian 050000 – Tabung Bantuan Bencana Negara. Sebagaimana yang kita ketahui, Kedah dan Perlis baru-baru ini telah menghadapi bencana dan Kerajaan Negeri Kedah sendiri melalui Menteri Besar pada sidang berita hari ini mengatakan kerajaan negeri telah mengeluarkan hampir RM2 juta, tidak termasuk daripada bantuan-bantuan yang lain kepada mangsa-mangsa banjir. Saya ingin bertanya Timbalan Perdana Menteri merangkap mewakili pengerusi bencana alam ini telah pergi ke negeri Kedah yang ketujuh banjir, sudah surut. Dia pergi, terima kasihlah kerana pergi tetapi tidak memberitahu kepada kerajaan negeri.

Akan tetapi tidak apa. Kita terima beliau sebagai pengerusi. Saya ingin bertanya berapa banyak kah bantuan yang diberikan oleh pihak Perbendaharaan kepada Tabung Bantuan Bencana Negara ini.

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: *[Bangun]*

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Okey.

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Terima kasih Yang Berhormat, terima kasih Tuan Pengerusi. Saya hendak minta penjelasan daripada Yang Berhormat, setahu saya bahawa peruntukan yang dikeluarkan oleh Kerajaan Pusat, khususnya melalui JKM bagi membantu mangsa banjir ini, ia tidak lebih daripada beras, ikan sardin dan telur yang dihantar ke pusat-pusat penempatan. Masalahnya dapur tidak bagi, gas tidak bagi. Saya tidak tahulah mungkin kerajaan hari ini masih fikir bahawa orang kampung pun kena masak guna kayu api. Hendak cari kayu api di mana pasal air bah, banjir.

Sedangkan kerajaan negeri menyediakan gas untuk pusat-pusat penempatan, malah wakil rakyat sendiri terpaksa menyediakan gas, hari-hari bayar gas kepada pusat penempatan tetapi Kerajaan Pusat melalui Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat bangga berkata ini hak Kerajaan Pusat. Barang-barang dia bagi. Bagi beras, telur dan ikan sardin. Kemudian komen macam-macam kata Kerajaan Negeri Kedah tidak peduli kepada mangsa banjir. Ini satu penghinaan kepada Kerajaan Negeri Kedah, khususnya kepada kakitangan kerajaan.

Yang Berhormat setuju tak bahawa kita ucapkan terima kasih kerana tuduhan-tuduhan yang dibuat itu menyebabkan kemarahan kakitangan Kerajaan Negeri Kedah terhadap UMNO

dan Barisan Nasional yang mereka anggap dahulunya pemimpin inilah yang menguasai mereka tetapi hari ini tidak menghargai mereka, bertungkus-lumus pagi, malam, berendam dalam air bah, tolong orang tetapi dinafikan oleh pemimpin-pemimpin UMNO di peringkat pusat ini.

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Terima kasih Yang Berhormat Pokok Sena. Saya rasa bagi menteri jawablah. Kalau saya jawab, lagi panjang. Masa sudah tidak banyak kan, Tuan Pengerusi?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Itu bukan soalan Yang Berhormat. Dia bagi komen itu.

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Oleh sebab kita bukan sahaja bagi gas, beri bantuan-bantuan yang lain, tuala wanita, kain batik, seluar dalam, baju dalam pun kita bagi kepada mangsa-mangsa banjir. Saya terlupa hendak bawa hari ini. Itulah yang prihatinnya kita, Kerajaan Negeri Kedah ini kepada mangsa-mangsa banjir.

Dato' Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Dekat Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat nanti kita bawa untuk Menteri sekeping. *[Ketawa]*

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Yang akhir sekali...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Boleh tanya sikit?

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Akhir sekali, Tuan Pengerusi.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Boleh tanya sikit?

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: 160000, sudah hendak habis.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Habis dah?

Dato' Dr. Mohd. Hayati bin Othman [Pendang]: Tuan Pengerusi kata sudah habis dah ini. Ini kepada Kumpulan Wang Tabung Bantuan Perubatan. Saya sudah sentuh dalam Kementerian Kesihatan baru-baru ini, Menteri pun sudah jawab tetapi saya juga hairan kenapakah dalam Perbendaharaan ini tidak dimasukkan kepada Kementerian Kesihatan. Saya tengok dalam Kementerian Kesihatan tidak ada Tabung Bantuan Perubatan ini. Sebab pesakit yang hendak minta adalah melalui pegawai sosial di hospital.

Apabila mereka pergi kepada pegawai sosial hospital, itulah yang menyebabkan kebiasaannya sukar untuk mendapat bantuan daripada Tabung Bantuan Perubatan ini. Kenapakah tidak diturunkan kepada Kementerian Kesihatan agar pihak hospital sendiri boleh mengendalikan bantuan-bantuan daripada Tabung Bantuan Perubatan ini? Jadi saya harap pihak kementerian dapat memberikan penjelasan. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, Rembau.

12.37 tgh.

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Terima kasih Tuan Pengerusi mengizinkan saya mengambil bahagian dalam perbahasan. Ringkas sahaja. Saya ada empat perkara. Yang pertama, menyentuh Maksud Pembangunan 10, Butiran 09000 di bawah tajuk Pelbagai Suntikan Ekuiti. Dianggarkan sebanyak RM152 juta dilaburkan melalui pelaburan langsung dalam tajuk

Pelbagai Suntikan Ekuiti oleh Kerajaan. RM140 juta daripada pelaburan langsung dan RM12 juta daripada pinjaman.

Saya pohon kementerian jelaskan, apakah keperluan dan apakah strategi dan hala tuju pelaburan suntikan ekuiti tersebut? Ini memandangkan dalam tahun-tahun yang lepas, kerajaan telah mengambil langkah yang khusus, keluar daripada suntikan ekuiti, untuk keluar daripada pelaburan secara langsung dan kini pelbagai pelaburan dikendalikan oleh pihak Khazanah atau 1Malaysia Development Berhad yang menjadi entiti pelaburan bagi kerajaan. Jadi, apabila kita melihat masih lagi ada suntikan ekuiti, saya ingin penjelasan daripada kementerian, apakah strategi kerajaan yang masih lagi secara langsung terlibat dalam urus niaga? Adakah strategi untuk keluar daripada syarikat-syarikat tersebut dan dimasukkan syarikat-syarikat tersebut dalam entiti seperti Khazanah dan 1MDB.

Yang seterusnya, berkaitan dengan maksud pembangunan yang sama bagi tahun 2011. Hasil bagi faedah dan pelaburan dijangka mencecah sampai ke RM33.17 bilion iaitu 97% daripadanya 'disumbangkan' oleh dividen Petronas, Bank Negara Malaysia dan Khazanah Nasional. Jadi saya hendak tanya, dari manakah sumber baki daripada RM33 bilion itu yang merupakan 3% daripada pulangan pelaburan supaya kita dapat gambaran yang lebih jelas lagi mengenai pulangan kepada pelaburan yang dibuat oleh kerajaan.

Seterusnya pada maksud pembangunan yang sama, kerajaan menganggarkan untuk menjana RM2.4 bilion, hasil jualan aset pada tahun akan datang. Jadi, saya mohon agar kerajaan dapat jelaskan apakah aset yang dicadangkan, yang telah dikenal pasti untuk dijual? Apakah proses tersebut dibuat melalui proses tender ataupun proses yang telus untuk memastikan nilai dan pulangan yang maksimum kepada kerajaan.

Yang kedua, Tuan Pengerusi, ialah Maksud Bekalan 11, Butiran 020500 di bawah tajuk Subsidi Gas Cecair (LPG), Diesel dan Petrol.

■1240

Kita diumumkan bahawa subsidi dan sistem subsidi ini akan dirombak, akan di *rationalize* dengan izin. Perkara ini menjadi salah satu daripada makmal atau pun strategi yang telah dimulakan oleh pihak PEMANDU di bawah Jabatan Perdana Menteri. Walau bagaimanapun, apabila saya teliti maksud Bekalan ini, saya dapati bahawa subsidi bagi LPG, diesel dan petrol bukan dikurangkan tetapi dijangka meningkat 2.55% kepada RM10.25 bilion pada tahun depan berbanding dengan 2010.

Jadi, dari segi peratusan ia merupakan 6.3% daripada jumlah anggaran hasil negara secara keseluruhannya. Maksudnya subsidi ini tidak termasuk subsidi gas asli yang ditanggung oleh Petronas di mana pada tahun 2008 sahaja lebih daripada RM19 bilion di bayar oleh Petronas kepada syarikat penjana kuasa bebas. Jadi, soalan di sini, apabila kita melihat satu peningkatan dalam subsidi yang diberi, dalam subsidi yang disediakan dalam gas, cecair, diesel dan petrol memberi gambaran seolah-olah usaha untuk distrukturkan semula, di *rationalize*

dengan izin subsidi yang menjadi salah satu daripada teras tumpuan kerajaan di bawah makmal yang ditubuhkan oleh PEMANDU itu sebenarnya tidak dapat dilaksanakan buat waktu ini.

Jadi, saya cuma hendak tanya apakah strateginya dan apakah kerajaan bercadang untuk terus dengan rejim sedia ada bagi subsidi gas, cecair, diesel dan petrol. Ketiga Tuan Pengerusi adalah Maksud B. 10, Butiran 06000 di bawah tajuk Perkhidmatan Kastam. Di sini saya ingin menyentuh soal ketirisan dari segi duti eksais yang boleh menjadi kutipan kepada kerajaan melalui kastam.

Mengikut apa yang kita diberitahu bahawa bagi kereta-kereta CBU ini, kenderaan import CBU yang dibawa masuk ke dalam negara, harganya atau pun harga eksais tersebut dikira dengan dua kaedah. Kaedah pertama adalah peratusan daripada apa yang dipanggil Cost, Insurance and Freight (CIF) dengan izin. Ini biasanya adalah satu nilai yang di *declare* atau pun yang ditetapkan oleh *importer*. Akan tetapi, Jabatan Kastam juga, apabila mereka mendapat nilai yang telah diberi oleh *importer* tersebut, mereka juga ada satu lagi kaedah sekiranya kaedah yang telah ditentukan oleh *importer*, pengimport kereta tersebut tidak dapat diterima dan mungkin dilihat sebagai terlalu rendah, kastam boleh menggunakan satu kaedah menilai iaitu menggunakan open market *value* bagi model-model tertentu sekiranya nilai yang dinyatakan di lihat amat begitu rendah oleh pengimport-pengimport. Jadi, langkah ini adalah untuk kita mengelakkan ketirisan cukai.

Jadi, soalan dan penjelasan yang saya minta adalah boleh kah kementerian nyatakan peratusan kes-kes yang dinilai semula daripada jumlah kereta yang diimport dan apakah langkah yang boleh membantu meningkatkan kecekapan dan ketelusan proses penilaian ini kerana kastam dilihat mempunyai kuasa besar menentukan nilai melalui *open market value* itu sekiranya nilai-nilai yang telah di *declare* atau pun dikemukakan oleh pengimport-pengimport itu dirasakan terlalu rendah. Jadi, kita hendak pastikan bahawa tidak ada ketirisan, tidak ada *under declaration* untuk menjimatkan kos kastam atau pun pembayaran cukai dan eksais dengan izin.

Akhir sekali Tuan Pengerusi adalah seperti mana yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Pendang tadi Maksud B.11 Butiran 0402000 di bawah tajuk Hapus Kira Pinjaman. Tadi diminta penjelasan mengenai hapus kira pinjaman, siapa dan daripada mana pinjaman yang dihapus kira. Saya cuma ingin tanya satu lagi soalan sebab peningkatannya agak mendadak berbanding dengan tahun 2010. Bukan sahaja kita hendak tanya soal butiran secara terperinci mengenai pinjaman mana yang telah dihapus kira. Akan tetapi, kenapa pula hapus kira bagi tahun 2011 merupakan 3.7 kali, hampir empat kali ganda daripada hapus kira tahun 2010. Jadi, saya minta penjelasan daripada kementerian supaya dijelaskan perkara tersebut. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Wangsa Maju.

12.45 tgh.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya bangun untuk membahaskan Maksud B.10 dan Butiran 010000 dan Butiran 03000, Butiran 09000 dan Butiran 020300 dengan sekali gus.

Tuan Pengerusi, yang pertama saya ingin menarik perhatian kementerian bahawa dalam keadaan sekarang, saya nampak ada banyak pemuda diberikan banyak kad kredit dengan senang. Selepas mereka dapat kredit kad ini, masa itu barulah mereka masuk dalam masyarakat kita atau pun bekerja. Baru dapat gaji yang pertama.

Ada orang yang dapat seperti *annual return* mereka satu tahun RM30,000 dan diberikan kredit kad oleh syarikat kewangan atau pun pengeluaran kad kredit dengan senang. Ada satu kes yang saya dapat bahawa namanya Kuar Lok Chin, I/C No. 811124-14-5367. Beliau adalah seorang pemuda dan beliau diberikan tujuh kredit kad. Tujuh kad kredit. EON Bank, Hong Leong Bank, Standard Chartered, Citibank, RHB, dan MBF. Jumlah *credit limit* untuk kad kredit tersebut, tujuh keping ini adalah RM90,000. Pendapatan beliau adalah cuma RM3,000 lebih hingga RM40,000 setahun.

Sekarang beliau berhutang dengan Citibank yang memberi *credit limit* RM14,600. Hutangnya berjumlah RM25,000. Bagaimana satu buah bank boleh memberikan kemudahan kewangan ini lebih daripada *credit limit* nya? Saya rasa perkara ini adalah banyak menjadi masalah sosial kepada pemuda sekarang. Tuan Pengerusi, ini adalah satu masalah yang serius di mana ada ramai pemuda telah diisytiharkan muflis oleh mahkamah selepas diambil tindakan oleh syarikat kewangan ini.

So, kalaulah seorang pemuda berumur 25 tahun, 23 tahun, 30 tahun sudah menjadi muflis, bagaimana mereka boleh menjalankan kehidupan mereka dalam masyarakat kita? Yang Berhormat Timbalan Menteri pun sudah lari seperti Menteri Melancong. Tidak ada di sini mendengar. So, bagaimana kita hendak bahaskan di sini. Yang Berhormat Timbalan Menteri pun tidak minat, tidak hirau. Bagaimana beliau hendak jawab di sini. So, inilah masalah dalam negara kita.

Tuan Pengerusi, saya rasa kita perlu ada satu - Oh, Yang Berhormat Timbalan Menteri ada di sini lah, terima kasih. Oh, dengar okey.

Timbalan Menteri Kewangan I [Datuk Dr. Awang Adek Hussein]: Yang Berhormat, saya duduk minum, dengar di luar. Saya tahu semua.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Ya, saya sangat gembiralah kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri ada mendengar dan prihatin dalam perkara ini oleh kerana ini adalah masalah seluruh rakyat di negara kita atau pun boleh katakan pemuda. Perkara ini banyak masalah.

Bank negara tidak mengawal selia dengan baik. Kalaulah mereka buat laporan kepada Bank Negara, Bank Negara cuma pergi ke biro. Kita boleh runding. Pergi ke sana, mereka akan

mengatakan "okey, awak bayar ansuran beberapa kali". Masalahnya mereka tidak ada wang hendak bayar sebab seperti kes yang saya sebutkan tadi, dia lebih daripada *credit limit* nya. Yang dia hutang lebih kurang RM100,000.

■1250

So, bagaimana hendak bayar sedangkan pendapatan mereka barulah RM30,000 - RM40,000. So saya harap kementerian menasihatkan Bank Negara prihatin dalam perkara ini. Kita tidak mahu jadi satu masalah sosial dalam negara kita dan kita nampak hendak modal insan, tetapi kebanyakan pemuda kita sudah muflis. Bagaimana hendak membangunkan mereka dalam masyarakat kita? *How can they be the leaders of tomorrow?* So, saya rasa perkara ini amat serius.

Yang kedua, saya juga amat setuju dengan belanjawan wang yang diisytiharkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri di mana tiga lesen broker saham baru untuk syarikat-syarikat tempatan asing dan usaha sama yang layak bagi meningkatkan penyertaan dalam pasaran runcit. Kita setuju supaya apa yang dinyatakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri pada 15 Oktober yang lalu amat sesuai dan tepat pada masa untuk melancarkan lagi pembangunan dan menambah daya tarikan kepada bursa Malaysia. Saya memberikan sokongan kepada apa yang disebutkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri tetapi *condition of it*. Saya hendak diberikan alasan dan bukti-buktinya.

Seperti mana walaupun saya percaya bahawa banyak industri broker saham memang dikejutkan dengan polisi baru setelah ia melalui proses penggabungan yang melibatkan kos yang tinggi sepanjang 10 tahun yang lepas di bawah polisi Bursa Malaysia SC yang lalu di mana polisi tersebut secara aktifnya telah mengurangkan bilangan syarikat broker saham untuk menguatkan lagi industri tersebut. di bawah polisi tersebut, 67 buah syarikat broker saham telah dikurangkan kepada separuh. Ini baik. sehingga kini syarikat broker saham di Malaysia telah membelanjakan lebih kurang RM2 bilion untuk memenuhi polisi SC untuk proses penggabungan tersebut.

Pemilik syarikat asing keluar dari Malaysia dengan keuntungan wang yang amat banyak seperti antara pemilik syarikat asing yang telah menjual kepentingan mereka dalam syarikat-syarikat broker saham kepada rakyat Malaysia dengan keuntungan yang berganda di bawah polisi SC tersebut adalah tiga syarikat brokers saham dari Singapura adalah seperti di bawah. Memang kita amat *Singaporean friendly*. Kita memang amat baik dengan *Singaporean*, tetapi *Singapore* anggapkan kita masih duduk atas pokok kelapa. *So don't have to be too nice to Singaporean*. Jangan kita membodohkan negara kita.

Saya hendak bagi contoh;

- (i) OCBC Security telah menjual 30% kepentingan di dalam OCBC Security Sdn. Bhd. di Melaka. Pada tahun 2000 syarikat ini telah dijual dengan harga RM350 juta. OCBC Security telah menerima RM105 juta;

- (ii) Kim Eng Securities telah menjual 47% kepentingannya di dalam Ke-Zan Securities Sdn. Bhd. di Pulau Pinang pada tahun 2000 juga. Syarikat ini telah dijual dengan harga RM200 juta. Kim Eng Securities telah menerima RM94 juta; dan
- (iii) UOB Kay Hian Securities telah menjual 30% kepentingannya di dalam Thong & Kay Hian Securities Sdn. Bhd. di Pulau Pinang juga pada tahun 2003 pada harga yang tidak diketahui. UOB Kay Hian dipercayai telah menerima antara RM60 juta sehingga RM120 juta.

Baru-baru ini kita nampak dalam akhbar melaporkan bahawa ada di antara syarikat-syarikat broker saham kita sedang berunding dengan syarikat-syarikat broker saham dari Singapura pula untuk perkongsian strategik. Kenapa kita selalu hendak benarkan Singapura? Tengok kalau kita hendak melabur di Singapura, betapa susahnyanya. Dia hendak ini, dia hendak itu. Akan tetapi kalau Singapura hendak datang ke negara kita senang sahaja, semua boleh. Seperti kita ada ramai *Singapore operative* dalam negara kita.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Masa Yang Berhormat sudah habis.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Sedikit lagi, saya hendak habiskan ini. Ini adalah bagus, mereka datang bagus untuk FDI kita bertambah baik. Namun begitu, kalau kita tengok dalam Belanjawan 2011 telah mengumumkan tiga lesen baru yang akan dikeluarkan oleh SC secara percuma. Sebenarnya SC telah mengeluarkan tujuh lesen baru 100% kepada syarikat broker saham asing secara percuma untuk tempoh lima tahun yang lepas.

Syarikat-syarikat tersebut adalah;

- (i) CLSA Securities;
- (ii) Credit Suisse Securities;
- (iii) J.P. Morgan Securities;
- (iv) UBS Securities;
- (v) Macquarie Securities;
- (vi) Nomura Securities; dan
- (vii) Citibank

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Baiklah Yang Berhormat Wangsa Maju.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Ini adalah satu, dan saya harap sebelum kita hendak keluaran tiga lesen yang baru jangan berikan lesen kepada syarikat asing kepada syarikat yang bergabung dengan syarikat asing kerana mereka akan jualkan untuk kepentingan mereka seperti yang saya sebutkan tadi dan mereka akan mendapat untung sewenang-wenangnyanya RM100 juta, RM200 juta dan wang ini akan keluar dari negara kita seperti Astro juga sama. Astro mendapat keuntungan negara dengan bersih RM689 juta setiap tahun atau tahun

yang lepas RM689 juta dan wang ini di mana? Mesti dikeluarkan kerana Astro ini adalah subsidiari kepada satu syarikat di United Kingdom.

Saya harap Kementerian Kewangan mesti khuatir, mesti prihatin dalam perkara ini supaya untung syarikat ini boleh digunakan dalam negara kita dan tidak dikeluarkan dari negara kita ke negara lain.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Baik Yang Berhormat.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri dan terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: ya, Yang Berhormat Batang Sadong.

12.57 tgh.

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya hendak merujuk kepada Butiran 021900 - Pemberian Projek Khas. Saya telah mengemukakan cadangan untuk kawasan saya iaitu High Capacity Water Tank dengan izin, kerana saya merasakan itu keperluan yang begitu asas untuk rakyat di kawasan saya. Namun saya belum mendapat apa-apa maklumat mengenai perkara ini. Jadi saya mengharapkan pihak kementerian boleh membantu cara mana pun sekali untuk membantu mendapatkan *water tank* tersebut kerana pada masa ini kalau saya maklumkan di sini amat mengejutkan.

Pada masa ini di kawasan saya kawasan Sadong Jaya telah menghadapi satu wabak cirit birit sehingga melibatkan kematian tiga orang dan ramai lagi menghadapi penyakit cirit birit. Jadi saya takut kerana saya dimaklumkan bahawa puncanya adalah air dan air itu tidak ada kandungan klorin. Jadi kalau masih berlaku perkara ini kita tidak dapat juga mengatasi masalah perbekalan air di situ. Salah satu daripada caranya adalah untuk membekalkan *water tank* yang mempunyai kapasiti yang tinggi. Jadi saya mengharap cara mana sekalipun saya minta kerajaan melalui apa juga kementerian untuk membantu untuk mempercepatkannya.

Satu lagi butiran yang saya hendak rujukan di sini ialah 021200 - Subsidi Kadar Faedah Kepada Bank Pembangunan Malaysia Berhad. Ini saya mendapat maklumat juga melalui usahawan-usahawan kecil yang telah menyatakan SME Bank ini yang telah membantu usahawan-usahawan terutama sekali usahawan-usahawan kecil, tetapi apa yang menjadi rungutan mereka ialah jumlah diberikan misalnya dalam RM200,000, jangka masa untuk membayar hanya tujuh tahun. Jadi ianya tidak dapat membantu mereka untuk memberi peluang untuk mereka membayar, jadi mereka takut. Padahal kerajaan cuba membantu. Mungkin di sini saya hendak mencadangkan kalau boleh pihak kementerian melihat cara mana untuk membantu mereka dari usahawan-usahawan kecil ini untuk mendapatkan pinjaman dari SME Bank dengan cara yang lebih rasional.

Selain daripada itu juga, Butiran 100800 - Penganjuran Kursus dan Latihan. Sebelum kita bermula persidangan Parlimen, kita telah dijemput oleh kementerian untuk bersama-sama dengan *focus group* untuk berbincang mengenai *Gender Responsive Budget*.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, saya tidak ada kuasa di peringkat ini menyambung perbahasan Yang Berhormat. Kita sambung tengah hari ya.

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Majlis bersidang semula sebagai Majlis Mesyuarat.

Majlis mesyuarat bersidang semula.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar) ***mempengerusikan Mesyuarat***]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan akan bersidang semula pada pukul 2.30 petang ini.

Mesyuarat dtempohkan pada pukul 1.00 petang.

Mesyuarat disambung semula pada pukul 2.30 petang.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Ronald Kiandee) ***mempengerusikan Mesyuarat***]

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Ronald Kiandee]: Majlis dalam Jawatankuasa.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Saya jemput Yang Berhormat Sadong, Batang Sadong.

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Terima kasih, tidak mengapa.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Minta maaf, Yang Berhormat.

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Tidak mengapa, ada perkataan 'sadong' tidak mengapa. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya, kalau Bandar Kuching, kalau 'Kuching' sahaja dia marah. Dia akan sebutkan habis.

2.32 ptg.

Puan Hajah Nancy Shukri [Batang Sadong]: Tuan Pengerusi, saya menyambung perbahasan saya tadi. Tadi saya sedang menyentuh mengenai Butiran 100800 mengenai Penganjuran Kursus dan Latihan.

Tuan Pengerusi, kita di kalangan Ahli Parlimen wanita, kita berbanyak-banyak terima kasih kepada Kementerian Kewangan kerana melibatkan kita Ahli Parlimen wanita bersama-sama tidak kira dari mana-mana pihak, di kerajaankah atau parti dari pihak sebelah sana. Kami

sama-sama dijemput untuk turut serta berbincang dengan *focus group* bersama dengan Kementerian Kewangan untuk berbincang mengenai gender bajet.

Jadi saya merasakan adalah amat perlu untuk Kementerian Kewangan mengadakan kursus ataupun latihan mengenai *gender responsive budget* ini. Saya rasa tiba masanya kita memberi keutamaan mengenai perkara ini. Dari maklumat yang kita peroleh melalui mesyuarat tersebut, perbincangan tersebut, masih belum ada ketentuan di mana gender bajet ini akan diletakkan. Jadi saya mengharapkan agar pihak kementerian ataupun kerajaanlah melalui Kementerian Kewangan ataupun cara mana sekalipun mereka mempunyai ketetapan supaya mengadakan *gender responsive budget* ini untuk menguatkan lagi program-program yang melibatkan gender dan aktiviti-aktiviti melibatkan gender.

Saya hendak mengambil peluang ini untuk *welcome nurses* kita, pelajar *nurses* ataupun pelatih-pelatih *nurses* ke Parlimen ini. [Tepuk]

Jadi, untuk menyambung itu saya hendak memaklumkan kepada mereka juga Tuan Pengerusi, bahawa kita sedang membincangkan mengenai *gender responsive budget* yang diharapkan supaya kerajaan mengambil keutamaan perkara ini agar pada tahun hadapan pada tahun 2012, kita melihat ia diletak di mana-mana dalam butiran manakah, sekurang-kurangnya kita tahu kerajaan menunjukkan kesungguhannya untuk melibatkan *gender responsive budget* ini untuk menentukan mana-mana kumpulan yang seharusnya diambil kira di bawah *gender responsive budget*.

Jadi saya rasa dari segi kursus dan latihan memang diperlukan. Ini kerana kita bukan sahaja Malaysia, mana-mana negara lain juga memang banyak baru memulakan dan banyak kesedaran diwujudkan dari sini. Ini kerana kalau kita perhatikan juga populasi kita ramainya wanita. Wanita terdiri dari mereka yang banyak memegang kuasa untuk mengundi, untuk memilih kerajaan. Jadi kita mengharapkan kerajaan menyedari dan memberi keutamaan kepada perkara ini.

Jadi, akhir sekali Tuan Pengerusi, saya hendak menyentuh mengenai Butiran 0202000 – Pengurusan Pinjaman Pasaran Kewangan dan Aktuari. Kita sekarang ini sedang menuju kepada sebuah negara yang berpendapatan tinggi. Kalau kita perhatikan perkhidmatan insurans di negara luar seperti United Kingdom, mereka mempunyai National Health Service dengan izin, di mana orang awam membayar 10% dari pendapatan mingguan mereka untuk mendapat perkhidmatan kesihatan secara percuma. Pelajar dan warga tua membayar suku dari caj yang dikenakan oleh pengamal kesihatan swasta, *private practitioners* dengan izin. Untuk klinik kerajaan ataupun *government hospital*, mereka tidak dikenakan apa-apa caj. Ia diberi secara percuma.

Di Malaysia pula kita dapati untuk caj ke klinik luar ini iaitu swasta terlalu mahal untuk orang awam. Apa lagi kalau mereka dari perkhidmatan swasta. Kalau mereka bersara dari swasta, jadi mereka terpaksa membayar terlalu besar amaunnya. Kalau masuk ke hospital,

kalau ada penyakit kanser misalnya seorang pesara swasta terpaksa membayar lebih kurang RM22,000 untuk tujuh hari kemoterapi di hospital pakar, misalnya di Norma Hospital di Kuching Sarawak. Ini kerana ia mendapat satu rawatan yang istimewa. Jadi ia melibatkan sumber kewangan yang begitu besar sekali.

Jadi, saya juga dimaklumkan ada satu kes di mana ia melibatkan seorang wanita yang perlu membayar sehingga RM450,000 kerana bersiri-siri terpaksa pergi kemoterapi. Jadi, ini adalah salah satu daripada cara kalau kerajaan menunjukkan keprihatinan terhadap gender. Tadi kita mengatakan, pagi tadi Yang Berhormat Menteri mengatakan sayang wanita bukan? Jadi wanita dari kecil sampai ke tua pun dia sayang. Jadi ini adalah cara kita untuk menunjukkan kesungguhan kita. Untuk menunjukkan sayang kita kepada wanita kerana ramai wanita sekarang ini menghadapi masalah kanser payudara dan ia melibatkan sumber kewangan yang begitu banyak diperlukan.

Jadi saya hendak mencadangkan kepada kerajaan memandangkan ia begitu serius, kes seperti ini begitu serius, mungkin kerajaan boleh menyusun atur satu program perkhidmatan insurans - *medical insurance* ataupun semacam negara-negara maju lain, National Health Service supaya boleh membantu mereka dari swasta dan juga orang awam yang tidak mendapat bantuan-bantuan lain. Kalau kita dari kerajaan, kita sudah bersara, sekurang-kurangnya mungkin kerajaan dapat membantu meringankan beban kita. Akan tetapi bagaimana pula orang lain yang tidak termasuk dalam kategori tersebut? Jadi saya mencadangkan agar kerajaan memikirkan satu program insurans seperti ini untuk membantu rakyat kita agar ia meringankan beban mereka dari membayar *medical fee* yang begitu tinggi. Saya akhiri di situ Tuan Pengerusi, saya menyokong dalam bajet ini. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kinabatangan.

■1440

2.40 ptg.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Satu perkara sahaja iaitu Tabung Bantuan Bencana Negara. Kita melihat bahawa kerajaan perlu melihat ke hadapan iaitu ada beberapa bencana – bencana banjir sudah semestinya satu bencana yang menimpa negara sama ada di semenanjung, di Sabah dan Sarawak dan bencana ini berulang tiap-tiap tahun berlaku.

Kenapa tidak pihak Majlis Keselamatan menggariskan panduan dan dimasukkan dalam kalender bahawa bulan ini adalah bulan bencana? Ini bermakna, persiapan awal harus disediakan. Jangan terjadi macam hari ini di mana dua buah negeri iaitu Kedah dan Perlis yang menghadapinya dan mungkin ada lagi negeri-negeri yang lain.

Saya terpanggil melihat di kaca TV semalam apabila wartawan dari seluruh negara menemu bual Menteri Besar Kedah. Saya nampak dia macam hilang hala tuju apabila ada dakwaan dia tidak melakukan apa-apa. Dia melenting marah macam mahu pukul orang. Jadi

kalau begini Menteri besar sudah hilang hala tuju, saya tidak tahulah macam mana anak-anak buahnya pula. Wartawan pun dia hendak pukul, dia hendak belasah.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Ini di bawah kepala mana?

Dr. Mujahid Yusof Rawa [Parit Buntar]: Minta laluan.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Parit Buntar bangun Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Jadi saya hairan, kalau ini yang berlaku, rasa saya perlu ada diselaraskanlah bantuan macam mana bencana alam ini.

Dr. Mujahid Yusof Rawa [Parit Buntar]: Yang Berhormat Kinabatangan, mahu kasi kah tak mahu kasi?

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Hendak bagi jalan Yang Berhormat?

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Tidak.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Tak bagi jalan, duduklah Yang Berhormat.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Lenggong.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Bencana alam ini merupakan tragedi yang melanda semua orang tidak kira dia orang Melayu, bukan Melayu, Islam, bukan Islam, UMNO bukan UMNO dan sebagainya.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Lenggong, duduk dahulu Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Justeru itu, bantuannya haruslah seimbang dan selaras. Saya dapat makluman Kerajaan Negeri Kedah pun membantu tetapi dia bantu orang-orang dia, puak-puak dia. Jadi kalau sudah berpuak –ini bencana, bencana ini mengakibatkan nyawa, mengakibatkan ibu, anak dan sebagainya.

Dr. Mujahid Yusof Rawa [Parit Buntar]: Ini cakap berniat jahat ini Yang Berhormat Kinabatangan.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Kinabatangan.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Apabila bencana berlaku...

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Ini bincang pasal bajetlah. *You* tidak seriuslah macam ini. Ini sudah tidak ada isu, main-main.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang lain dengar sudahlah.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Lenggong, belakang.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Kalau tuduhan itu tidak benar...

Dr. Mujahid Yusof Rawa [Parit Buntar]: Ini dakwaan tidak betul. Tidak betul kalau cakap macam itu di Dewan – tidak betul. Mana ada bukti kata dia bagi dekat puak-puak dia sahaja?

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Kenapa betul-betul sakit hati ini?

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang lain dengarlah Yang Berhormat. Duduklah Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Macam hilang fikiranlah.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Kinabatangan, Lenggong belakang.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Saya cakap kalau itu dakwaan benar ataupun tidak benar, maka kita perlu penyelarasan. Kenapa tidak dengar sangat? Inilah kita, jadi wakil rakyat tetapi telinga terlampau – tidak tahu apa terjadilah, tidak boleh disentuh sedikit sudah sibuk. Dengar dahulu apa kita cakap. Ini saya bercerita soal bencana negara.

Puan Chong Eng [Bukit Mertajam]: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Bukit Mertajam bangun Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Apabila bencana negara, bermakna melibatkan keseluruhan dan keseluruhan bermakna sama ada kerajaan negeri, Kerajaan Persekutuan, kita kena ikhlas mencari jalan penyelesaian ke arah bagaimana membantu bencana-bencana yang melanda. Jangan *keriput-keriput* di sana.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya, hendak bagi jalan pada Yang Berhormat Bukit Mertajam?

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Tidak ada jalan.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Lenggong.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Duduk.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Jalan tidak ada. Saya punya jalan terlalu sempit.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya, tidak bagi jalan.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Saya tolong besarkan sedikit Yang Berhormat Kinabatangan – di belakang ini.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Tidak ada, tidak ada. Kalau mahu minta jalan, minta sama Menteri Kerja Raya. *[Ketawa]* Tuan Pengerusi, kita harus melihat bagaimana

Puan Chong Eng [Bukit Mertajam]: *[Menyampuk]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Diamlah Yang Berhormat.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: *[Berdiri]*

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Kita harus melihat... Bagilah Yang Berhormat Lenggong.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya tertarik dengan apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat Kinabatangan tadi. Saya juga dengar di bawah orang bercakap bahawa sebenarnya kerajaan negeri sudah tahu bahawa banjir itu akan

berlaku enam jam sebelum itu. Saya tidak tahu betul atau tidak betul, tetapi kenapa maklumat itu tidak dimaklumkan lebih awal kepada rakyat bahawa air dari Thailand hendak turun? Kalau maklumat itu awal, banyak masalah boleh selesai.

Keduanya mengenai tabung bencana ini, hari ini Yang Berhormat Kinabatangan, kita ada Tabung Bencana Negara dan banyak juga NGO minta sumbangan sana, minta sumbangan sini. Kita bimbang sumbangan yang diberikan kepada mana-mana NGO tidak sampai ke kumpulan sasaran kerana daripada laporan audit, terdapat juga penyalahgunaan dana bantuan ini. Jadi apa pandangan Yang Berhormat Kinabatangan tentang perkara ini?

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ya, dua perkara. Pertama, saya pun ada mendengar iaitu Jabatan Kaji Cuaca telah memaklumkan lebih awal kepada Jawatankuasa Bencana Alam Negeri bahawa air akan melanda lebih kurang enam jam tetapi tidak dimaklumkan. Ini mungkin pada saya merupakan kegagalan bagi pihak Jawatankuasa Bencana Negeri itu sendiri terutama sekali di Kedah kerana gagal memaklumkan kepada rakyat sehingga kucar kacir, ada yang mati dan sebagainya. Jadi kita tidak mahu perkara sebegini.

Keduanya iaitu bantuan kepada NGO yang disalah guna itu mungkin perlu ada siasatan terperinci, sebab kita tidak mahu – sebab tabung bencana ini untuk memberi manfaat kepada mereka yang benar-benar dilanda bencana. Ini saya bercakap sebab di kawasan saya setiap tahun ia akan ada banjir seperti juga di negeri-negeri di sini.

Cuma di sini, air bah ini lebih kurang satu minggu atau lapan hari. Di Sabah, ia boleh bertahan sampai tiga bulan. Itu bezanya. Jadi apabila berlaku – di semenanjung ini tuan-tuan, masyarakatnya bernasib baiklah. Apabila banjir, seluruh negara datang, satu kampung datang tetapi kalau tempat saya, tempat Tuan Pengerusi kita di Beluran, tidak ada yang mahu datang. Kita sahaja sendiri. Ini masalah. Kadang-kadang saya pun sakit hati. Kenapa di Kedah, di Perlis, kerajaan negeri dan Kerajaan Persekutuan berebut-rebut bagi bantuan tetapi tempat saya kita mengemis minta bantuan pula?

Saya tidak tahu apa sudah jadi dalam negara kita kalau perkara begini berlaku. Jadi sebab itu saya mencadangkan, kalau pegawai – Menterinya tidak ada, pegawai dia ada di sini tolong buat catatan. Saya mencadangkan buat satu jadual kalendar bahawa setiap tahun, inilah bencana melanda negara kita. Setiap negeri – di Sabah bulan berapa. Selalunya musim *typhoon* begini, musim tengkujuh begini – bulan Oktober, November, Disember dan Januari.

Jadi ini merupakan kalendar di mana semua jawatankuasa bencana bersiap sedia. Cuti pun tidak boleh dan kumpullah semua jentera. Ini kerana di Kedah, 21,000 orang berpindah dalam serta-merta, macam mana hendak bagi makan dalam sekelip mata? Hendak masak macam mana? Akan tetapi kalau ada satu gagasan iaitu kalau awal-awal lagi kita tahu berapa hendak berpindah, katakan 30,000, maka kita sediakan makanan 30,000 orang. Jadi, tidak lagi berlaku tuduh menuduh di mana ini semua disebabkan mungkin politik dan mungkin betul. Akan

tetapi walaupun ia betul atau tidak betul, Menteri Besar Kedah tidak seharusnya bergaduh dengan media – tidak boleh.

Selaku ketua pimpinan negeri, kita haruslah menggunakan pendekatan yang lebih baik dan lebih lembut. Saya terperanjat melihat kerana saya amat menyanjung tinggi Menteri Besar ini kerana dia begitu wara' dalam agama tetapi dalam soal-soal begitu dia hilang hala tuju nampaknya. Jadi tidak boleh, kita tidak boleh menggelabah dalam soal-soal begini dan kita harus mencari jalan penyelesaian. Kalau itu merupakan tuduhan, maka kena diperbetulkan bahawa apa yang dituduh itu tidak benar. Jangan kita bergaduh pula dengan pemberita, jurugambar dan sebagainya.

Tuan Pengerusi, saya melihat bahawa bencana ini memang perlu dilihat secara saksama sebab kebanyakannya di Sabah dan Sarawak, apabila berlaku bencana dua hingga tiga bulan...

Tuan Haji Taib Azamuddin Md. Taib [Baling]: Boleh mencelah?

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Hendak bagi jalan Yang Berhormat?

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ha, ini saya hormat.

Tuan Haji Taib Azamuddin Md. Taib [Baling]: Terima kasih Tuan Pengerusi dan sahabat saya, Yang Berhormat Kinabatangan yang begitu prihatin dengan bencana dan malapetaka yang berlaku. Cuma, apabila disebut Kedah, mungkin terpanggillah sebab saya wakil daripada salah satu kawasan di negeri Kedah.

Apabila Yang Amat Berhormat Menteri Besar Kedah menempelak pemberita yang datang, ini bukan suatu yang dirancang untuk dia bertindak begitu, tetapi oleh kerana bola ini dimainkan oleh pimpinan terutama kenyataan yang diketengahkan oleh media, kenyataan daripada Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan kenyataan daripada Yang Berhormat Menteri Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat yang mengatakan bahawa Kerajaan Negeri Kedah melepas tangan.

■1450

Ini satu perkara yang di *manipulate* politik daripada awal sedangkan yang dilakukan itu adalah tindakan awal oleh pihak kerajaan negeri sebab itu kita ada...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat...

Tuan Haji Taib Azamuddin Md. Taib [Baling]: Bilik bencana banjir dan sebagainya.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Kinabatangan sudah habis masa Yang Berhormat.

Tuan Haji Taib Azamuddin Md. Taib [Baling]: Akan tetapi yang masalahnya pemberita ini tidak pergi cari itu. Yang Berhormat Menteri Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat pergi melawat banjir tumit kasut pun tidak basah. Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri pergi kita bagi stadium. Apakah ini bukan kerajaan negeri? Ini saya rasa padanlah baru diterima balasan macam itu sebab [*Menggunakan bahasa Arab*] Kita boleh buat

baik kepada orang yang berbuat baik tapi kalau orang yang begitukan kita maka *[Menggunakan bahasa Arab]*. Saya tidak payah terjemah. Wallahuallah.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya, habiskan Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ya saya akan habiskan. Terima kasih Yang Berhormat daripada Baling. Sebab itu hujah saya, saya kata sama ada tuduhan itu benar atau tidak benar apa pun kita harus bertindak secara bijaksana selaku pemimpin sebab matlamat kita untuk menyelesaikan, menyelamatkan mereka-mereka yang terlibat dalam bencana bukan untuk mempopularkan diri kita. Saya sebetulnya walaupun saya dalam Barisan Nasional parti pemerintah kalau pemerintah rakan-rakan lain mereka ke situ untuk publisiti saya rasa mereka tidak akan mendapat ganjaran apa-apa daripada Allah melainkan kepenatan. Akan tetapi kalau mereka ke situ semata-mata untuk menjalankan kewajipan menyelamatkan mangsa yang lain pada saya itu merupakan satu pekerjaan yang baik.

Oleh kerana itu Tuan Pengerusi sekali lagi saya meminta mulai tahun akan datang saya tidak lagi mahu berbicara soal ini sebab *insya-Allah* kita akan berada lagi dalam Dewan ini. Wujudkan satu jawatankuasa mungkin di antara negeri dan persekutuan itu sendiri. Soal bencana kita perlu kerjasama. Jangan ada main politik dalam bencana. Tidak ada lagi akan ada tuduh-menuduh sebab yang menjadi mangsa ialah rakyat. Yang mati rakyat, bukan pemimpin.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Kalau pemimpin itu ikut mati tidak apa.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat, bulan Disember, Januari, Februari kita akan berhadapan dengan banjir di kawasan kita.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ya, di kawasan kita. Jadi kalau boleh mulakan. Kalau tidak sempat di sini mulakan Jawatankuasa Bencana Alam Sabah dan negeri Persekutuan kerjasama. Kemudian di Semenanjung pun buat begitu. Jangan negeri lain negeri pemerintah lain, Persekutuan membangkang pula lain. Memang bercanggahlah. Apabila bercanggah, gajah sama gajah kasihan rakyat di bawah. Ibu-ibu, anak-anak jadi mangsa sebab ketidaktelusan di antara pemimpin-pemimpin. Kalau kita benar-benar telus dan di Sabah contohnya lepas banjir biasanya ternakan mati, rumah rosak, tanaman mati. Apa yang saya perolehi RM500 seorang. Di sini awal-awal lagi minta di sana untuk baiki rumah, insurans semua ada. Apakah orang Sabah di Malaysia bukan orang Malaysia? Saya marah. Di Semenanjung seolah-olah jadi anak emas. Belum habis banjir sudah dapat macam-macam pampasan. Di kawasan kami di Sabah sudah lepas banjir baru dapat RM500. Itu pun bersyukur juga, menang juga. Menang juga.

Jadi saya mahu pegawai-pegawai cadangkan kepada pihak atasan perlu adil dalam melaksanakan apa juga tanggungjawab kepada rakyat. Jangan menganaktirikan bantuan bencana ini di antara Sabah dan Sarawak dengan Semenanjung. Perlu adil, jadi pemerintah

supaya kita boleh memerintah negara ini sepanjang zaman. Jadi Tuan Pengerusi terima kasih banyak. Saya pohon menyokong.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya, terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat Indera Mahkota.

2.54 ptg.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Tuan Pengerusi terima kasih. Saya setuju kata hendak suruh perlu adil tapi saya kasihan juga pasal hendak balik itu. Perlu balik jugalah.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat hendak balik Yang Berhormat?

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Dia kata dia hendak balik. B.10 Butiran 40000 – Perkhidmatan Perakaunan. Semalam saya sekali lagi mendapat penerangan daripada Setiausaha Dewan di mana ada satu kertas ralat yang dibekalkan kepada semua Ahli Dewan yang menyatakan bahawa mungkin muka surat 41 itu terdapat ralat di mana angka-angka yang terbaru telah dibekalkan.

Saya bertanya sama ada wujud kaedah di mana angka-angka yang sebelum pada ini yang melibatkan kementerian-kementerian secara individu itu perlu dibaiki atau tidak. Jawapannya diberi bahawa tidak perlu dan saya berpuas hati setakat itu cuma di bawah Butiran 40000 ini pun saya hendak minta penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri ataupun kementerian kerana dua tahun angka yang diperuntukkan untuk Perkhidmatan Perakaunan ini ada melebihi RM175 juta. Tahun lepas dan tahun ini ada RM186 juta.

Oleh kerana angka yang peruntukan untuk perkhidmatan perakaunan bawah Butiran 40100, 40200 hingga 40700 dinyatakan dengan spesifik urusan-urusan perbelanjaan kewangan ini untuk perkhidmatan perakaunan. Malangnya jawapan yang saya dapat, keterangan yang saya dapat daripada pegawai yang mewakili Perbendaharaan mengatakan bahawa sistem penyediaan laporan anggaran belanjawan setiap tahun yang dibekalkan kepada semua Ahli Parlimen untuk setiap sesi hanya dijalankan secara manual.

Jadi sebenarnya peruntukan sebanyak RM170 juta setahun atau lebih daripada itu untuk tujuan selain daripada memerhatikan satu sistem yang sepatutnya telah lama wujud. Sistem di mana semua peruntukan perbelanjaan yang dianggarkan ataupun yang dibelanjakan secara angka sebenarnya sepatutnya mempunyai satu kaedah ataupun program persembahan yang lebih baik. Maknanya kita boleh *detect* apa-apa kesilapan atau ralat yang berlaku atas satu digit angka pun kita boleh dapat mengesan terlebih awal berbanding terpaksa mengemukakan satu kertas untuk tujuan ralat atau membaiki kesilapan apabila dibangkitkan oleh Ahli Dewan ataupun mana-mana ahli yang berkenaan dengan bidang memerhatikan bagaimana kita membuat persediaan dalam pembentukan belanjawan ini.

Saya rasa pihak Menteri patut memberi penjelasan kerana ini adalah jawapan yang saya terima daripada salah seorang kakitangan yang bertugas mewakili Perbendaharaan. Jadi agak

mengelirukan saya kerana tidak ada satu sistem. Kalau benar apa yang diterangkan kepada saya maka setakat ini nampaknya kita belum ada satu sistem persembahan belanjawan yang sepatutnya boleh mengelakkan daripada berlakunya kesilapan-kesilapan berbentuk *typo error* ataupun salah *quoting* dari segi *figures*, angka dan sebagainya.

Perkhidmatan kastam di bawah Butiran 60000. Saya hendak bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri. Tuan Pengerusi kita dibekalkan dengan satu cadangan Rang Undang-undang Kewangan (No. 2) 2010 yang meletakkan secara spesifik bidang-bidang yang akan dibuat pindaan termasuk kaedah-kaedah pembayaran, kaedah-kaedah pungutan dan kaedah-kaedah melaksanakan duit-duti termasuk setem, cukai dan sebagainya.

Akan tetapi saya tidak nampak ada apa-apa edaran ataupun kertas-kertas statut yang dibekalkan kepada Ahli Dewan berkenaan dengan cadangan ataupun kelulusan kerajaan yang telah dikuatkuasakan pada 15 Oktober 2010 tentang pemansuhan duti kepada 300 barangan import yang selalunya diletakkan dalam Kertas Perintah Duti Kastam 1988 yang tidak ada dibekalkan kepada kita. Maka saya hendak bertanya adakah cadangan yang telah dikatakan sebagai berkuat kuasa serta-merta pada 15 Oktober dahulu telah pun dikuatkuasakan tanpa adanya perisytiharan Kertas Perintah Duti Kastam yang saya kira sepatutnya juga disebut di dalam Dewan ini untuk mendapat kelulusan atau sekurang-kurangnya dinyatakan butiran sebagaimana di bawah Butiran 174 yang disyaratkan oleh Perintah Duti Kastam.

Ini juga saya minta penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri. Lanjutan daripada isu yang sama saya hendak minta berapakah anggaran kehilangan hasil bersabit pemansuhan duti daripada 300 item barangan import ini.

■1500

Berapakah anggaran kehilangan hasil daripada pemansuhan ini ataupun sekurang-kurangnya bermula penguasaan daripada 15 Oktober ini sehingga tahun 2011? Ini kerana berdasar kepada laporan bajet ini ada dinyatakan dengan jelas bahawa 1% daripada duti-duti import yang dikutip terkandung dalam 300 barangan yang disebut sebagai dimansuhkan itu. Jumlah 1% itu mewakili RM21.1 bilion ada disebut dalam buku ini. Keseluruhannya, daripada RM21.1 bilion itu, 1%. Bermakna sekurang-kurangnya RM2 bilion lebih adalah hasil daripada jumlah yang dimansuhkan daripada 300 itu. Adakah benar perkara ini ataupun berapakah anggaran yang pihak kementerian menjangka kehilangan hasil apabila kita mansuhkan duti tersebut? Perkara 100300 di bawah Maksud B.10 iaitu ada peruntukan sebanyak RM13 juta masih lagi diperuntukkan kepada panel kajian semula cukai iaitu GST.

Saya mahu tahu kedudukan sekiranya GST ini benar tidak mahu dilaksanakan, apa guna peruntukan untuk tahun 2011 kita masih wujudkan untuk satu panel kajian semula yang dikatakan kepada cukai GST ini. Adakah kerajaan masih lagi mempunyai pendirian akan melaksanakan untuk masa akan datang ataupun sekadar cukup untuk menaikkan 1% kadar cukai perkhidmatan sebagaimana yang telah pun diluluskan? Apa yang dikatakan kuat kuasa

juga dianggap sebagai serta-merta dan sekiranya perkara ini ada dalam perancangan, saya minta Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri menyatakan pendirian kerajaan bahawa GST akan dilaksanakan dalam satu tempoh barangkali 1 atau 2 tahun lagi, kerana ini membayangkan bahawa GST akan tetap dilaksanakan dalam tempoh yang terdekat.

Di bawah Maksud P. 10, 70106, ada dinyatakan dengan terang di sini Perbadanan Kemajuan Negeri Pahang. Saya khuatir kerana jumlah ataupun angka-angka yang diletakkan di bawah Maksud P.10 ini agak mengelirukan saya kerana ada tiga Perbadanan Kemajuan Negeri sahaja yang dinyatakan menerima pembiayaan daripada Kerajaan Persekutuan, satu Perbadanan Kemajuan Negeri Kedah hanya sebanyak RM5 juta, Perbadanan Kemajuan Negeri Perak RM1.5 juta, tetapi Perbadanan Kemajuan Negeri Pahang menerima peruntukan keseluruhannya RM350 juta.

Untuk tahun kewangan 2011 sahaja, sebanyak RM90 juta diperuntukkan kepada Perbadanan Kemajuan Negeri Pahang ini. Yang saya mahukan penerangan, adakah jumlah ini diletakkan sebagai pinjaman yang disalurkan kepada kerajaan negeri ataupun dalam bentuk geran pembangunan kepada Perbadanan-perbadanan Kemajuan Negeri. Kalau perkara ini merujuk kepada saluran bantuan kepada Perbadanan Kemajuan Negeri, kenapakah Pahang diberi RM350 juta, peruntukan keseluruhan ini untuk tujuan apa? Ini kerana tidak ada dinyatakan di sini untuk...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Ya, habiskan Yang Berhormat.

Tuan Azan Ismail [Indera Mahkota]: Perbadanan Kemajuan di Negeri-negeri selain daripada yang lainlah. Terakhir Tuan Pengerusi, Butiran 21700 iaitu Pelaksanaan Semula Pengangkutan Awam di Lembah Klang. Soalan yang berkali-kali ditanya perkara yang sama, menyentuh tentang pengisytiharan kerajaan bahawa penjimatan daripada persetujuan semula harga subsidi minyak petrol yang berjumlah RM4.13 bilion. Yang Berhormat Timbalan Menteri mengatakan masih berbaki sebanyak RM2.37 bilion itu, yang akan disuntik dalam pelaksanaan persetujuan semula pengangkutan awam terutama di Lembah Klang, tetapi di sini ada lagi tambahan peruntukan pada tahun akan datang sebanyak RM2.5 bilion. Adakah ini akan menjadikan jumlah keseluruhan bercampur dengan penjimatan yang belum lagi dibelanjakan akan menjadi sekurang-kurangnya RM5.3 bilion? Saya mahu jawapan ini. Terima kasih.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Terima kasih Tuan Pengerusi.

3.05 ptg.

Datuk Wira Haji Ahmad Hamzah [Jasin]: Terima kasih Tuan Pengerusi memberi saya peluang sama-sama berbahas terutamanya Kementerian Kewangan telah diberikan peruntukan untuk tujuan mengurus dan pembangunan bagi tahun 2011 sebanyak RM29.2 bilion, sementara pada tahun 2010 iaitu RM25.5 bilion. Ini menunjukkan satu peningkatan yang cukup ketara sekali lebih kurang dalam RM4 bilion. Ini menunjukkan kesungguhan kerajaan bagi memastikan kita

tidak mahu melihat *external demand* kita yang lemah dan kalau boleh kita mempertingkatkan *domestic demand* kita, kerana menyedari kelemahan ini maka kerajaan telah membuat satu tindakan yang cukup pragmatik sekali. Inilah bukti bahawa kerajaan Barisan Nasional sentiasa memperkotakan apa yang dijanjikan.

Seterusnya, saya pergi kepada Butiran 010400 – Perolehan Kerajaan. Saya sangat menyokong pengumuman yang telah dibuat oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri berkaitan dengan tiga langkah tambahan yang dilaksanakan untuk meningkatkan integriti dan mengelakkan rasuah dalam urusan perolehan kerajaan. Melalui kaedah ini semua pembida dikehendaki menandatangani surat akuan pembida dan juga pembida yang berjaya dikehendaki menandatangani surat akuan pembida berjaya. Seterusnya mereka perlu menandatangani teks perjanjian yang mengandungi klausa pencegahan rasuah dalam perolehan kerajaan. Di sini saya ingin bertanya akan satu klausa khas yang berkaitan dengan integriti *fact* dimasukkan dalam semua teks perjanjian yang berkaitan dengan kontrak perolehan kerajaan mulai 28 Februari tahun 2009. Adakah sejak ia dilancarkan dapat memperbaiki serta memperkukuhkan tahap integriti dan ketelusan sistem perolehan kerajaan kita.

Seterusnya, saya pergi kepada Butiran 020300 iaitu Analisa Ekonomi Antarabangsa. Negara kita telah mengunjurkan pertubuhan sebanyak 6% ke 7% pada tahun 2010 dan 5% pada tahun 2011. Ini menurun kerana diunjurkan ketidaktentuan ekonomi global. Jadi, soalan saya apakah sebenarnya perancangan yang telah dibuat oleh kerajaan dalam menangani supaya kita dapat memastikan supaya negara kita tidak terjejas. Kalau apa juga masalah-masalah krisis ekonomi yang berlaku di peringkat Eropah dan juga Amerika.

Seterusnya, antara fungsi analisa ekonomi dan antarabangsa ini ialah untuk menyelaraskan proses dengan izin, *financial sector liberalization* di peringkat WTO di Asean dan peringkat perdagangan dua hala, FTA. Apakah peranan dan bidang kuasa dengan kerjasama MITI sebagai kementerian yang menyelaraskan dalam usaha kita untuk merealisasikan supaya FTA kita yang masih tertangguh seperti dengan USA dan dengan EU? Saya difahamkan antara isu yang telah dibangkitkan adalah di bawah bidang kuasa Kementerian Kewangan, yang pertamanya berhubung dengan perolehan kerajaan. Keduanya tentang perkhidmatan kewangan, dan ketiganya tentang hal yang berhubung kait dengan kastam. Apakah sebenarnya yang menjadi penghalang untuk kita mencapai kata sepakat di antara negara-negara yang sepatutnya telah termaktub FTA ini. Seterusnya, dalam perkara yang sama, apakah pendirian Bank Negara Malaysia dalam usaha untuk mengembalikan emas sebagai asas sandaran untuk dijadikan nilai mata wang utama dunia USD, Euro, dan Yen. Kajian yang telah dibuat oleh Bank Negara ialah supaya kesannya betul-betul positif.

■1510

Pada ketika ini walaupun nilai mata wang ringgit memang menaik dibandingkan dengan nilai mata wang asing utama, tetapi dalam masa yang sama kalaulah kita melihat apa yang

berlaku akan berlaku pada masa akan datang, walaupun pada ketika ini yang dapat untung ialah pengimport dan bukannya pengeksport. Apakah sebenarnya tindakan yang dibuat oleh kerajaan supaya memastikan pengimport-pengimport kita tidak terjejas?

Seterusnya saya pergi kepada Butiran 020200 yang sama juga iaitu Pengurusan Pinjaman, Pasaran Kewangan dan Aktuari iaitu di bawah Butiran 020000 - Perkhidmatan Analisis Ekonomi dan Sumber. Saya juga ingin menyentuh tentang pasaran sukuk yang berkembang pesat dan menjadi platform ekonomi dunia pada masa sekarang, jadi kewangan Islam menjadi komponen ekonomi yang cukup penting dalam sistem kewangan antarabangsa, ini mengikut laporan daripada Bank Negara pada 11 hari bulan yang lalu, ini akan berkembang sekitar 20% setahun. Adakah dasar Bank Negara Malaysia dalam usaha membangunkan sistem kewangan Islam yang komprehensif selaras dengan kewangan konvensional. Ini kerana, kita terdapat 600 institusi kewangan Islam yang beroperasi di seluruh negara.

Seterusnya saya pergi kepada Butiran 060100 – Pengurusan di bawah Butiran 060000 - Perkhidmatan Kastam. Kastam bakal dijadikan institusi yang bertaraf dunia menjelang pada tahun 2015 daripada Laporan Program Transformasi Kerajaan (GTP) dan PEMANDU. Jadi saya ingin bertanya, apakah sebenarnya *mechanism* yang dibuat bagi memastikan supaya dengan izin *hot job rotation* (HJR), di mana pegawai terlalu lama berkhidmat bakal ditukarkan bagi mengelakkan berlakunya rasuah dan mengatasi kelemahan pentadbiran. Lima negeri yang disebut adalah di antaranya Selangor, Wilayah Persekutuan, Johor, Pulau Pinang dan Sabah. Soalan saya, apakah sebenarnya definisi kerja HJR ini - yang berkaitan dengan tafsiran cukai ataupun pemeriksaan penumpang, bagasi, kontena dan lain-lain?

Seterusnya pada tajuk yang sama, Jabatan Kastam pada tahun 2009 telah berjaya memungut hasil sebanyak RM25 bilion. Pada tahun 2010 - setakat 9 November 2010, telah berjaya memungut hasil sebanyak RM24.08 bilion dan dijangka pungutannya akan mencecah sebanyak RM28 bilion untuk tahun 2010. Ini jelas satu pendekatan yang cukup ketara sekali. Kita ingin mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada jabatan ini - di antara jabatan yang tertinggi sekali membuat kutipan kepada perolehan negara di samping Lembaga Hasil Dalam Negeri. Jadi bagi memberikan galakan kepada kakitangan Jabatan Kastam supaya mereka terus bekerja dengan lebih dedikasi, jadi kerajaan adalah disarankan supaya kita memberikan insentif kepada mereka.

Cadangan saya kalau boleh, kita berikan satu 1% hingga 2% daripada pungutan hasil yang disumbangkan semula kepada seramai 13,000 kakitangan Jabatan Kastam. Ini supaya kebocoran hasil serta ketirisan hasil akan terus dapat dibendung dan seterusnya kita dapat mendorong kepada peningkatan pungutan hasil negara. Insentif ini juga bukan sahaja kita dapat berikan secara tunai kepada kakitangan ini tetapi juga kita mahu kalau boleh kita dapat memastikan wang ini dapat digunakan bagi meningkatkan kualiti perkhidmatan dan juga latihan

kakitangan yang benar-benar pada ketika ini telah menunjukkan satu mutu kerja yang cukup cemerlang sekali.

Seterusnya pada Butiran 010500 - Kerajaan Elektronik di bawah Butiran 100000 - Perkhidmatan Kewangan. Kita telah melancarkan kerajaan elektronik sebagai salah satu daripada aplikasi perdana MEC dengan aspirasi untuk menggunakan teknologi multimedia dan membentuk semula cara kerajaan beroperasi. Isunya...

Datuk Noraini binti Ahmad [Parit Sulong]: Yang Berhormat, saya mencelah.

Datuk Wira Ahmad Hamzah [Jasin]: Orang perempuan ini susah...

Datuk Noraini binti Ahmad [Parit Sulong]: Mengenai Kerajaan Elektronik tadi. [Ketawa] Terima kasih Tuan Pengerusi. Tadi dimaklumkan bahawa kerajaan pun telah melancarkan kerajaan elektronik sebagai satu daripada aplikasi perdana MEC.

Jadi pada pandangan Yang Berhormat Jasin, sejauh manakah kita tengok kerajaan elektronik ini berjaya untuk memperbaiki aliran maklumat, disebabkan sekarang ini kita tengok banyak yang *online*, seperti hendak mencari kerja pun *online* selepas itu hendak cari *even* dengan izin, PEMUDAH pun ada *website* dan semuanya dibuat secara *online*. Jadi saya hendak dengar apakah pandangan Yang Berhormat Jasin mengenai dengan perkara ini. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat selepas beri pandangan boleh habiskan Yang Berhormat.

Datuk Wira Ahmad Hamzah [Jasin]: Baik Tuan Pengerusi. Saya lemahlah apabila wanita ini mintalah. Jadi sebenarnya apa yang telah disebutkan oleh sahabat saya tadi memang cukup tepatlah, memang saya hendak soal benda yang sama juga. Sebenarnya kita hendak tahu setakat manakah sistem ini telah berjaya meningkatkan keberkesanan pencapaian dan kualiti serta dalam interaksi bersama orang ramai dan juga syarikat perniagaan. Bahkan sistem ini telah digunakan untuk e-Perolehan juga. Jadi sejauh manakah ia berjaya memperbaiki aliran maklumat dan proses-proses dalam kerajaan? Saya menghormati masa Tuan Pengerusi, saya menyokong. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Saya ingin memaklumkan perbahasan ini akan ditamatkan sebelum jam 4.15 petang untuk memberikan ruang kepada Yang Berhormat Menteri untuk menggulung sehingga selesai jadual kita pada hari ini, 5.30 petang. Saya ingin menjemput Yang Berhormat Kubang Kerian.

3.16 ptg.

Tuan Salahuddin Ayub [Kubang Kerian]: Terima kasih Tuan Pengerusi, saya juga ingin mengambil bahagian dalam perbahasan ini dan ingin mendapatkan penjelasan tentang dua tiga perkara sahaja untuk memberikan laluan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain.

Pertama sekali di bawah B.11 Butiran 020500 - Subsidi Gas Cecair (LPG), Diesel dan Petrol. Di mana di sini diperuntukkan kedua-dua tahun bagi tahun 2010/ 2011 mengambil jumlah yang besar iaitu hampir RM10 bilion. Saya ingin bertanya dalam tajuk ini, kumpulan sasar

manakah yang akan terus mendapat subsidi daripada peruntukan ini? Ini kerana ia melibatkan jumlah yang besar. Apakah dasar kerajaan terhadap pemberian subsidi ini? Adakah golongan-golongan seperti nelayan contoh yang saya yakin masih memerlukan bantuan daripada pihak kerajaan? Nelayan-nelayan sama ada mereka nelayan persisiran pantai ataupun nelayan-nelayan laut dalam, adakah mereka masih lagi mendapat ataupun jaminan subsidi diesel daripada pihak kerajaan?

Demikian juga saya ingin bertanya dalam topik ini, pernah satu ketika dahulu iaitu pada bulan Mei tahun 2008, kerajaan telah menaikkan harga petrol pada waktu itu sebanyak 70 sen. Di sini kerajaan pada waktu itu memaklumkan pada kenaikan harga itu kerajaan mendapat pulangan sebanyak RM13 ataupun RM14 bilion dan pada waktu itu janjinya untuk memperbaiki sistem pengangkutan awam dalam negara kita. Jadi saya ingin mendapatkan penjelasan apakah daripada hasil perkhidmatan pada tahun 2008 itu? Kita pun tidak berapa nampak lagi tentang dengan izin, *the effectiveness* dan dari segi efisiennya sistem pengangkutan awam dalam negara kita.

Tentang B.11 Butiran 040300 yang melibatkan tentang Hapuskira Pinjaman yang saya lihat begitu besar sekali - tahun 2010 melibatkan RM74 juta. Kemudian anggaran tahun 2011 naik kepada RM276 juta. Jadi saya ingin mendapatkan penjelasan apakah yang dimaksudkan tentang hapuskira itu?

■1520

Siapa yang meminjam dengan jumlah yang begitu besar, tidak dipulang balik sehingga terpaksa dimasukkan ke dalam item hapus kira pinjaman yang begitu besar? Golongan mana yang sebenarnya yang meminjam ini, yang tidak pulang ini? Adakah ia melibatkan – saya tidak hendak menuduhlah. Siapakah pihak yang terlibat ini sehingga kerajaan terpaksa menanggung beban ini dan terpaksa menggunakan belanjawan negara, wang rakyat untuk dimasukkan di bawah hapus kira pinjaman.

Kemudian di bawah tajuk Kepala B.12 tentang 050000 yang menjadi topik agak hangat sebentar tadi iaitu tentang Tabung Bantuan Bencana Negara. Tuan Pengerusi, sebenarnya dari segi negeri yang amat berpengalaman dari segi banjir ini adalah Kelantan. Yang Berhormat Menteri pun orang Kelantan. Saya orang Johor tetapi menumpang kasih di Kelantan bersama-sama berkhidmat untuk rakyat di Kelantan.

Saya rasa apa yang dibangkitkan tadi oleh rakan saya, Yang Berhormat Kinabatangan itulah, satu ucapan yang saya rasa keterlaluan. Itu bahasa yang mungkin saya boleh gunakan. Kadang-kadang manusia pun marah juga bila setiap malam dalam saluran media, maknanya dikatakan kerajaan negeri lepas tangan, kerajaan negeri tidak buat apa-apa dan kerajaan negeri tidak nampak batang hidung. Jadi, saya rasa ini satu ucapan yang keterlaluan. Saya terlibat juga dalam misi bantuan ini dan ada dua tiga dialog yang kita adakan dengan Kerajaan Negeri Kedah dan kita membelanjakan hampir RM2 juta untuk sama-sama membantu mangsa banjir ini.

Kalau dikatakan kita hendak membantu ini puak UMNO, ini puak PAS, saya rasa dari segi pengalaman politik ini Kelantan lebih berpengalaman. Saya sendiri wakil rakyat di Kelantan. Sejak tahun 2004, ada lima ataupun enam kali kita menghadapi banjir besar. Saya rasa dari segi etikanya, saya sendirilah dan Yang Berhormat daripada seberang sana pun saya rasa, kita tidak mainlah kalau rumah rakyat ini masuk air, berpindah, kita melawat pusat-pusat pemindahan, kita tidak mainlah ini PAS, UMNO. Kita tidak main *cut* yang macam itu. Jadi, saya rasa kita hendak tuduh dalam berita *Buletin Utama*, dalam Berita Perdana, kerajaan negeri tidak ambil tahu dan lepas tangan. Saya rasa itu sangat keterlaluan dan saya rasa kita lebih cermat pada masa akan datang.

Saya rasa dalam masa musibah Johor tahun 2006 tidak silap saya, dua fasa. Kita rasa tidak pernah mengeluarkan satu kenyataan negeri Johor, kerajaan BN Johor tidak ambil tahu. Tidak pernah begitu. Kita turun, parti mana pun, NGO mana pun, kita turun untuk beri bantuan. Jadi saya rasa media pun mestilah juga bertanggungjawab dalam memberikan laporan yang adil. Kami pun bukan hendak puji sangat, tidak perlu pujilah MB Kedah itu tetapi sedikit keadilan diberikan. Jangan sampai lepas tangan, perkataan lepas tangan ini maknanya tidak hirau langsung. Jadi, adakah itu satu norma dan etika yang kita boleh terima?

Tuan Pengerusi, di bawah B.12 juga saya ingin mendapat 120000 tentang Kumpulan Wang Amanah Pelajar Miskin. Ini yang saya hendak tahu. Berapa ramai yang telah mendapat pinjaman ini? Kelompok mana? Adakah kita boleh menyelesaikan isu-isu kemiskinan yang kita rasa bahawa anak-anak orang miskin ini, kalau mereka bijak, mereka mendapat keputusan yang baik, harus memang saya memberi sokongan penuh, kita memberikan dorongan kepada mereka. Jadi, saya hendak tahulah untuk tahun 2010 sahaja, saya rasa kita dapat RM480 juta. Akan tetapi berkurangan sedikit unjuran untuk tahun 2011, hanya tinggal RM200 juta sahaja. Sepatutnya makin banyak tetapi tidak mengapalah. Saya hendak tahu apakah jawapannya.

Kemudian, tentang 150000 tentang Kumpulan Wang Amanah Pengangkutan Awam. Jadi, di sini juga saya ingin mendapat penjelasan, adakah ini satu peruntukan untuk tahun 2011, RM250 juta ini adakah masih lagi berkisar tentang di sekitar Lembah Klang sahaja untuk Greater KL ataupun saya mengharapkan suatu pengagihan yang lebih adil pada seluruh negara dan tidak hanya ditumpukan di Lembah Klang sahaja. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Beberapa Ahli: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Saya hendak beri wanita dahulu. Yang Berhormat Pasir Salak boleh tidak? *[Ketawa]* Ya, Yang Berhormat Parit Sulong.

3.25 ptg.

Dato' Noraini binti Ahmad [Parit Sulong]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Pendek sahaja perbincangan saya pada petang ini. Saya hendak bercakap mengenai Maksud Bekalan 11, Butiran 021800 di bawah tajuk Pemberian kemudahan asas kecil yang berjumlah RM600 juta.

Saya hendak bertanya dengan kementerian untuk menyatakan apakah jenis-jenis pemberian kemudahan asas yang dimaksudkan sebab saya lihat tidak ada terperinci.

Selepas itu daripada jumlah peruntukan ini, saya juga hendak tahu berapakah yang telah disalurkan kepada Parlimen Parit Sulong untuk tahun 2010? Jadinya, daripada kemudahan-kemudahan ini, adakah ia termasuk *basic need* dengan izin, seperti menurap jalan-jalan kampung? Ini kerana saya sudah banyak kali membawa isu jalan kampung ini. Sudah banyak kali dan kadang-kadang saya lihat terlampau lambat tindakan. Kadang-kadang bila terlampau lama, terutamanya apabila ada lubang-lubang yang memerlukan bantuan-bantuan, ini yang dikatakan kemudahan asas kecil ini dan ia boleh memudaratkan terutamanya di waktu malam apalagi di kawasan Parlimen Parit Sulong masih lagi banyak kekurangan dari segi lampu jalannya.

Jadi, ia telah menjadi isu setempat. Jadi senarai pun, selaku wakil rakyat Parlimen Parit Sulong, saya pun telah banyak kali saya bawakan ke jabatan-jabatan berkenaan. Akan tetapi, saya lihat tindakan yang diambil itu tersangat lambat. Walau apa pun agensi setempat yang bertanggungjawab, saya harap pemberian kemudahan ini benar-benar sampai ke golongan sasaran yang layak untuk menerimanya. Jadinya saya harap dan saya hendak beri cadangan agar semua projek asas kecil ini mesti datang daripada rakyat, bukan semata-mata dirancang oleh agensi pelaksana supaya projek ini dapat memberi manfaat secara langsung kepada rakyat itu.

Kemudian saya hendak berpindah kepada Maksud Bekalan 12, Butiran 050000 – Tabung Bantuan Bencana Negara. Tadi ada beberapa wakil rakyat telah menyentuh. Saya lihat ada RM60 juta peruntukan yang diperuntukkan di bawah butiran ini. Saya hendak bercakap mengenai – spesifik secara terus kepada Parlimen Parit Sulong. Kawasan Parlimen Parit Sulong ini antara yang terkena banjir besar pada tahun 2006 dan *alhamdulillah*, kerajaan pun memang banyak membantu. Tidak dinafikan tetapi saya hendak bangkitkan juga bahawa kawasan ini juga adalah mungkin kawasan laluan angin ataupun yang cepat berlakunya banjir kilat ini.

Tahun ini, sebagai contoh Yang Berhormat Menteri, tahun ini sahaja telah ada tiga kali banjir kilat dan saya tidak ada masalah. Memang bantuan ada disalurkan walaupun sangat lambat. Jadinya saya hendak menyentuh mengenai prosedur pelaksanaan ini sebab saya lihat terlampau banyak birokrasinya dan pelaksanaan ini mestilah cekap, pantas dan berkesan. Contohnya, kalau kita ambil masa tujuh hari untuk meluluskan tidak termasuk hari cuti, orang yang terkena banjir terutama banjir kilat ini Yang Berhormat. Kadang-kadang banjir kilat dalam masa tujuh hari ini sudah kering.

Jadinya kadang-kadang dia menjadi lebih kecewa dan dia tidak akan dapat rasa pun bantuan yang diberikan oleh kerajaan walaupun diberikan kerana kelewatan mereka ataupun agensi pelaksana ini untuk turun dan segera untuk membantu mereka. Jadinya saya harap kelewatan bantuan ini dapat diperbetulkan terutamanya di masa-masa akan datang.

Selepas itu saya hendak berpindah kepada Maksud Bekalan 12, Butiran 160000 – Kumpulan Wang Tabung Bantuan Perubatan. Saya lihat syaratnya adalah warganegara ataupun bantuan ini kalau kepada OKU pun boleh, miskin dan pesakit ini juga dirujuk oleh hospital kerajaan.

■1530

Jadinya memang terlampau banyak sangat kompelin yang diterima kerana dikatakan terlampau payah untuk memohon dan mendapat kelulusan. Ini kalau terjadi di peringkat daerah di mana dia harus pergi untuk meminta bantuan? Diharap kementerian dapat memberi penjelasan kerana saya selaku wakil rakyat apabila masuk ke kampung dan apabila kita menyatakan mengenai adanya tabung ini kebanyakannya bukan sahaja tidak tahu malah kadang-kadang pegawai atau agensi yang mengikut saya pun awal-awal lagi sudah memaklumkan bahawa susah hendak mendapat bantuan ini, payah peruntukan pun tidak cukup, ramai sangat yang minta. Jadinya negatif yang diberikan kepada rakyat yang memerlukan.

Saya hendak tahu daripada jumlah, berapa peratusan penggunaan sebenarnya tabung ini? Ini sebab diperuntukkan RM10 juta kalau tidak salah saya. Berapa persen yang telah digunakan dan daripada jumlah ini berapa sebenarnya jumlah pemohon yang telah menerima dan daripada jumlah pemohon ini berapa pula untuk Daerah Batu Pahat dan berapa pula untuk di Parlimen Parit Sulong? Ini kerana Batu Pahat ada empat Parlimen. Jadi saya hendak lebih fokus kepada Parlimen saya iaitu Parlimen Parit Sulong. Jadinya saya tidak hendak nanti orang cakap ada peruntukan berpuluh-puluh juta tetapi rakyat tidak merasa dan bantuan sukar untuk diterima. Ini kerana tujuan penubuhan peruntukan ia memang sangat elok untuk membantu rakyat yang memerlukan.

Sekiranya Yang Berhormat kalau tidak cukup kalau 100% digunakan jadi diharap kementerian boleh memikirkan untuk menambah lagi peruntukan ini. Itu sahaja butiran ataupun perkara-perkara yang hendak saya bangkitkan. Terima kasih.

Dato' Shamsul Anuar Nasarah [Lenggong]: Yang Berhormat Parit Sulong.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat Rasah.

3.32 ptg.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Terima kasih Tuan Pengerusi kerana memberikan peluang kepada saya untuk mengambil bahagian dalam peringkat Jawatankuasa ini.

Pertamanya, saya hendak merujuk kepada Maksud B.10 Butiran 020400 – Pengurusan Belanjawan. Pertamanya, saya hendak membangkitkan satu isu berkenaan dengan - saya mendapat satu *email* daripada seorang pengundi saya yang mengatakan bahawa beliau telah membuat pertanyaan kepada SME Corporation untuk mendapatkan pinjaman SME ataupun dana daripada SME. Akan tetapi telah diberitahu oleh SME Corporation bahawa dana yang telah diumumkan untuk tahun ini 2010 dalam belanjawan bajet yang lepas berjumlah RM350 juta itu masih belum disalurkan kepada SME Corporation.

Saya hendak bertanya adakah ini benar bahawa Kementerian Kewangan belum lagi menyalurkan dana RM350 juta itu kepada SME Corporation untuk tahun ini? Ini kerana sampai sekarang mereka pohon masih belum dapat. Kalau betul belum disalurkan kepada SME Corporation, mengapa? Saya hendak tahu. Kalau sudah salur mengapakah SME Corporation tidak memberikan dana ini kepada orang ramai, kepada mereka yang memohon? Jadi kalau SME Corporation tidak menggunakan wang itu adakah SME Corporation telah mengembalikan wang tersebut kepada Kementerian Kewangan? Itu saya hendak minta penjelasan dan juga jawapan daripada pihak Kementerian Kewangan khususnya berkenaan dengan dana untuk SME Corporation ini.

Keduanya, Tuan Pengerusi saya merujuk kepada 020100 – Analisa Cukai. Ini juga ada permintaan daripada pengundi saya di kawasan Rasah. Mereka mengatakan bahawa para profesional seperti akauntan, peguam, arkitek, doktor, pharmacist dan sebagainya, mereka sering kali perlu menghadiri banyak kursus-kursus profesional untuk memperbaharui lesen profesional mereka. Jadi ada permintaan supaya apabila mereka menghadiri kursus ini yang sememangnya yurannya agak mahal dan kadang-kadang kalau mereka yang datang daripada jauh daripada luar bandar terpaksa pergi ke Kuala Lumpur supaya dipertimbangkan oleh pihak Kementerian Kewangan supaya apabila mereka menyertai kursus-kursus profesional ini maka ia boleh dijadikan satu pengecualian cukai pendapatan kepada mereka. Ini supaya sebagai satu galakan kepada mereka untuk menyertai kursus-kursus ini. Saya harap Kementerian Kewangan juga memberikan pertimbangan terhadap perkara ini.

Keduanya berkenaan dengan *dividend single tier* yang diterima oleh pemilik saham syarikat berhad *shareholder* telah pun dikenakan cukai *at source*. Ini bermakna bagi mereka di mana kadar cukai mereka adalah rendah mereka tidak boleh meminta Lembaga Hasil Dalam Negeri untuk mengembalikan cukai yang terlebih bayar. Ini amat tidak adil bagi pesara-pesara di mana mereka memerlukan setiap sen yang diperoleh untuk membiayai kehidupan persaraan mereka. Saya berharap pihak Kementerian Kewangan mengadakan satu mekanisme untuk membantu pesara-pesara dan mereka yang berada di kadar cukai yang rendah supaya mendapat kembali cukai yang terlebih bayar semasa *tax at source* ini. Saya harap ini dapat dipertimbangkan oleh pihak Kementerian Kewangan.

Berkenaan dengan Butiran 020100 – Analisa Cukai juga, pada bulan Jun yang lepas saya telah bertanya satu soalan kepada Kementerian Kewangan bertanya bahawa semua cukai-cukai perjudian dan sebagainya, bagaimana kerajaan menguruskan cukai-cukai ini. Saya telah dijawab oleh Kementerian Kewangan bahawa semua cukai termasuk cukai perjudian ini dimasukkan ke dalam akaun hasil disatukan dan tidak ada perbezaan dari segi cukai-cukai ini. Namun saya ingin mencadangkan kepada Kementerian Kewangan supaya mempercepatkan proses untuk membentuk satu kod hasil yang khusus untuk cukai perjudian. Saya hendak membantu pihak Kerajaan Persekutuan kerana saya difahamkan baru-baru ini bahawa rakan

Yang Berhormat daripada UMNO Pulau Pinang sekarang ini begitu suci, begitu jernih dan prihatin dengan perkara ini. Apa-apa yang bersangkutan paut dengan perjudian dia kata haram.

Jadi saya harapkan ini dapat dikhususkan satu kod hasil yang khusus untuk cukai perjudian supaya segala cukai daripada perjudian ini dapat diasingkan daripada akaun hasil disatukan. Saya cadangkan kalau ini dikatakan haram untuk umat Islam saya hormati perkara tersebut. Saya harap segala cukai perjudian ini dapat disalurkan kepada peruntukan-peruntukan untuk membantu masyarakat bukan Islam khususnya mungkin sekolah jenis kebangsaan Cina yang daif, sekolah Tamil yang daif, sekolah tinggi Cina dan sebagainya. Saya harap ini boleh dilakukan. Yang Berhormat Shah Alam.

Tuan Khalid Abd. Samad [Shah Alam]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Sekadar untuk memberitahu Yang Berhormat Rasah bahawa walaupun isu ini kecoh tetapi maklumat daripada kerajaan Pulau Pinang satu sen pun tidak dapat balik. Maknanya orang tua-tua yang pulangkan duit RM100 itu nampak gayanya macam UMNO Pulau Pinang songlap semua ya. *[Ketawa]* Terima kasih.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Saya nampak ada berita dalam *internet* bahawa ada wakil daripada UMNO Pulau Pinang hendak cuba kembalikan wang tersebut kepada kerajaan negeri tetapi membuat secara tidak profesional. Tidak ada nama siapa yang pulangkan wang itu, letak dalam beg plastik. Takkan wang RM20 ribu lebih itu letak dalam beg plastik! Itu cukup tidak profesional. Kalau hendak kembalikan kita alu-alukan tiada masalah tetapi buatlah secara profesional. Tunjukkan nama siapa yang beri balik dan sebagainya. Jangan hendak buat seperti beli ikan jual ikan. Wang letak dalam beg plastik.

Jadi kembali kepada perkara pokok, saya harap Kementerian Kewangan supaya kod cukai perjudian yang sering dijadikan isu sekarang ini kerana rakan-rakan Yang Berhormat dari Pulau Pinang selepas menjadi pembangkang dia begitu suci dan jernih. Kalau dahulu tidak ada masalah sekarang semua ada masalah. Jadi untuk menyelesaikan masalah ini saya cadangkan dan harap Kementerian Kewangan bentuk satu kod hasil khusus untuk cukai-cukai perjudian supaya diasingkan. Jadi tidak timbul masalah dan membantu. Nanti gaji Yang Berhormat Menteri dicakapkan haram, elaun untuk Tuan Pengerusi dikatakan haram, gaji Ahli Parlimen dicakapkan haram, semua haram! Jadi untuk memastikan semua ini tidak haram, asingkan cukai perjudian ini. Buat satu kod hasil yang khusus supaya cukai-cukai perjudian ini yang mungkin ia haram dari segi kegunaan untuk umat Islam disalurkan kepada kegunaan-kegunaan masyarakat bukan Islam. Saya rasa Yang Berhormat Rembau bersetuju dengan perkara ini sebab Ketua Penerangan Pemuda UMNO begitu beria-ia. Dia kata ini haram tidak boleh pakai! Kita ambil wang ini dan beri umat Islam kita tidak menghormati orang Islam. Kerajaan Pulau Pinang zalim. Kerajaan Pulau Pinang anti Islam! Kita tidak mahu buat *argument* seperti itulah.

Jadi kalau ada keikhlasan untuk menyelesaikan masalah selepas 53 tahun kerajaan masih buat sekarang Pakatan Rakyat Pulau Pinang sudah mula buat, kita harap Kerajaan

Persekutuan khususnya di Kementerian Kewangan membuat sedikit inisiatif untuk kita selesaikan masalah ini supaya tidak timbul isu-isu seperti ini yang dipermainkan sebagai satu isu politik. Kita ikhlas supaya kita semua dapat menjalankan pentadbiran kita, menjalankan pengurusan kewangan dengan lebih profesional. Jangan dijadikan satu isu politik satu polemik politik dengan perkara-perkara ini. Saya berharap ini dapat diberikan perhatian dan diambil tindakan oleh pihak Kementerian Kewangan. Terima kasih.

■1540

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat Pasir Salak.

3.40 ptg.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya ingin merujuk pada Butiran 120000, berhubung dengan Kumpulan Wang Amanah Pelajar Miskin yang mana kita melihat peruntukan berjumlah RM200 juta bagi tahun 2011 berbanding dengan tahun 2010 sebanyak RM400 juta. Ini merupakan penurunan sebanyak RM200 juta yang mana kita ingin tahu Menteri untuk menjelaskan mengapa ada begitu besar pengurangan peruntukan ini. Adakah bermakna bahawa bilangan pelajar-pelajar miskin sudah berkurangan dengan peratusan yang begitu drastik sekali. Perubahan yang drastik. Kalau ia benar, itu satu kejayaan besar bagi kita kerajaan dalam membasmi kemiskinan.

Walaupun bagaimanapun, saya juga ingin menarik perhatian Menteri berhubung dengan pemberian Wang Amanah Pelajar Miskin ini iaitu berhubung dengan cara pemberian, pemberian kepada pelajar-pelajar miskin ini. Adakah ia dilakukan dengan begitu terkawal rapi bagi menentukan bahawa wang ini digunakan untuk kegunaan pelajar-pelajar untuk pembelajaran mereka. Ini kerana saya kira itulah matlamat yang sebenarnya. Akan tetapi, daripada pengamatan saya, apabila pergi melihat majlis-majlis penyampaian wang ini kepada pelajar-pelajar, saya dapati ramai bapa yang datang dengan bilangan yang begitu ramai.

Walaupun dalam program-program yang lain, Mesyuarat Agung PIBG, para bapa ini tidak begitu berminat dengan majlis-majlis yang dianjurkan oleh sekolah ataupun PIBG. Akan tetapi tiba-tiba apabila ada majlis penyampaian wang seperti ini, ramai sungguh yang hadir dan menjadi perbualan yang mana wang-wang yang dimaksudkan untuk pelajar masuk ke dalam poket atau saku bapa-bapa dan mereka menggunakan wang ini untuk tujuan yang lain. Ini amat dikesali dan mengecewakan dan kerajaan tidak mencapai matlamat untuk membantu pelajar. Jadi, saya harap pihak Menteri dan kerajaan dapat melihat perkara ini.

Selain daripada itu juga berhubung dengan kumpulan wang amanah ini, pemilihan pelajar-pelajar yang diberikan bantuan ini, bagaimanakah pemilihan ini dibuat sebenarnya? Ini kerana ada juga kes-kes ataupun *instances* yang mana nama-nama pelajar yang dikemukakan oleh pihak sekolah yang kadang-kadang tidak begitu berdasarkan pada kriteria yang sepatutnya. Ada macam ikut suka guru besar dan guru-guru terhadap murid-murid tertentu dan sebagainya. Jadi, ini kita harap pada masa-masa akan datang tidak berlaku lagi.

Tuan Pengerusi, perkara kedua yang saya rujuk ialah 140000 iaitu berhubung dengan Kumpulan Wang Amanah Pinjaman Perumahan untuk golongan yang berpendapatan rendah. Kalau di Sabah dan Sarawak, kita lihat daripada RM10 juta pada tahun 2010, ia telah berubah pada hanya RM10 bagi tahun 2011. Jadi, saya ingin penjelasan daripada Menteri bagaimanakah bagi tahun 2011 tidak ada peruntukan bagi tujuan ini. Apakah sebab dan musababnya? Ini kerana sebagaimana yang kita tahu terdapat masih ramai lagi golongan yang berpendapatan rendah di Sabah dan Sarawak yang perlu diberikan bantuan pinjaman perumahan ini. Saya bukanlah hanya ingin membela masyarakat Sabah dan Sarawak kerana saya tidak bertanding atau berhajat untuk bertanding di Sabah dan Sarawak tetapi atas dasar sebagai wakil rakyat, kita perjuangkan tanggungjawab kita semua rakyat Malaysia.

Di samping itu juga Tuan Pengerusi, saya ingin mengingatkan kepada Menteri dan kerajaan, golongan berpendapatan rendah ini juga terdapat ramai di tempat yang lain di Semenanjung Malaysia ini termasuk juga di Pasir Salak di kawasan saya yang mana contohnya pada hari ini, saya hendak merujuk pada sebuah kampung tersusun bagi generasi kedua FELCRA. Saya berusaha untuk mendapatkan tanah untuk dijadikan tapak rumah daripada kerajaan negeri. Ini sebagai contoh sahaja kes-kes tadilah kalau hendak dianggap 400 ekar tanah yang dibahagikan pada 1,500 lot untuk generasi kedua FELCRA. Akan tetapi, sebagaimana yang kita semua sedia maklum iaitu ramai daripada masyarakat ini pendapatannya adalah rendah. Tidak ada gaji yang tetap, tidak ada pendapatan yang tetap, tidak ada penyata gaji dan sebagainya dan bekerja pun kadang-kadang ada kerja kadang-kadang tidak. Ramai. Apabila ditemu duga, seramai 5,000 orang yang memohon. Lebih separuh daripada mereka ialah dalam golongan berpendapatan rendah dan tidak mampu untuk membeli rumah murah yang sekarang ini pun sudah meningkat harganya lebih daripada RM50,000 kecuali rumah yang disubsidi oleh SPNB, umpamanya.

Akan tetapi, SPNB tidak mampu untuk menawarkan perumahan rakyat ini dengan subsidi yang begitu banyak dan saya difahamkan pada hari ini, SPNB pun dalam keadaan yang tenat dan berhutang banyak. Saya tidak dapat angka yang tepat tetapi banyak. *It is a big sum of money* dan banyak projek yang terbengkalai iaitu projek-projek bukan untuk orang miskin tetapi untuk golongan yang berpendapatan tinggi yang mana saya rasa SPNB telah lari daripada matlamat asalnya yang sepatutnya digunakan oleh kerajaan untuk membantu rakyat awam, masyarakat awam berpendapatan rendah tetapi sebaliknya menggunakan sumber kewangan kerajaan khususnya daripada Perbendaharaan, membeli tanah-tanah daripada swasta dan membuat cadangan projek membina rumah-rumah yang mewah dan ingin menjadi pemaju seperti pemaju perumahan swasta yang lain. Akibatnya atas apa yang berlaku kepada *economic cycle*, pusingan ekonomi mereka sudah terperangkap dalam satu situasi yang mana permintaan pada rumah-rumah ini jatuh dan terdapat projek-projek yang terbengkalai dan SPNB menanggung hutang yang begitu banyak sekali.

Jadi, wang itu sudah...

■1550

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Boleh habiskan Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Sedikit lagi Tuan Pengerusi. Wang itu sudah disalahgunakan. Sepatutnya digunakan untuk membantu golongan berpendapatan rendah dengan subsidi, menawarkan rumah mesra rakyat, mampu milik dan sebagainya. Jadi oleh kerana SPNB sudah tidak ada kemampuan, maka Perbendaharaan, Kementerian Kewangan pula tidak mengadakan keperluan ini daripada RM10 juta jadi RM10. Jadi bagaimana kita dapat menyelesaikan masalah ini. Jadi saya harap terutama berbalik kepada kes Pasir Salak tadi, kita berharap kerajaan dapat melihat bukan sahaja di Pasir Salak, di Sabah, Sarawak dan banyak lagi kawasan Parlimen yang lain yang rakyat memerlukan bantuan.

Kalau sekiranya kerajaan tidak mampu untuk memberikan pinjaman perumahan, saya ingin mencadangkan kerajaan mengadakan peruntukan untuk membiayai infrastruktur perumahan-perumahan kampung-kampung tersusun yang mana akan mengurangkan beban golongan yang berpendapatan rendah. Satu lagi Tuan Pengerusi, saya mohon izin, merujuk kepada 023100 ini sumbangan kepada NGO. NGO saya lihat ada peningkatan daripada tidak ada dalam tahun 2010 dan 2011 diperuntukkan sebanyak RM50 juta. Apakah matlamat ini? Apakah tujuan sumbangan ini? Tentunya untuk melihat NGO-NGO bergerak cergas memainkan peranan sebagai agen-agen perubahan untuk membangunkan masyarakat.

Saya ingin menarik perhatian Menteri kepada satu NGO yang paling penting sekali iaitu pertubuhan-pertubuhan belia. Boleh dikatakan pertubuhan belia yang ada pada hari ini di seluruh kampung mungkin di daerah dan negeri atas nama sahaja. Pertubuhan belia ini tidak aktif, tidak ada aktiviti, tidak ada kepimpinan, tidak ada wawasan, tidak ada- saya fikir tidak seiring dengan kehendak Perdana Menteri untuk melihat satu masyarakat generasi muda pemimpin akan datang seperti mana yang dikehendaki oleh Perdana Menteri. Kalau persatuan-persatuan belia yang ada hari ini, terus berada dalam keadaan seperti ini *I would say* dengan izin, *there is no future*. Tidak ada harapan bagi kita.

Kita tidak boleh salahkan pertubuhan belia-belia ini kerana mereka tidak ada sumber kewangan yang cukup untuk melaksanakan apa juga aktiviti dan program yang boleh membangunkan ahli-ahli kumpulan belia itu, mereka perlu kewangan. Jadi dengan sebab itu saya berharap kerajaan mungkin bermurah hatilah untuk menambah peruntukan sumbangan kepada pertubuhan NGO belia ini supaya mereka boleh menjadi pertubuhan belia yang begitu dinamik, aktif, progresif dan mempunyai hala tuju yang betul, tepat, sesuai dengan wawasan negara. Jadi...

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Terima kasih Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Akhir sekali, sedikit sahaja Tuan Pengerusi ialah Butiran 030000 iaitu berkaitan dengan biasiswa sukan. Kita lihat pada tahun

2010 sebanyak RM1.4 juta dan pada tahun 2011 RM1.4 juta, *maintain* tidak berubah. Apa yang ingin saya bertanya kepada Menteri, wang ini sebenarnya untuk apa? Biasiswa sukan ini untuk apa matlamatnya? Kalau ianya hendak mengangkat kejayaan ahli-ahli sukan kita setanding dengan ahli-ahli sukan di peringkat dunia, saya rasa peruntukan ini tidak cukup, biasiswa yang sebanyak ini tidak cukup.

Perlu secukupnya diadakan oleh kerajaan. Ianya merupakan satu pelaburan yang berbaloi, biar banyak mana sekali pun kalau sekiranya dimanfaatkan, maknanya kita satu masa nanti akan melihat tokoh-tokoh sukan yang bertaraf antarabangsa. Kita tahu apa pulangannya, mereka akan mengharumkan nama negara. Bermakna negara kita akan digemari dan disukai dan dihormati oleh seluruh dunia. Banyak sama ada pulangan dari segi ekonomi, pulangan dari segi sosial, kebudayaan dan sebagainya dan menjadi ikon-ikon dan contoh *role model* kepada generasi muda akan datang. Ini semuanya adalah besar ertinya. Biarlah kita berbelanja dengan jumlah yang sewajarnya, secukupnya untuk ini.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Kalau kita hendak berjimat pun Tuan Pengerusi, saya akan gulung. Kalau kita hendak berjimat pun biarlah di tempat-tempat yang kita patut berjimat. Akan tetapi dalam hal ini kita nampaknya berjimat tidak kena pada tempatnya. Akhir sekali Tuan Pengerusi, saya ingin menyeru kepada-sedikit sahaja lagi, *one second* dengan izin. Iaitu saya ingin mengingatkan iaitu Perbendaharaan, Kementerian Kewangan. Kakitangannya telah diberikan peruntukan emolumen sebanyak RM700 juta. Pada tahun dahulu pun lebih kurang RM700 juta, tahun 2011 pun begitu dan mereka juga dibekalkan untuk perkhidmatan dan perbekalan RM700 juta juga lagi. Ini peruntukan yang besar dan saya harap peruntukan-peruntukan ini digunakan dengan sepenuhnya di mana akan memperlihatkan prestasi pencapaian pengurusan kewangan itu benar-benar nampak peningkatannya.

Pada hari ini kerajaan menguruskan kewangannya. Kita dapati banyak projek yang diberikan peruntukan terbelengkalai, rugi, kita menghadapi kerugian dari segi wang yang dibelanjakan. Oleh kerana apa? Oleh kerana ada sedikit kelemahan di sana sini, pemantauan, penyeliaan, dari segi pengurusan kewangan di peringkat kementerian, di peringkat agensi kerajaan. MOF macam-macam peruntukan kepada kementerian dan agensi tetapi selepas itu tidak mengambil kira ataupun memantau apakah *outcomenya*. Apakah hasil daripada peruntukan berbilion-bilion yang disalurkan kepada agensi-agensi dan jabatan kerajaan itu. Jadi tidak ada sebab perkara ini boleh berlaku kerana kementerian mempunyai peruntukan kewangan untuk membayar gaji sebilangan kakitangan yang begitu besar dengan peruntukan beratus juta setahun.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Yang Berhormat.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Jadi saya ingin menyerulah kepada kerajaan supaya melihat kembali apa yang dibawa oleh Perdana Menteri iaitu *Government*

Transformation Programme (GTP) yang melibatkan perubahan dari segi sikap, budaya, cara bekerja, semangat dan komitmen pegawai kerajaan di kementerian ini benar-benar mencapai matlamat yang kita harapkan. Tuan Pengerusi, saya mohon menyokong.

Tuan Pengerusi [Datuk Ronald Kiandee]: Terima kasih Yang Berhormat. Dia sepatutnya Yang Berhormat Pasir Salak, pembangkang dengan Barisan. Akan tetapi kita tidak cukup masa untuk seorang Barisan, cuma orang yang akhir adalah yang saya panggil ini adalah yang terakhir untuk kementerian ini selepas itu Menteri menjawab. Saya jemput Yang Berhormat Balik Pulau.

Tuan Mohd. Yusmadi Mohd. Yusoff [Balik Pulau]: Okey. secara ringkas. Terima kasih Tuan Pengerusi. Di bawah tajuk Perkhidmatan Penilaian 050100, di bawah tajuk 050200, di bawah tajuk 050300. Yang Berhormat Menteri, saya mohon penjelasan terutama sekali apakah rasional peruntukan sebanyak ini di kala isu yang kita bahaskan, semalam kita bahaskan, hari ini saya akan timbul lagi sekali iaitu isu hak hartanah ataupun dengan izin, *property rights* adalah masalah yang paling kritikal sekali di negara ini.

■1600

Tuan Pengerusi, saya telah rujuk kepada peruntukan Perlembagaan yang mana mendefinisikan apa yang dimaksudkan sebagai rancangan pembangunan. Saya menggesa Kementerian Kewangan mengkaji semula maksud rancangan pembangunan di dalam Perlembagaan iaitu di bawah Perkara 92(3). Saya baca dengan ringkas.

“Dalam Perkara ini, ‘rancangan pembangunan’ ertinya suatu rancangan untuk membangunkan, memajukan atau memelihara sumber-sumber alam di dalam sesuatu kawasan pembangunan, mengeksploitasikan sumber-sumber yang sedemikian, atau menambah peluang-peluang pekerjaan di dalam kawasan itu.”

Bagi saya, apa yang saya mahu ia dikaji dan ditambah di sini ialah apa yang saya maksudkan sebagai pembangunan itu mesti pertama sekali memberi impak sosial (*social impact*) kepada masyarakat setempat.

Yang Berhormat Menteri, oleh kerana atas nama pembangunan sekarang, banyak perkara – contohnya yang kita lihat ialah memangsakan penduduk setempat. Untuk tujuan itu, saya secara khusus di peringkat ini hanya mahu kementerian memberi penekanan khusus terhadap apa yang saya dipanggil sebagai *property rights*.

Jika kita boleh wujudkan Pusat Maklumat Harta Tanah Negara bagi tujuan merekodkan maklumat-maklumat berkaitan dengan hartanah, bagi saya itu tidak cukup sekiranya kita tidak mempunyai satu maklumat sejauh mana hak hartanah masyarakat Malaysia yang mana akhir sekali akan memberi nilai kepada warga Malaysia yang akhir sekali juga akan menyumbang ke arah agenda kerajaan untuk membasmi kemiskinan.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar)
mempengerusikan Jawatankuasa]

Tuan Pengerusi, di dalam agenda memperkasakan hak hartanah, telah terbukti ia akan menyumbang secara langsung terhadap penambahan per kapita negara. Ini bukan satu kajian yang baru, bukan satu kajian yang hanya mahu dibahaskan ataupun mahu seperti dikatakan mahu hendak dibuat statistik oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri – yang sekarang tengah cakap telefon itu. Kata statistik untuk perumahan belum ada, baru hendak dicari, tetapi peruntukan telah disalurkan. Saya rasa itu bukan satu pendekatan yang betul. Pendekatan yang betul ialah kita mesti punya statistik dahulu, mesti punya indeks dahulu, baru kita bincang di mana yang perlu ditambah.

Ini saya cadangkan agar kementerian selain daripada di bawah hal ehwal perkhidmatan penilaian hartanah ini juga perlu memasukkan apa yang diguna pakai di peringkat antarabangsa iaitu *property rights index* ataupun indeks hak hartanah. Tuan Pengerusi, ini akan memberi satu garis ukur yang objektif – rakyat Malaysia ini secara individu, secara satu hasil rumah, mempunyai hak nilai yang setakat mana. Ini penting. Apabila kita memiliki hak yang secara fizikal mahupun tidak fizikal iaitu *intellectual property right*, ia akan memberi satu kekuatan kepada dua aspek iaitu aspek kita secara individu kalau kita mahu mencagar, mahu melakukan perusahaan dan juga yang lebih penting kepada pelabur luar. Ia akan memberi satu keyakinan bahawa hak-hak mereka akan lebih terkawal sekiranya satu pelaburan dibuat.

Untuk tujuan itu, saya mencadangkan dan mohon respons Yang Berhormat Menteri, di kampung-kampung banyak harta pusaka terutama masyarakat Islam tidak diurus dengan baik. Alasan kenapa tidak dibuat ialah kerana kosnya tinggi – jumlah hasil guamannya untuk urusan harta pusaka. Saya cadangkan Yang Berhormat Menteri, sekiranya kita suatu ketika mahu mempromosikan perbankan Islam kita memberi pelbagai pengecualian kepada mana-mana pihak yang menggunakan produk perbankan Islam yang mana Yang Berhormat Menteri amat arif, saya cadangkan kita memberi pengecualian ataupun – malah memberi dana-dana khusus untuk masyarakat Malaysia menguruskan harta-harta pusaka mereka kerana tanggapan mereka hari ini apabila ibu, ayah atau waris-waris mereka meninggal, mereka telah memiliki harta dan perkara itu tidak diuruskan. Apa yang berlaku ialah manfaat harta itu tidak sampai langsung kepada mereka, malah kalau tidak diuruskan dengan baik, ia boleh menimbulkan banyak fitnah dan banyak menimbulkan konflik di dalam masyarakat. Ini terbukti di dalam kes-kes mahkamah.

Seterusnya Yang Berhormat Menteri, saya juga mencadangkan agar dana khusus untuk kes-kes yang melibatkan pengambilan tanah. Barang diingat bahawa Akta Pengambilan Tanah (*Land Acquisition Act*) dengan izin, merupakan satu akta yang pada prinsip asasnya ialah mencero bohi hak asasi iaitu kita boleh mengambil harta. Akan tetapi ia telah diluluskan Dewan yang mulia ini untuk tujuan yang paling khusus iaitu tujuan hak awam. Itu bagi saya tidak cukup sahaja kerana ruang kepada tuan punya harta untuk membela nasib mereka hanyalah di

peringkat kita panggil *reasonable compensation*, yang mana hak tersebut perlu diperjuangkan dan dilawan di Mahkamah Tinggi dan kebanyakan kes-kes ini kosnya mahal.

Saya mohon Yang Berhormat Menteri *check* di mahkamah-mahkamah hari ini kes-kes yang melibatkan pengambilan tanah yang banyak yang tertangguh. Manakala projek pembangunan telah siap tetapi tuan punya tanah masih lagi berhempas pulas bertahun-tahun memperjuangkan hak mereka agar mendapat apa yang dipanggil sebagai dengan izin, *reasonable compensation* mengikut harga pasaran.

Bagi pandangan ilmu pembangunan luar yang saya tahu Yang Berhormat Menteri juga arif, *development* juga bermaksud kebebasan. Di sini apabila negara mempunyai satu dana dengan izin, *access for justice*, dana untuk masyarakat Malaysia mendapatkan hak mereka, saya rasa itu juga akan menjadi satu *indicator* yang baik untuk sebuah negara yang membangun. Akhir sekali yang akan wujud ialah pembangunan manusia (*human development*) seperti yang digariskan di dalam Millennium Goal dan juga yang lebih penting yang akan berlaku untuk rakyat Malaysia ialah *human freedom* iaitu rakyat yang tahu haknya, tahu memanfaatkan hak hartanahnya dan akhir sekali yang akan menguntungkan ialah diri mereka sendiri dan juga negara secara keseluruhan.

Seterusnya Yang Berhormat Menteri, dalam peringkat yang terbatas ini saya ulang lagi sekali, saya menggesa kajian terhadap *National Land Code* perlu dibuat dengan kadar segera dengan izin. Semangat *National Land Code* kita pada hari ini yang berasal dari Australia berdasarkan *Torrens System* itu tidak menggambarkan sejarah dan warisan kita hari ini. Mana mungkin teman-teman yang sesekolah dengan kita, teman-teman sekampung dengan kita, pakcik makcik kita yang tinggal satu kampung tiba-tiba disebabkan pertama sekali kegagalan kita memahami mereka mengenai hak hartanah mereka, kegagalan kita untuk mempertahankan hak mereka di kala atas nama pembangunan, mereka hari ini dipanggil sebagai penceroboh, dipanggil sebagai setingan di kampung mereka sendiri.

Kes-kes ini banyak di mahkamah-mahkamah tinggi dan saya katakan ini kes-kes khusus – di Balik Pulau contohnya. Ini kerana ini bukan melibatkan kebanyakannya projek kerajaan pusat mahupun kerajaan negeri, kadang-kadang kes yang merujuk kepada kes-kes persendirian di mana ada kes keluarga tinggal di satu tempat bertahun-tahun kerana dikatakan nenek moyang mereka membenarkan, tetapi apabila generasi kedua ketiga – disebabkan oleh hambatan *reward* ataupun imbuhan kewangan, harga yang tinggi, mereka akan terus jual.

Saya cadangkan dalam keadaan itu, kerajaan hari ini mesti punya satu dasar mekanisme mempertahankan mereka ini. Apabila transaksi swasta akan berlaku di antara *private individual* pun, kerajaan mesti mempunyai satu dasar mekanisme mempertahankan kelompok ini. Mana mungkin mereka yang bersama-sama kita dalam sekelip mata dipanggil sebagai *squatter*, dipanggil sebagai setingan.

Tuan Pengerusi, saya mengatakan di sini kalau kita tidak selesaikan dengan izin, *property rights as human rights*, saya rasa bahawa pembangunan yang kita buat atas nama Greater Kuala Lumpur, pembangunan dan sebagainya akan menempelak negara kita kerana hak-hak kelompok-kelompok bawahan ini tidak akan terbela sekiranya dasar hartanah dan juga dasar kawalan pasaran tadi itu tidak dibuat dengan secara mendesak. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Terima kasih Yang Berhormat Balik Pulau.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Tuan Pengerusi, boleh beri dua minit sahaja?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Sila Yang Berhormat Menteri menjawab.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Yang Berhormat Timbalan Menteri, boleh beri dua minit? Sekejap sahaja.

4.09 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan I [Datuk Dr. Awang Adek Hussein]: Biar saya menjawab dahulu baru mencelah.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, keputusan telah dibuat Yang Berhormat. Tanya dengan Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Biar saya menjawab dahulu, terima kasih. Masa pun agak cemburu kepada kita. Jadi kalau ada masa nanti, *insya-Allah* saya akan bagi Yang Berhormat.

■1610

Memang banyak perkara yang telah ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dan saya mengucapkan berbilang-banyak terima kasih kerana minat yang begitu mendalam. Cuma saya akan segerakan jawapan.

Yang Berhormat Indera Mahkota, sahabat saya dan juga Yang Berhormat Petaling Jaya Utara ada menyebut tentang GST ini, peruntukan sejumlah RM13 juta yang masih lagi terdapat dalam belanjawan. Ini sebenarnya adalah untuk menampung kerja-kerja yang berkaitan dengan persediaannya yang masih diteruskan, kerja-kerja untuk merancang GST ini masih diteruskan. Usaha untuk menjalankan program kesedaran dan pendidikan GST ini yang sedang berlaku akan diteruskan. Jadi tidak ada satu keputusan untuk memberhentikan 100% program GST ini. Cuma masa yang akan diperkenalkan rang undang-undang dan pelaksanaannya itu, itu masih terbuka tetapi untuk memperkenalkan kepada seluruh rakyat Malaysia supaya mereka faham dengan GST ini sedang dilaksanakan.

Ada soalan yang agak pokok juga oleh Yang Berhormat Indera Mahkota, mengatakan mengenai tentang 300 barangan yang telah pun diumumkan dalam belanjawan yang mana dutinya dihapuskan dan disoal sama ada itu termasuk dalam Rang Undang-undang Kewangan yang dibentangkan pada hari ini ataupun pada sesi ini. Akan tetapi sebenarnya tidak, ianya akan

dibentangkan kemudian. Memang ada ruang yang diperuntukkan melalui Akta Kastam 1967, usul membentangkan pemansuhan duti import ini boleh dibuat dalam jangka masa yang tertentu, tidak semestinya buat dalam persidangan semasa. Jumlah kehilangan hasil berikutan pemansuhan duti import ke atas 300 barangan ialah dianggarkan RM185 juta sahaja, bukannya RM2 bilion seperti mana yang telah disebut oleh Yang Berhormat Indera Mahkota.

Puan Fong Po Kuan [Batu Gajah]: Minta penjelasan Yang Berhormat, minta penjelasan. Berkenaan pemansuhan duti import 300 barangan berjenama. Saya ada terima senarai item-itemnya dan saya mohon semasa peringkat jawapan semasa dijawab oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan II, saya minta nama jenama barangan bukan item-item, jenis-jenis, saya minta jenama, nama barangan berjenama tersebut.

Selepas ini saya ingin buat *window shopping* untuk buat perbandingan harga. Kalau beg-beg tangan yang berjenama itu dimansuhkan duti import dibawa masuk, bagaimanakah ia akan mengubah trend pembelian barangan orang ramai. Apakah mereka akan memilih barangan jenama luar negara atau barangan buatan tempatan? Jadi saya minta jenama barangan yang akan dimansuhkan duti ini. Terima kasih.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih Yang Berhormat, kita ambil pandangan apa yang telah disuarakan tersebut.

Yang Berhormat Petaling Jaya Utara ingin mengetahui sama ada peruntukan yang diberikan kepada prasarana sebanyak RM2.586 bilion ini untuk tujuan apa. Sebenarnya adalah bertujuan untuk penebusan bon dan bayaran kupon bagi bon-bon yang telah diterbitkan oleh Syarikat Prasarana Negara Berhad. Ada dua isu yang ditimbulkan oleh Yang Berhormat Petaling Jaya Utara, satunya mengenai GST dan satunya yang ketiganya mengenai bas kah?

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Ya, mengenai bas. Ada jawapan lagi? Okay, bagi penebusan bon itu, apakah, sebab pihak Jabatan Audit Negara telah pun membangkitkan isu penebusan bon bagi Syarikat Prasarana pada tahun lalu, *the findings for last year*. Mereka telah pun membangkitkan bahawa mereka kluatir bahawa proses ini *unsustainable*. Jadi apakah cadangan bagi pihak Kementerian Kewangan untuk menjamin ataupun *ensure that* isu bon ini tidak akan berpanjangan dan menjadi satu *accumulative bon issue that only become a bigger hole* pada masa depan. Terima kasih.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya ini sudah tentu akan diselesaikan oleh kerajaan kerana Prasarana adalah merupakan anak syarikat milik kerajaan. Jadi tidak ada timbul, buat masa ini tidak ada masalah kita buat peruntukan seperti mana yang diperuntukkan dalam belanjawan ini dan apa-apa masalah kemudian sekiranya timbul akan diselesaikan.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Tidak ada program ataupun rancangan penstrukturan semula bon atau apa?

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tidak ada, setahu saya belum ada, tidak ada masalah lagi sekarang ini. Akan tetapi apa pun pandangan yang telah dibuat kita ambil kira, itu biasa. Tentang pemberian projek khas, beberapa Ahli Yang Berhormat ...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Timbalan Menteri, bersabit dengan GST tadi. Kalaulah RM13 juta yang diperuntukkan, apakah maksudnya untuk tahun 2011 ini, pelaksanaan GST akan tentunya ditangguhkan kerana tidak ada peruntukan di situ untuk pelaksanaan yang pastinya memakan perbelanjaan yang besar dalam sistem IT, sistem *backroom* dan sebagainya. Apakah dengan maksud RM13 juta itu sahaja yang diperuntukkan berbeza dengan 23 tahun lalu, masih lagi peruntukan yang kecil. Apakah ini bermakna GST akan tertangguh untuk tahun 2011? Terima kasih.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya, maknanya 2011 tidak bolehlah, tidak ada dilaksanakan pada tahun 2011. Pemberian kemudahan projek khas, projek khas ini ada beberapa orang Ahli Yang Berhormat menimbulkannya mengenai peruntukan projek khas sebanyak RM500 juta. Ini merupakan projek-projek atau program yang telah diumumkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semasa membentangkan Belanjawan 2011. Contohnya Program Latihan 1Malaysia sebanyak RM100 juta, tabung permulaan perniagaan 1Malaysia RM100 juta, penyambungan pemberian *notebook* kepada pelajar pengajian tinggi RM55 juta. Ini semua telah dikenal pasti dan saya difahamkan masih ada lagi, yang RM500 juta itu masih lagi ada baki.

Jadi sekiranya ada Ahli-ahli Yang Berhormat yang merasakan mereka begitu mendesak seperti mana yang disuarakan oleh Yang Berhormat Batang Sadong tadi, minta juga. Jadi kita boleh nasihatkan supaya beliau memohon.

Puan Fong Po Kuan [Batu Gajah]: Maaf ya Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Yang Berhormat tadi tidak ada mengambil bahagian kan?

Puan Fong Po Kuan [Batu Gajah]: Tetapi saya boleh minta pertanyaan kan?

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Bolehlah tetapi yang lain-lain belum saya jawab lagi.

Puan Fong Po Kuan [Batu Gajah]: Ini GST sedikit sahaja, Rang Undang-undang GST. Saya memohon agar pihak kementerian boleh menarik balik rang undang-undang tersebut ia dibentangkan, sekarang nombor D.R. 37/2009. Kalau memang tidak akan dilaksanakan dalam masa terdekat ini atau tahun depan, baik ditarik balik. Kalau tidak setiap kali mesyuarat, kita diberi sesalinan, itu merupakan pembaziran.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Okey, kita pertimbangkan. Ahli Yang Berhormat Rembau, Yang Berhormat Rembau ada menimbulkan beberapa isu penting dan saya akan cuba menjawabnya.

Pertamanya membangkitkan mengenai penjualan aset sebanyak RM2.4 bilion dan apakah aset-aset tersebut? Ini sebenarnya merupakan tanah-tanah kerajaan yang akan dijual

yang mana tidak digunakan sekian lama. Di antaranya ialah seperti mana yang telah pun diumumkan iaitu pelupusan tanah di Jalan Cochrane, Ampang Hilir dan sekitar kawasan Kuala Lumpur City Centre. Ini akan dilaksanakan supaya nilai yang diperolehi oleh kerajaan ini tidak akan kurang daripada nilai, *valuation* yang dibuat, itu satu.

Keduanya, ada tanah-tanah ini yang akan dibuka tender di kalangan GLC's. Maknanya tidaklah dibuka kepada semua kerana ini merupakan aset kerajaan dan dibuka kepada syarikat-syarikat yang mempunyai hubungan kerajaan. Ini pun ada juga kaedah yang akan dijalankan. Saya akan, Yang Berhormat Rembau ada beberapa persoalan lagi yang...

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ini subsidi petrol dan gas cecair ini, sekejap ya sebab ini penting. Ini telah mendapat perhatian ramai Ahli-ahli Yang Berhormat. Mengapakah masih lagi ada peruntukan untuk subsidi bahkan peruntukan yang lebih besar dalam tahun 2011 berbanding dengan 2010.

■1620

Dan apakah status program penyelarasan subsidi ini yang dibuat oleh PEMANDU. Ingin saya nyatakan bahawa anggaran yang dibuat untuk tahun 2011 ini ialah berdasarkan kepada anggaran harga minyak dan harga gas dunia yang dijangkakan akan menjadi lebih tinggi dalam tahun 2011 berbanding dengan 2010, maka semestinya subsidi juga sekiranya masih berkekalan pada tahap semasa, akan menyebabkan peningkatan peruntukan.

Keduanya, memang usaha penyelarasan subsidi ini merupakan satu usaha yang berterusan, *on-going*. Tidak ada satu titik tamat buat masa ini. Umpamanya keputusan yang diambil untuk membebaskan harga RON97 yang baru-baru ini melihat kenaikan harga sekali lagi. Ini adalah sebahagian daripada usaha untuk menyelaraskan subsidi, tetapi keperluan kepada subsidi untuk tahun 2011 masih kekal dan berdasarkan kepada andaian harga minyak yang dibuat, maka jumlah itu dianggap adalah satu jumlah yang berpatutan. Kalau akhirnya subsidi sudah kurang daripada peruntukan, itu tidak menjadi masalah, tetapi kalau sudah lebih banyak, ini boleh menimbulkan masalah lagi.

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: [Bangun]

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tentang cara kastam membuat penilaian. Ada satu lagi. Ini penting yang Rembau bangkitkan. Memang yang dikatakan oleh Rembau itu memang tepat. Akan tetapi ini merupakan amalan yang sebelum ini di mana pengimport boleh memberi harga, *transaction price*, dengan izin, dan boleh diterima oleh kastam ataupun tidak boleh diterima oleh kastam.

Akan tetapi, mulai sekarang sistem ini sudah dihapuskan. Sekarang ini ianya akan berdasar kepada harga yang akan digazet. Ada satu jawatankuasa yang ditubuhkan untuk menentukan harga-harga kenderaan CBU ini dan ini akan mendapat kelulusan Menteri Kewangan dan akan digazet. Jadi, apa pun ia akan berdasar kepada harga yang digazet.

Sudah tidak ada lagi timbul *discretion* sama ada hendak ikut harga yang digunakan oleh *importer* ataupun tidak. Jadi, ini sesuatu yang jelas.

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Terima kasih Timbalan Menteri atas jawapan yang lengkap lagi komprehensif tadi. Cuma saya ingin sentuh sedikit mengenai soal subsidi, dua perkara. Yang pertama ini saya mengalu-alukan kenyataan dan jawapan Timbalan Menteri yang mengatakan bahawa soal subsidi ini berterusan, tiada noktah ataupun tiada tamatnya masa untuk diselaraskan semula subsidi. Cuma cadangan saya dan juga soalan saya kepada Timbalan Menteri, kerajaan dan kementerian adalah sama ada jadual tersebut, jadual untuk diselaraskan, terutamanya harga runcit minyak petrol dan sebagainya dapat diberi sedikit isyarat mengenai jadual tersebut agar rakyat memahami, satu, dan kedua bersedia.

Kita tidak bermaksud bahawa bersedia dalam bentuk *coding* ataupun cuba mendapatkan minyak sebelum minyak itu dinaikkan dengan tergesa-gesa, tetapi sekurang-kurangnya kita memahami proses dan juga jadual waktu jangka masa panjang, *long term*, dengan izin, kerajaan untuk selaraskan semula subsidi tersebut.

Yang kedua, Yang Berhormat Timbalan Menteri, ini perkara yang saya rasa selalu dibangkitkan oleh pihak pembangkang apabila kita sebut soal subsidi iaitu subsidi gas asli yang diberi kepada industri, terutamanya yang diberi kepada penjana kuasa bebas. Apakah kerajaan sudah mencapai satu keputusan ataupun telah buat satu rumusan memandangkan ada beberapa PPA, perjanjian yang perlu diperbaharui dan sebagainya, tentang status gas asli yang diberi secara subsidi kepada industri yang pada pendapat pelbagai pihak, pembangkang, termasuk pihak sini mungkin tidak *disserving*, dengan izin. Terima kasih.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Menteri, boleh tanya?

Dato' Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri, terima kasih Tuan Pengerusi. Ini berkenaan dengan RON97 ini, Yang Berhormat Timbalan Menteri, saya juga ingin minta penjelasan. Difahamkan kerajaan mengatakan bahawa RON97 ini akan ditetapkan mengikut harga pasaran, tetapi persoalan saya ialah apakah ianya juga ditentukan oleh *demand and supply*, permintaan domestik.

Contohnya, katalah RON97 ini tidak mendapat sambutan daripada rakyat. Maknanya tidak ada permintaan. Apakah satu ketika nanti pengusaha atau penjual-penjual minyak ini boleh meminta kepada kerajaan berdasarkan permintaan tiada, maka menaikkan harga. Saya minta komitmen daripada kerajaan bahawa harga RON97 ini hanya akan dinaikkan mengikut pasaran dan bukannya mengikut *domestic demand* ataupun permintaan tempatan. Terima kasih.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih Yang Berhormat. Sebenarnya pada fahaman saya bahawa RON97 ini akan mengikuti harga pasaran dunia. Ia tidak akan berdasarkan kepada keadaan pasaran tempatan. Akan tetapi kalaulah satu masa umpamanya, dua tahun atau tiga tahun yang akan datang, sekiranya perbezaan harga antara RON95 dengan

RON97 itu begitu besar sekali, ada kemungkinan, barangkali permintaan RON97 mungkin terjejas. Ini soal kemudianlah. Bukan soal kita sekarang ini.

Dasar yang dibuat telah dijalankan. Nampaknya berjalan dengan baik. Ini adalah juga satu daripada cara ataupun pelaksanaan subsidi minyak ini yang ditimbulkan oleh Rembau, iaitu bahawa rakyat perlu merasa selesa bahawa RON95 ini yang digunakan oleh kebanyakan rakyat yang memandu kereta kecil, kereta lama, semua ini tidak ada masalah dan mungkin tidak dinaikkan. Sehingga pada satu masa itu terserahlah, tetapi buat masa ini kalau kita lihat dalam penyelarasan harga minyak baru-baru ini, kita lihat kenaikan hanya kepada RON97 dan RON95 tidak dibuat.

Jadi, rakyat sepatutnya dapat menerima bahawa harga RON97 ini akan berdasarkan kepada pasaran. Jadi dengan sendirinya kita mungkin tidak perlu buat satu-satu jangka masa. Ia perlunya menjadi sebahagian daripada jangkaan rakyat bahawa RON97 ini akan diselaraskan berdasarkan kepada harga pasaran, tetapi RON95 boleh diharapkan kekal stabil.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Saya ingin merujuk kepada isu tanah kerajaan yang dikatakan akan dijual secara tender kepada GLC-GLC. Perkara yang pertama, adakah ia akan dijual atau *ditransfer* hak milik kepada pihak GLC, sebab sebelum ini kita dapat laporan bahawa tanah-tanah di Sungai Besi, di Jalan Davis ataupun di FRIM, tanah tersebut *ditransfer* kepada pihak-pihak GLC termasuk 1MDB yang menguruskan tanah Sungai Besi sekarang. *Left hand, right hand, so no monetary transaction.* Itu soalan pertama.

Soalan kedua, saya rasa sedikit pelik apabila Yang Berhormat Timbalan Menteri berkata bahawa tanah ini hanya akan ditenderkan kepada pihak GLC sahaja, saya rasa ini ada dua kesan yang kurang baik bagi negara kita. Yang pertama, ini akan menyebabkan isu *crowding out*. Pihak syarikat-syarikat kerajaan akan mengambil alih projek-projek pembangunan daripada sektor swasta yang sekarang ini kita nampak akan membawa wang keluar daripada negara kita untuk membuat pembangunan di negara lain. *So, there is outflow of cash from the country* atas sebab kurang peluang untuk pelaburan di Malaysia. *So, crowding out effect*, nombor satu.

Nombor dua, nampaknya polisi ini macam tidak selaras dengan prinsip kerajaan sekarang yang kata, *the era when the government knows best is over*. Kalau *era government knows best is over* sepatutnya tanah ini tidak patut dihadkan kepada syarikat-syarikat GLC sahaja, tetapi dibukakan kepada semua syarikat swasta di negara kita.

Dan akhir sekali, kalau kita hanya hadkan penjualan tanah ini kepada pihak GLC sahaja, mungkin bila mereka dapat keuntungan, keuntungan ini tidak akan mencerminkan daya persaingan mereka bila berbanding dengan syarikat-syarikat swasta. *So, it's indirect subsidy for GLC. It's not a good way to make them world class companies.* Itu sahaja. Terima kasih.

■1630

Tuan Khairy Jamaluddin [Rembau]: Saya celah sedikit, pertamanya saya minta supaya Timbalan Menteri jangan lupa soal mengenai gas asli tadi. Subsidi untuk gas asli. Yang keduanya, berhubung kait dengan pandangan yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Petaling Jaya Utara tadi.

Saya memahami kenapa tanah-tanah ini diberi kepada GLC, kerana kita hendak kekalkan pemilikannya di dalam tangan kerajaan ataupun syarikat-syarikat yang berkenaan kerajaan. Akan tetapi soal *crowding out* ini saya rasa dapat dijawab. Kalau tidak silap saya dengan penglibatan daripada syarikat-syarikat swasta melalui GLC ataupun melalui syarikat-syarikat ataupun institusi yang telah ditetapkan seperti 1MDB, seperti Khazanah dan sebagainya atau pun EPF.

Cuma saya hendak dapat jaminan daripada kerajaan bahawa agensi ataupun GLC yang telah dikenal pasti untuk memegang hak milik ataupun untuk membangunkan kawasan-kawasan tanah ini betul-betul dapat buat satu penglibatan yang *inclusive* daripada sektor swasta daripada Malaysia. Pemberian subkontrak ataupun *joint development* itu dibuat secara telus dan betul-betul menangani masalah *crowding out* ini.

Ini kerana masalah ataupun kerisauan ini memang betul, memang benar dan memang *valid* bahawa syarikat swasta rasa seolah-olah bukan saja dari segi hak milik, tetapi pembangunan itu sendiri akan dikendalikan oleh sama ada GLC ataupun anak syarikat GLC. Akhirnya peluang untuk syarikat-syarikat swasta yang tidak ada hubung kait langsung dengan kerajaan amat kecil sekali. Terima kasih.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Saya sambung sedikit Menteri, kalau boleh?

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Menteri, saya sambung sikit boleh? Beri Bakri?

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Bahagi dahulu.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Bolehlah bagi Yang Berhormat Bakri sekejap, dua minit ya, Yang Berhormat Bakri.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Ya, dua minit pendek sahaja. Tuan Pengerusi, saya hendak tanya Menteri pada bulan Mac tahun 2006, kerajaan menggunakan wang RM4.4 bilion daripada penjimatan pengurangan subsidi minyak bagi menambah baik sistem pengangkutan awam.

Saya ingin tahu berapakah perbelanjaan telah digunakan di bawah Butiran 15000 ini pada setiap negeri masing-masing, dari tahun 2006 sehingga sekarang? Senaraikan projek-projek yang telah dilaksanakan, tujuan projek dan siapakah kontraktor-kontraktor yang terlibat? Jawapan ini diminta diberikan secara bertulis.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Terima kasih Timbalan Menteri. Kalau boleh saya sambung sikit, walaupun *crowding out* ini dimaksudkan secara teknikalnya adalah apabila terjejasnya pendapatan ataupun *access to funding*, justeru kerana *influence* ke atas *cost of funding* ataupun kepada *interest rate*, ataupun kos pinjaman, maaf. Jadi tetap persoalan ini

dibangkitkan apabila saya berbahas dahulu, ia semacam satu yang songsang sementara kita mahukan pelaburan itu sama ada yang luar masuk dan yang masuk tidak keluar tetapi ketika kita memberikan hanya kepada GLC's. Ia jelas merupakan satu kaedah yang tidak sama sekali menggalakkan pelaburan-pelaburan *local investor* dan juga daripada luar, berbeza dengan Singapura ketika mereka membuat sesuatu.

Walaupun itu tidak semesti saya bersetuju tetapi *at least they are open up to even international competitors*. Ini juga bersama dengan apa yang berlaku di sini, ketika kita buat *divestment of GLC's*, ia akhirnya diambil balik oleh EPF, oleh KWSP. Jadi sekali lagi ia tidak membuka ruang kepada pelaburan. Terima kasih.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih Ahli-ahli Yang Berhormat. Apabila saya menyebut tentang satu pendekatan, untuk membukakan tender kepada GLC, ini hanya berbentuk satu pendekatan yang khusus, spesifik kepada tanah yang saya sebut tadi umpamanya di Jalan Cochrane dan sebagainya. Ini bukannya satu pendekatan keseluruhan kerajaan, semestinya apa-apa yang hendak diswastakan akan berbentuk tender terhad kepada GLC. Ini tidak sama sekali, tidak sama sekali.

Jadi saya memahami kebimbangan Yang Berhormat tentang perlu tumpuan diberikan untuk menghasilkan satu sistem ekonomi yang lebih cekap, yang mana adalah merupakan sesuatu yang baik untuk negara kita dalam jangka masa panjang.

Saya tidak ada masalah itu. Cuma Yang Berhormat Bakri tadi hendak senarai projek dia, maaflah. Yang Berhormat Bakri tanya macam itu, manalah saya hendak tahu ya. Saya tidak bersedia. Kalau Yang Berhormat Bakri bagi notis panjang-panjang sikit bolehlah. Akan tetapi kalau berdiri, minta saya senaraikan semua ini, saya mintak maaf.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Sedikit sahaja.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tentang subsidi gas cecair yang ditimbulkan oleh Yang Berhormat Rembau, saya sebenarnya tidak mempunyai maklumat yang terkini apakah keputusan yang dibuat. Walaupun saya tahu perbincangan ataupun pertimbangan di mana perlu diselaraskan supaya tidak ada subsidi yang tidak wajar terus diberikan oleh kerajaan kepada apa saja pihak. Subsidi kepada kumpulan yang betul-betul layak, yang perlu dibantu dan kumpulan yang susah.

Saya rasa soal IPP ini masih lagi dalam perbincangan, *ongoing* dan masalahnya tertakluk dengan perjanjian yang telah dibuat sebelum ini, Mengubah satu-satu perjanjian yang melibatkan perniagaan yang besar ini bukan sahaja boleh menyebabkan implikasi kepada perniagaan itu sahaja tetapi boleh dilihat sebagai satu perubahan dasar yang dibuat di tengah jalan yang boleh memberi kesan negatif kepada pelabur-pelabur asing. Jadi kita kena imbangi semua pertimbangan ini. Bukan saya menyokong IPP, tidak sama sekali tetapi ini adalah faktor-faktor yang boleh menimbulkan masalah yang perlu diselaraskan oleh kerajaan supaya masalah ini dapat dikawal.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Soalan pendek sahaja. *What's so special* dengan tanah di Jalan Cochrane, di mana kena dikhususkan kepada syarikat GLC?

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ia bukan semestinya *special*. Dalam bentuk ini pendekatan yang baru diambil oleh kerajaan, menjual tanah yang ada dan ini satu langkah yang baik, daripada ditinggalkan tanah itu berterusan. Sebagai *first step* barangkali, kita bagi kepada syarikat kerajaan tetapi dengan cara yang telus dengan tender di kalangan mereka supaya tidak ada satu pemberian yang boleh dilihat sebagai *special consideration*. Jadi saya tidak nampak ini satu masalah besar, kecuali ianya merupakan satu pendekatan yang menyeluruh. Setiap masa kita hendak buat inilah pendekatannya. Kalau begitu maka ia boleh menimbulkan satu masalah.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Dua bangun Yang Berhormat. Yang Berhormat Batu dengan Yang Berhormat Pasir Salak.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Yang Berhormat Batu dengan Yang Berhormat Pasir Salak?

Tuan Chua Tian Chang @ Tian Chua [Batu]: Batu dulu, selepas itu Yang Berhormat Pasir Salak.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Yang Berhormat Pasir Salak dulu, selepas itu Yang Berhormat Batu.

Dato' Haji Tajuddin Abdul Rahman [Pasir Salak]: Terima kasih Tuan Pengerusi dan juga Yang Berhormat Menteri. Kita mendengar tadi hujah-hujah yang dikemukakan. Apa masalahnya pada pandangan Menteri lah, bagi kerajaan memberikan peluang kepada GLC, kerana GLC pun apabila diberi peluang sedemikian rupa. Dia juga menyumbang kepada pertumbuhan ekonomi negara dan juga memberi sumbangan dari segi pendapatan kerajaan, yang mana pendapatan kerajaan dalam bentuk cukai syarikat.

GLC pun membayar *corporate tax* dan *corporate tax* ini akan dapat digunakan oleh kerajaan untuk pembangunan rakyat. Apa masalahnya di situ? GLC juga memberikan peluang pekerjaan kepada rakyat. Beratus ribu rakyat yang diberikan *employment opportunities* dengan izin, apa ada masalahnya di situ? Bukan maknanya GLC, apabila dapat keuntungan ia untuk kepentingan GLC, apa yang dilakukan untuk rakyat. Ini fikirlah secara lebih mendalam, lebih luas supaya jangan kita beranggapan negatif bahawa apabila bagi GLC *it is 'at the expense' of* rakyat, *at the expense of other people* dengan izin. *It is not true at all*, Tuan Pengerusi.

■1640

Lagi satu, tadi apabila saya mendengar bahawa ada macam satu percanggahan. Dahulu *economist* dari Kuala Selangor, dia mempertikaikan kenapa UKAS ini bekerjasama dengan swasta, beri peluang perniagaan pada swasta pun dipertikaikan juga. Kerjasama swasta dengan kerajaan dalam sesuatu projek pun dipertikaikan. Sekarang ini pula, kita beri kepada GLC pun dipertikaikan.

Yang mana satu yang sebenarnya *economist* ini? Yang betulnya? Saya tengok ada *contradiction*. Teori yang macam ini mengelirukan. Mengelirukan rakyat dan mengelirukan siapa juga yang mendengarnya. Tidak payah saya cakap panjanglah. Terima kasih banyaklah.
[Ketawa]

Tuan Chua Tian Chang @ Tian Chua [Batu]: Terima kasih Tuan Pengerusi, Yang Berhormat Menteri. Saya juga ingin bawa perkara yang berkaitan dengan isu GLC ini kerana bukan sahaja Cochrane dan satu dua tempat tetapi nampaknya sudah jadi trend kalau ada tanah yang diswastakan, kerajaan hampir tidak melakukan apa-apa tender.

Saya beri contoh kawasan saya Kem Batu Kantonmen, keluasan 280 ekar. Mengikut laporan *The Edge*, saya ingin dapat pengesahan. Nilai tanah yang telah diswastakan itu berjumlah RM266 juta iaitu lebih kurang RM25 satu kaki persegi. Kalau mengikut pasaran, mungkin boleh sampai 80 hingga 90 psf. Adakah ini juga satu trend yang membimbangkan dan juga ia merugikan rakyat?

Yang Berhormat Pasir Salak tidak faham tentang konsep tender ini. Dia hanya fikir tentang GLC dapat keuntungan. Itulah sebabnya saya juga ingin dapatkan pengesahan apakah peranan 1MDB ini? Sama ada 1MDB ini adalah GLC atau ia ada kaitan dengan swasta. Ini kerana saya dapati dari pendaftaran syarikat, 1MDB ini telah mempunyai satu alamat berdaftar yang sama dengan syarikat yang dimiliki oleh Low Taek Jho atau Jho Low yang syarikatnya bernama Majestic Masterpiece.

Kedua-duanya mempunyai alamat yang berdaftar pada *level 21, suite 21.01 The Garden South Tower, Mid Valley City*. Kedua-duanya sama. Saya ingin tahu apakah kaitan 1MDB dengan syarikat yang dimiliki oleh Jho Low?

Datuk Dr. Awang Adek Hussin: Yang Berhormat Pasir Salak ada bertanya apakah masalah yang saya lihat, pemberian tender kepada GLC. Saya tidak ada masalah. Saya memang tidak ada masalah dan saya rasa ini tidaklah juga merupakan satu masalah. Seperti mana yang saya jelaskan, ini adalah satu langkah pertama yang dilakukan oleh kerajaan untuk menjual asetnya. Hanya beberapa keping tanah yang dikenal pasti dan sebagai permulaannya dibuat tender kepada GLC.

Akan tetapi, saya mengakui tadi secara jangka masa panjang ini mungkin tidak semestinya menjadi satu pendekatan sahaja. Perlu ada pendekatan-pendekatan lain yang boleh menarik peranan lebih ramai dalam negara kita. Jadi, itu yang saya mahu sebutkan. Saya ingin membuat program kepada...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Menteri, apakah Menteri setuju...

Datuk Dr. Awang Adek Hussin: Ya.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Menteri, apakah Yang Berhormat Menteri setuju bahawa dalam perkara ini, kalau kita betul-betul hendak '*moneytise*' aset-aset kita, kita sepatutnya memberikan ruang untuk kerajaan mendapatkan *the best return*?

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: *[Bangun]*

Datuk Dr. Awang Adek Hussin: Ya, itu sebagai satu konsep...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Itu prinsipnya bukan?

Datuk Dr. Awang Adek Hussin: Sebagai satu konsepnya, *the best*. Oleh sebab itulah saya sebut bahawa walau apa pun harganya mesti membayangkan harga pasaran, *to reflect the market condition, market situation*. Jadi, ini satu *condition* yang ditetapkan. Jadi, tidaklah dikatakan diberi kepada kadar yang sub market. Yang Berhormat Kepong.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: Tuan Pengerusi, penjelasan. Ini pun saya hendak tolong Yang Berhormat Bachok juga. Saya sering bangkitkan masalah peranan. *[Disampuk]* Jadi, macam inilah saya sering bangkitkan masalah GLC kita. Memang, ia memainkan satu peranan. Kadang kala Yang Berhormat, misalnya Sime Darby dengan terlibatnya Bakun maka timbul masalah.

Saya hendak tanya apakah dasar kerajaan mengenai hendak merangsang pihak swasta kerana GLC bukan dianggap sebagai swasta, walaupun Yang Berhormat tadi mengatakan kita memang *market force, market demand* dan sebagainya. Akan tetapi, ini dianggap bukan swasta. Kalau bukan swasta apakah dasar mengenai swasta, hendak merangsang, inisiatif swasta dan hendak inovasi swasta?

Kita tidak boleh ikut Yang Berhormat Pasir Salak. Ini kerana kalau kita ikut dia akan tinggalkan kelopak salak sahaja. Itu masalah kita. Habis semua harta dan aset. Itu sebabnya tinggal kelopak salak. *[Ketawa]* Saya berharap Yang Berhormat dapat terangkan, apakah dasar sebenarnya ekonomi kita?

Datuk Dr. Awang Adek Hussin: Ini soalan yang besar Yang Berhormat, yang memerlukan satu penjelasan secara menyeluruh kerana ekonomi kita memang terdapat pelbagai sektor dan pelbagai pemain. Semuanya diperlukan untuk menggerakkan pertumbuhan ekonomi. Bukan sahaja kerajaan tetapi pihak swasta dan di kalangan swasta pun ada yang namanya GLC. Yang Berhormat tetapi sekarang ini dengan transformasi program yang dilakukan di atas GLC, barangkali namanya sahaja GLC.

Ini kerana, saya tidak yakin bahawa tindakan yang dibuat oleh mereka ini merupakan tindakan-tindakan yang biasanya dibuat oleh syarikat kerajaan kerana mereka sudah bebas, sudah membuat tindakan. Sebahagian besarnya berada di senarai dalam Bursa Saham. Mereka sebagai kumpulan 20 GLC ini, saya tidak ingat tetapi sebahagian besarnya menguasai pasaran saham. Jadi, kita tidak boleh katakan bahawa pasaran saham kita ini adalah pasaran saham kerajaan. Ini adalah swasta. *I don't think* dengan izin, *anybody can say that this is government driven* pasaran saham.

Walaupun namanya GLC tetapi masih ada hubungan dengan kerajaan. Akan tetapi, tindak tanduknya sudah pun berubah. Transformasi sudah berjalan. Kalau dahulunya GLC mempunyai masalah dengan kewangan. Hari ini kita melihat perubahan dari segi prestasi, nilai *market gap* nya sudah meningkat berapa kali ganda umpamanya. Jadi, soal pokok soal besar Yang Berhormat. Saya tidak mahu menjurus kepada perdebatan mengenai perkara ini kerana takut nanti lari daripada banyak perkara yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat lain, yang saya rasa *to be fair to them*.

Satu yang penting yang ditimbulkan ialah mengenai Kumpulan Wang Amanah Pelajar Miskin ini. Banyak Ahli Yang Berhormat ingin tahu, Sabah ingin tahu, Yang Berhormat Sepanggar dan Yang Berhormat Pasir Salak. Pertamanya, saya mahu jelaskan bahawa peruntukan kalau dahulunya RM400 juta, tahun 2011 RM200 juta. Ini kerana ia melibatkan tumpuan. Bantuan ini diberi kepada golongan yang betul-betul perlu. Kumpulan ini bolehlah dikatakan miskin tegar kalau berdasarkan kepada pendapatannya.

Kalau dahulu yang miskin, mudah miskin pun dapat. Sekarang ini banyaknya ditumpukan kepada miskin tegar. Ini kerana kerajaan pun, kita tidak boleh hendak berikan bantuan yang berterusan dengan nilai yang besar.

■1650

Saya ingin membaca dari segi maklumat yang Yang Berhormat Sepanggar tanya apa hasilnya di Sabah. Pada tahun 2010 jumlah keseluruhan penerima KWAPM Kumpulan Wang Amanah Pelajar Miskin (KWAPM) seluruh negara ialah seramai 614,086 murid dengan peruntukan bagi negeri Sabah seramai 132,699 murid. Ini negeri Sabah. Bilangan penerima KWAPM di Sabah merupakan yang tertinggi 22% berbanding dengan negeri-negeri lain di Malaysia. Bukan kita berdengki dengan Sabahlah, tetapi maknanya Sabah *gets a fair share* dengan izin.

Saya mahu Yang Berhormat Wangsa Maju sahabat saya ini saya tahu dia dengan begitu sabar menanti jawapan saya walaupun tadi dia tidak sabar, dia ingat saya tidak ada di sini. Yang Berhormat Rasah pula pergi cucuk dia kata Timbalan Menteri tidak ada. Saya baru keluar minum air tadi. Lekat air teguk saya tadi.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: *[Bangun]*

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Saya minum air di dalam bilik rehat sementara mendengar dengan buku nota.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Tadi sudah minta maafkan?

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih, terima kasih. Akan tetapi Yang Berhormat Rasah ini jahat, dia pergi buat fitnah, "*Timbalan Menteri sudah tidak ada*" dia kata.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Timbalan Menteri saya...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Cukuplah Yang Berhormat Bakri, cukuplah Yang Berhormat Bakri.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Yang Berhormat Timbalan Menteri, KWAPM tadi sambung tadi.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Pelajar miskin...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Cukuplah Yang Berhormat Bakri, saya cukup risau kalau Yang Berhormat Bakri tanya soalan. Ini kerana soalan Yang Berhormat Bakri ini memang pelik sedikit. *[Ketawa]*

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Tidak apa, bagi saya jawapan bertulis pun okey. Terima kasih Timbalan Menteri.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Yang Berhormat Kota Belud dahululah.

Tuan Er Teck Hwa [Bakri]: Secara ringkas sahaja. Saya minta Timbalan Menteri mengemukakan statistik mengikut pecahan sekolah jenis kebangsaan dan bilangan pelajar dengan pecahan mengikut empat kategori kelayakan yang telah ditetapkan dalam syarat permohonan Kumpulan Wang Amanah Pelajar Miskin. Jawapan ini diminta diberikan secara bertulis.

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri dan Tuan Pengerusi. Tadi disebut oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa bajet ataupun peruntukan yang diberikan untuk KWAPM ini akan dikurangkan hampir setengah tahun hadapan. Saya cukup yakin ini mungkin disebabkan oleh proses pemutihan, senarai penerima itu dan mungkin akan digunakan jadual e-Kasih.

Akan tetapi seperti mana yang dibangkitkan di Parlimen ini oleh ramai ahli-ahli Parlimen dari Sabah dan Sarawak iaitu masalah e-Kasih belum lagi begitu kemas. Saya takut nanti apabila ianya belum lagi boleh digunakan secara keseluruhan, ramai yang akan tercicir dan mungkin RM200 juta lebih untuk KWAPM itu mungkin tidak akan mencukupi. Itu juga akan berlaku untuk Rancangan Makanan Tambahan bagi Kementerian Pelajaran di mana jumlah juga akan dikeluarkan secara drastik. Saya cuma ingin minta pandangan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri, jikalau e-Kasih itu belum dapat dikemaskinikan dan tidak boleh digunakan secara menyeluruh, apakah kerajaan bersedia untuk menambahkan peruntukan untuk KWAPM dan juga RMT - Rancangan Makanan Tambahan, terima kasih.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih Yang Berhormat, saya tidak yakin bahawa ianya mengikuti e-Kasih kerana yang pentingnya ialah pendapatan. Pendapatan ini disahkan oleh jawatankuasa di peringkat sekolah. Dia ada guru besar, dia ada PIBG, dia ada wakil-wakil pemimpin masyarakat. Jadi kalau orang itu memang pendapatan dia rendah tidak ada kemampuan, maka mereka ini akan disahkan oleh pihak sekolah. Tidak ada masalah saya rasa ya. Tidaklah macam hendak bagi mana-mana program yang *straightly* mengikuti e-Kasih. Tidak. Tidak ada dalam e-Kasih, maka tidak dapat. Akan tetapi apa pun kalau berlaku ketidakcukupan yang ketara dalam pengagihan KWAPM ini, saya rasa kerajaan sentiasa terbuka untuk mendapat maklumat.

Kembali kepada Yang Berhormat Wangsa Maju. Dua isu Yang Berhormat timbulkan dan saya sebenarnya bersimpati dengan dua-dua isu inilah. Cuma isu Yang Berhormat ini kalau boleh saya rangkumi di bawah satu konsep ataupun prinsip yang lebih besar iaitu falsafah bagaimana negara kita harus mengendalikan falsafah perniagaan kita. Adakah kita mahu *control*, mahu kawal ini boleh, ini tidak boleh ataupun kita ambil pendekatan pasaran bebas.

Peranan kerajaan ada tetapi di mana mungkin kita lepaskan kepada pasaran bebas. Contohnya kalau kita menggalakkan pelaburan, pelabur dari luar datang, dia membuka perniagaan dalam bentuk apa pun. Bursa sahamkah dan kalau dia hendak jual *willing buyer, willing seller*. Jarang yang boleh kita gunakan untuk melarang mereka. Kita tidak boleh kata, "Eh! Tidak boleh, dari Singapore tidak boleh, dari negara lain boleh", umpamanya.

Jadi ini satu perkara yang kita harus, *we cannot pick and choose* kalau pendekatan kita *open market, encouraging foreign investment* dengan izin, maka mereka berhak. Mereka bawa modal, mereka berhak tarik modal. Untung dalam melaksanakan perniagaan mereka, penjualan beli, *good for them because* dia masuk pun hendak untung. Tidak ada peniaga yang datang hendak melabur di Malaysia untuk rugi. Jadi ini satu pendekatan.

Kemudian yang kedua Yang Berhormat Wangsa Maju, kedua-duanya berhubung kait dengan falsafah perniagaan. Kedua-duanya ialah kredit kad. Kita bagi kredit kad kerana ianya memudahkan. Ia boleh membantu kepada *cashless society*. Maknanya tidak perlu bawa duit banyak, bawa kredit kad pun cukup. Jadi kita kata okey, siapa yang perlu boleh asalkan menepati kelayakan-kelayakan dia. Memang bank kalau boleh tidak hendak bagi kepada orang yang tidak boleh bayar. Memang bank apabila bagi pinjaman apa pun tidak hendak bagi kepada orang yang tidak akan bayar. Masalahnya dia tidak boleh dapat 100% *perfect fit*. Ada yang berjaya dan ada yang tidak berjaya asalkan yang tidak berjaya ini janganlah terlalu ramai.

Jadi yang kredit kad ini NPL saya difahamkan hanya 1.9%, *its not very high* 1.9% sahaja. Jumlah yang menggunakan kredit kad pun sekarang ini oleh kerana kita ada RM50 cukai perkhidmatan, maka jumlahnya pun sudah turun. Saya tidak hendak bagi statistik-statistik ini kerana boleh menjemukan, saya tahu. Akan tetapi masalah kita bagaimanakah kita *pick and choose*? Bagaimanakah kita *control* syarikat mana boleh jual aset dia, syarikat mana yang tidak boleh jual. Ini yang masalah. Kepada siapa kita boleh bagi kredit kad siapa yang tidak boleh bagi kredit kad. Bank Negara pun tidak boleh memainkan peranan tersebut.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Minta penjelasan sedikit.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Terima kasih Tuan Pengerusi dan terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Falsafah yang dinyatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri nampak cantik. Akan tetapi yang pentingnya kalaulah kita berikan satu pasaran terbuka, *free market*. Apabila mengakibatkan satu gejala sosial, *social problem* seperti ramai pemuda dan pemudi jadi muflis kerana mereka tidak boleh mengawal perbelanjaannya. So, ini

jadi satu perkara yang kerajaan perlu mengambil tindakan supaya mengawal sebab syarikat kredit ini memang kalau boleh seperti MBF dahulu dia keluarkan berjuta-juta kad. Siapa yang tidak layak pun mereka akan keluarkan. Mereka akan ada satu sistem di mana kad akan keluarkan untuk kredit dan MBF Finance pula akan ada satu memberikan kredit, *line of credit*. So, apabila belanja sini kredit akan naik. Apabila ada masalah, MBF Finance yang jadi masalah. Oleh sebab itulah MBF Finance telah bankrap, itu satu.

Kedua, kes sekarang ini kita menganiayai pemuda pemudi baru masuk dalam masyarakat, itu yang penting. Selain itu, kita hendak kawal supaya tidak ada masalah sosial, bukan hendak kawal pasaran, sebab kredit kad ini hendak keluarkan banyak kredit kad. Dia boleh dapat yuran setiap tahun, RM180, RM200 seorang. Kalau 100 juta sudah berapa? RM20 juta mungkin.

Ketiga, masalah pasaran bursa saham, *stock broking firm*. Kita telah *consolidate* dari dulu dan kita sudah ada separuh, baik, itu baik. Kita memberikan peluang kepada syarikat asing untuk menarik pelabur masuk kepada enam syarikat CLSA, Security Credit Swiss dan sebagainya dan polisi ini untuk apa? Memberikan lesen untuk mereka secara percuma dan sedangkan syarikat tempatan hendak dapat satu lesen membayar RM100 juta untuk lesen. Mereka dapat percuma. Akan tetapi saya nampak tidak ada enam syarikat ini yang saya tahu tidak bawa apa-apa pelabur asing masuk pun yang boleh katakan kita memberikan mereka percuma.

■1700

Kalau mereka bawa, katalah satu syarikat RM300 juta pelabur masuk di sini, okeylah boleh kata kita beri dia percumalah lesen itu. Akan tetapi tidak ada pun. Bukankah kita sudah memperbodoh-bodohkan syarikat tempatan kita? Padahalnya mereka telah boleh dikatakan *breach of promise* atau mereka tidak mematuhi syarat-syarat yang lesen itu diberi dalam syarikat tersebut. Saya rasa lebih baik sekarang ini, kerajaan membatalkan lesen yang enam ini untuk mereka meminta lesen yang baru supaya mereka bayar RM100 juta. Saya bukan mengatakan kita halang syarikat asing masuk ke dalam negara kita. Kita memang rela. *We're happy, we invite them to come*. Akan tetapi kita tidak mahu mereka menggunakan peluang ini supaya mereka masuk melabur atas alasan menarik pelaburan asing masuk. Walhalnya mereka tidak ada dan sampai satu ketika mereka akan jual kepentingan mereka. Itu yang saya sebut tadi...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, ringkas Yang Berhormat.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Sebab kita tidak mahu keadaan yang sedemikian berlaku. Terima kasih ya. Dan juga yang tiga lesen ini saya harap, kalau hendak beri peluang kepada syarikat asing jadi usaha sama kita mesti ada satu syarat supaya mereka tidak boleh menjual kepentingan mereka dalam 10 tahun atau 20 tahun supaya wang ini tidak boleh dibawa keluar. Terima kasih.

Datuk Ir. Haji Idris bin Haji Haron [Tangga Batu]: Yang Berhormat Menteri, boleh saya? Topik yang sama merujuk kepada soalan saya kepada Yang Berhormat Menteri pada sesi yang lepas berkaitan dengan *credit card*, boleh? Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi, dalam jawapan Yang Berhormat Menteri pada ketika itu ialah lebih kepada meletakkan supaya kumpulan masyarakat tidak perlu bimbang dengan penggunaan kredit kad dan segala-galanya adalah di bawah kawalan kerajaan. Yang Berhormat Menteri pun sebut sebentar tadi 1% NPL dan statistik ini sebenarnya kalau dengar 1% itu memang tidak merunsingkan kita. Akan tetapi dalam 1% itu ia telah menyebabkan kumpulan masyarakat ini tadi terjerumus di lembah yang tidak pernah dilalui oleh mereka, muflis dan sebagainya. Tidak mengapalah, itu dalam kawalan kerajaan. Cuma untuk menggalakkan *cashless society* ini Yang Berhormat, apa kata kalau kerajaan memperkenalkan kepada kumpulan junior ini, orang-orang muda ini dari mereka menggunakan *credit card* kita beralih kepada *debit card*. *Debit card* ini nanti, mereka akan ada satu sifat berhati-hati ataupun bersedia sebelum sesuatu berlaku. Jadi yang ini mungkin lebih baik. *Cashless society* tetapi dalam kaedah yang berbeza mereka lebih bersedia melakukan perancangan yang terperinci sebelum berbelanja dan mengetahui kekuatan kewangan mereka. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Biar saya teruskan sedikit kerana kita perlu dan saya lihat kepada Yang Berhormat Kepong. Sebenarnya Yang Berhormat Kepong...

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberikan itu satu penjelasan bahawa sama ada akan mengeluarkan satu syarat untuk tiga-tiga syarikat yang baru ini supaya mereka tidak akan jual kepentingan mereka.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tidak, tidak, saya akan jawab itu. Apa cepat sangat? Bukan saya, apabila saya sebut Yang Berhormat Kepong tidak semestinya saya tidak hendak menjawab ini.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Okey, terima kasih. Yang Berhormat, saya berharap begitu, terima kasih.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Yang Berhormat kena sabar sedikitlah. Kena sabar. Saya pun sentiasa sabar, saya susah hari ini kerana Yang Berhormat tidak sabar. Tadi pun hendak minum air..

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Saya sentiasa sabar, susah saya. duduk sini, nanti, dengar tidak pergi di luar pun.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ini, sabar, okey, tunggu, tunggu, tunggu. Tunggu, tunggu. Yang Berhormat Rasah pun hendak jawab saya akan bagi. Yang Berhormat Rasah ada. Saya pun nampak dia gelisah, keluar masuk, keluar masuk. Dia hendak balik tetapi jawapan dia belum sampai. Ha, jangan Yang Berhormat Rasah. Yang Berhormat jangan buat hasutan lain kali. Jangan cakap...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ya, baik Yang Berhormat Menteri.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tidak nampak di mata bukannya tidak ada di hati. *[Dewan riuh]* *[Ketawa]* Ini Yang Berhormat Cameron Highlands ini, kena *quote* Yang Berhormat Cameron Highlands sedikit. *[Ketawa]*

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: 25 minit lagi Yang Berhormat.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Berapa minit?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: 25 minit.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Okey, okey, kita gunakan sebaik mungkin. Pertamanya yang *debit card* ini memang kerajaan menggalakkan tidak ada masalah. Tidak kita kata, bahkan kalau semua hendak menggunakan *debit card* pun lagi bagus. Tidak kena bayar RM50 pun. Akan tetapi ada orang itu dia tidak boleh guna *debit card* kerana dia ada keperluan yang melebihi daripada *balance* yang dia ada. Jadi itu tidak ada masalah.

Yang Berhormat Kepong pun dahulu ada tanya perkara yang sama. Saya ingat Yang Berhormat Kepong walaupun dia tidak ingat. Dia perli sayalah, Bachoklah apa lah. Jangan tidak baik itu Yang Berhormat Kepong. *[Dewan riuh]* *[Ketawa]* Tidak baik, niat kurang baik. Kita baik kawan tetapi buat perkara yang niat tidak baik, tidak elok, tidak elok Yang Berhormat. Tidak mengapa, yang itu tidak mengapa. Jangan niat jahat. Kita sama-sama 1Malaysia, jangan niat jahat. *[Ketawa]*

Yang Berhormat Wangsa Maju, cuma saya, *I want to take you to task* lah. *You* kata syarikat ini datang tidak bawa satu pun daripada asing. *I think you are aggravating*. Jangan begitu. Nanti orang tengok, *argument* Yang Berhormat itu sudah cantik, orang kata ada *point*. Akan tetapi bila Yang Berhormat buat kenyataan yang melulu semacam itu, runtuh. *Your argument* runtuh. Jadi orang kata, apalah Yang Berhormat ini? Takkanlah OCBC Bank - *base securities company*, Yang Berhormat Kepong, takkanlah tak bawa apa-apa datang ke sini. Saya tidak bersetujulah. *I don't have the figures with me*. Kalau *you* hendak tanya *but I don't think that this big foreign based companies comes here with nothing and exploiting. You know our market and selling off and taking back everything*, dengan izin. Jadi tidak elok.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Yang Berhormat Menteri saya telah memberikan angka bahawa seperti OCBC Securities telah menjual 30% kepentingan mereka selepas mereka digabungkan di dalam OCBC Securities di Melaka pada tahun 2000. Selepas itu, syarikat itu telah dijual dengan harga RM350 juta. OCBC Securities telah menerima RM105 juta. Mereka telah ambil keluar dan sekarang ini kalau mereka hendak kembali ke sini selepas mereka telah jual seperti OCBC Securities, Kim Eng Securities ini dari Singapura kita jangan kasi mereka sebab mereka telah menjual kepentingan mereka. Ini menunjukkan mereka tidak berminat lagi dalam pasaran kita. Kita beri peluang kepada *stock broker* tempatan. Kalau

mereka hendak melabur boleh kita kata maksud di sini, syaratnya mereka tidak boleh jual kepentingan mereka dalam 20 tahun supaya mereka mesti ada satu komitmen. Itu yang membuat saya satu *constructive proposal*, dengan izin.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Saya bersetuju kalau sudah jual keluar, kemudian hendak balik. Yang itu saya bersetuju, saya tidak ada masalah. *I am a very fair man* Yang Berhormat dengan izin. Saya tidak ada masalah. Cuma kita jangan kata mereka datang tidak buat apa ya. *So, long*. Dia sudah pun, kalau dia boleh jual, kalau ada pembeli yang membayar RM300 jutakah, RM100 jutakah, pembeli ini tidak bodoh. Dia mesti membayar kerana ada *value*, ada nilai dalam syarikat tersebut dan nilai ini adalah hasil usaha mereka. Mereka sudah membina nilai ini. Jadi kita tidak mengapalah yang itu. Akan tetapi kalau yang mana jual kemudiannya hendak masuk beli, itu saya bersetuju.

Biasanya orang yang meninggalkan negara tambah-tambah dalam suasana negara susah, kemelesetan ekonomikah, tahun 2007, tahun 2008 ada yang *pack and go*, kemudiannya hendak datang balik. Dia pun sudah jadi malu, dia segan. Yang itu saya bersetuju. Cuma hendak menyatakan kita kena letak satu *condition* 20 tahun tidak boleh jual, ini satu bebanan. Satu bebanan kerana apa? Kepada *investors* dia tidak mahu terikat. Sekali masuk tidak boleh keluar. Dia masuk macam dalam sangkar burung. Kita masuk sangkar burung kita tutup. Dia tidak mahu macam itu. Dia kata, bukalah pintu burung, pintu sangkar burung. Dia masuk, dia keluar, dia masuk. Maknanya kalau ada untung, dia hendak bawa keluar balik, okey. Jangan kita bagi *condition* yang begitu ketat sehingga boleh melemahkan semangat pelabur untuk memasuki negara.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Yang Berhormat Menteri, maksud saya adalah kalau kita memberikan lesen baru ini dengan percuma, yang tanpa apa-apa bayaran. Tiga lesen yang baru ini kalau kita hendak keluarkan lesen yang baru ini tanpa apa-apa bayaran janganlah kita berikan syarikat yang telah jual kepentingan mereka di sini.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Okey, ya tidak mengapa.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Yang baru.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tidak mengapa, tidak ada masalah.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Kalau mereka hendak masuk sebab kita sudah dapat satu pengalaman mereka telah jual

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Okey, tidak mengapalah. Saya tidak hendak...

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Sekurang-kurangnya kita kata lima tahun, 10 tahun...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Okey, okey...

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Sebab *license fees* dia RM100 juta Yang Berhormat.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Saya sudah tinggal 20 minit lagi dah. Terima kasih ya, Terima kasih.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Yang Berhormat Menteri, kena faham begini.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih, terima kasih...

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Kita bukan anti...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Ya, terima kasih.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih.

■1710

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Saya ada pegawai daripada SC hari ini sebenarnya, dia mendengar dan dia akan membawa pulang cadangan Yang Berhormat. Cuma saya tidak boleh komitmen di sini kerana kita perlu memberi ruang untuk mereka menilai dan meneliti cadangan tersebut. Terima kasih. Saya ingin...

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Masalah *credit card* Yang Berhormat Menteri. Kena ambil tindakan sebab kita tidak mahu tengok pengguna...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya, kredit. Susah, memang ada tindakan, mungkin kita akan pertingkatkan. Ini orang-orang seperti ini, yang bermasalah tetapi satu sahaja, pengurusan *credit card* ini sudah berubah. Yang Berhormat sebut MBF *Finance*, itu dahulu, sudah jual, sudah habis. Ini soal lama dan soal baru ini lain, sistem pengurusannya lain. Ia ada CCRIS, semua sudah tahu kalau ada masalah kewangan, bank lain tidak akan memberi pinjaman lagi dan tidak akan memberi kemudahan.

Tuan Wee Choo Keong [Wangsa Maju]: Yang Berhormat Menteri mesti sedar juga walaupun kita ada *Bank Negara Guidelines* di mana kalaulah seseorang pemegang *credit card*, dia hilang *credit card*nya dan kalaulah *credit card* itu mengumpul hutang katakanlah RM10,000, RM20,000 dan syarikat *credit card* tidak boleh membuktikan bahawa ini adalah satu pemegang *credit card* itu bersekolong dengan *fraudster*. Pemegang *credit card* itu ada liabilitinya adalah RM250 sahaja tetapi masalahnya ini, syarikat pengeluar *credit card* ini mereka tidak mematuhi dengan RM250 *guideline* ini. Walaupun mahkamah telah buat itu. So, saya harap kementerian membuat satu syarat untuk memastikan perkara ini kerana ia isu yang penting sebab melibatkan pemuda dan pemudi. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Wangsa Maju, 18 orang berucap Yang Berhormat. Menteri hendak jawab Yang Berhormat seorang atau 18 orang.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Terima kasih Yang Berhormat. Saya mahu sebut Yang Berhormat Rasah, masih ada. Yang Berhormat sebut SME Corp, mengikut maklumat dia Kementerian Kewangan tidak salurkan wang. Sebenarnya kita sudah *check*, sudah disalurkan pada Jun 2010, bahkan sudah ada *breakdowns*. Sebanyak RM164 juta Skim Pinjaman Mudah

Enterprise Kecil Sederhana, RM36 juta Skim Pinjaman Mudah Penempatan Semula Kilang atau EKS, RM33.5 juta Program Pembangunan Sektor Perkhidmatan EKS, RM45.4 juta pembangunan teknologi, maknanya sudah ada. So saya tidak tahulah dari mana sumber itu iaitu dari Jun 2010.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Saya pendek sahaja. Berapa baki lagi ada dalam dana tersebut kalau boleh disebut.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Baki itu kena tanya SME Corp, takkan saya hendak tahu baki dia Yang Berhormat. Bolehlah kerana saya tidak tahu sekarang tetapi itu boleh ditanya, tiada masalah. Boleh kita cari nanti.

Okey ini siapa tadi, Yang Berhormat Jasin, sudah hendak balik? Yang Berhormat Jasin ada, terima kasih. Yang Berhormat Jasin ini sahabat saya, saya mesti jawab soalan dia. Yang Berhormat Jasin ini dia. / sudah jawab tadi, tidak ada, pasal projek khas tadi itu, yang hendak *high intensity* dia tidak ada, Yang Berhormat Batang Sadong sudah sebut tadi tetapi saya bagi dia kemudian.

Jadi Yang Berhormat Jasin ini mustahak kerana Jasin ini suka pakar ekonomi, intelektual. Soalan dia soalan pokok, soalan kasar dan soalan besar. Apakah perancangan kerajaan supaya ekonomi kita tidak terjejas dengan pasaran antarabangsa FTA, apa masalah dengan FTA.

Memang betul, saya bersetuju perolehan kerajaan merupakan satu *problem area* dalam FTA ini. Dia hendak kalau boleh *equal access*, perolehan kerajaan kita, perolehan kerajaan hendak bagi kepada golongan kecilnya, kepada bumiputera, kepada macam-macam. Jadi ini satu bidang yang melambatkan penyelesaian FTA. Dari segi ekonomi dunia, dahulu saya sudah jawab soalan Parlimen soalan lisan, bermakna kita memerhatikan dengan *close watch* keadaan tetapi pada masa ini kita rasa tidak terlalu membimbangkan kita. Namun begitu usaha kita mengurangkan defisit, menambahkan keupayaan kita untuk bertindak di masa akan datang sekiranya berlaku kemelesetan yang ketara.

Jadi mengenai emas BNM. Saya hendak bercakap yang ini sebenarnya. BNM atau Bank Negara Malaysia yang disebut oleh Yang Berhormat, dia kata emas sebagai asas sandaran mata wang ini. Saya hendak jawab ini kerana saya memang mempunyai sedikit kepakaran apabila saya buat *thesis* dahulu pun, PhD saya dahulu, Yang Berhormat Kuala Selangor tidak tahulah apa *thesis* dia tetapi *thesis* saya mengenai mata wang antarabangsa. [Ketawa]

Jadi macam ini, kadang-kadang kita emosi sedikit dengan emas ini sebab emas ini sesuatu yang kita emosi. Saya sendiri sebenarnya mengikuti perbincangan mengenai wang, dinar. Sebab itulah di Kelantan, Ahli-ahli Yang Berhormat dari Kelantan, ada atau tidak ada, sudah balik. Sebenarnya saya tengok satu penganiayaan kepada rakyat Kelantan kalau kita mahu gunakan dinar ini sebagai alternatif *currency* dan ini dibuat pengumuman oleh Menteri Besar.

Kemudian pelbagai masalah kerana sebenarnya emas ini kita tidak boleh guna sebagai *currency*, kita tidak boleh.

Yang Berhormat Kepong pun setuju. Cakap kepada rakan kongsi Menteri Besar Kelantan itu, tidak boleh macam itu Yang Berhormat Kepong. Jangan diam, diam ini dari segi Islam ini kalau kita lihat satu yang tidak benar, kita mesti mengubah dengan tangan kita, kalau kita tidak mampu dengan tangan kita, kita ubah dengan mulut kita, kalau kita masih tidak mampu lagi, kita ubah di dalam hati kita, kita tidak bersetuju. Ini Yang Berhormat Kepong kena cakap kepada dia, pegang tangan dia, tidak boleh itu. Tidak boleh.

Kalau Yang Berhormat Kepong tidak mahu, jarang berjumpa dia, cakap dengan Yang Berhormat Kuala Selangor. Yang Berhormat Kuala Selangor jumpa dia selalu. Beritahu, tidak boleh. Yang Berhormat Kuala Selangor tahukan. Yang Berhormat Kuala Selangor ekonomi, jangan biar orang-orang tua cakap yang bukan-bukan, tidak boleh.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Tuan Pengerusi, dia sebut nama saya kerap Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Nak cuti panjang ini nampak orang gembiralah.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Terima kasih. Saya cukup menyanjungi Menteri yang berusaha sungguh membuat penjelasan. Saya sebenarnya memerhatikan dan saya sedikit membuat *search* bermula daripada semasa Tun Mahathir, Tun Abdullah Badawi.

Tuan Pengerusi, saya melihat perkara ini dengan penuh bertanggungjawab. Ini persoalan dinar dan dirham ini bukannya sama sekali diperkenalkan sebagai *currency*. *It has never been* dengan izin, ia tidak pernah diperkenalkan sebagai *currency*, bahkan yang hari ini Menteri Besar Perak juga. Jadi saya yakin Menteri Besar Perak juga bersetuju untuk menjadikan ia *as an investment* dan juga sebagai suatu *medium of exchange* dalam hal-hal *barter trading*.

Jadi kita tahu dan saya tidak perlu berhujah, berkebetulan saya membuat *research* banyak tentang dinar dan dirham ini dan ini sebenarnya balik kepada *many years of interest in dinar and dirham*. Timbalan Menteri mungkin buat PhD dalam hal itu tetapi saya menghayati perkara ini sebagai - perkara-perkara ini ada tersebut dalam hadis tentang *precious metal*.

Jadi oleh kerana itu, saya sebenarnya tidak sempat bertanyakan dalam peringkat Jawatankuasa ini Tuan Pengerusi, tetapi saya mahukan jawapan ini terus daripada Timbalan Menteri hari ini. Apakah sikap dan pendirian kerajaan dalam pengenalan yang diperkenalkan oleh kerajaan Kelantan, dinar dan dirham bukannya sebagai *currency* yang menggantikan *the fiat money of legal tender of Ringgit Malaysia* tetapi sebagai sama ada *investment*, sama ada *medium of exchange* selain daripada *the legal tender of the fiat money of Ringgit Malaysia* kerana Timbalan Menteri sendiri turun, sebab saya tersusun semua ini. Semua telah membuat komitmen-komitmen seperti ini termasuklah Timbalan Menteri sendiri. Terima kasih. *Please honest* dan ikhlas, *lillahi ta'ala*.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein]: Terima kasih. Ya, *honest, lillahi taa'la*, saya tidak pernah berbohong dan saya bagi jawapan ikhlas.

■ 1720

Kalau untuk pelaburan, untuk simpanan, untuk gantungan di tengkukkah, dileherkah, di dinding rumahkah, tidak ada masalah. Terus kan. Yang menimbulkan masalah kepada saya – Yang Berhormat Kuala Selangor tidak duduk di Kelantan. Saya duduk di Kelantan. Tiap-tiap minggu saya balik. Bila diumumkan, dia kata *alternative currency*.

Keduanya Yang Berhormat, ianya akan diterima oleh kesemua peniaga, beribu peniaga dia kata. Kemudian bila ditanya nilainya macam mana? Sebab emas ini nilainya akan turun naik. Oh, dia kata akan lantik orang yang akan mengumumkan harga. Hendak kena pergi umumkan. “*Okey, hari ini tuan dan puan, berhenti timbang sayur, saya hendak umumkan emas adalah bernilai sedemikian.*” [Ketawa]

Seorang Ahli: Dua dirham!

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Jadi kalau itu yang hendak dibuat, apa lagi tujuannya? Mestilah bukan untuk *investment*, bukan untuk pelaburan tetapi untuk *currency*. Itu salah.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: Yang Berhormat Timbalan Menteri, wang tunai pun ada nilainya, tiap-tiap hari naik turun mengikut kadar pasaran. [Dewan riuh]

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Betul, betul.

Tuan Tony Pua Kiam Wee [Petaling Jaya Utara]: So, nilai emas pun sama ada naik turun.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Betul, tetapi apa tujuan? Saya hendak tanya, apa tujuan seorang pegawai masuk dalam pasar jual ikan, jual sayur hendak umumkan nilai emas?

Datuk Abd. Rahman Dahlan [Kota Belud]: Itu macam filem P.Ramlee itu.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tidak boleh. Tak payah hendak menegakkan benang basah. Yang tidak boleh itu tidak boleh. Kalau untuk pelaburan, okey, terus kan. Tidak ada masalah. Saya tidak ada masalah.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: [Bangun]

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Cukuplah itu. Yang Berhormat Kuala Selangor, saya tidak hendak bagi sebab masa dah hendak habis dah. Saya tak bagi lagi dah. Saya tidak bagi.

Dr. Tan Seng Giaw [Kepong]: [Bangun]

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Yang Berhormat Kepong pun cukup.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Timbalan Menteri, saya bacakan *statement* Yang Berhormat Timbalan Menteri sendiri.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Sebab saya hendak buat satu kenyataan. Saya hendak buat satu kenyataan...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Timbalan Menteri, ini kenyataan Yang Berhormat Timbalan Menteri sendiri. Kalau boleh saya bacakan. *“Royal Mint Exchange Sdn. Bhd...”*

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya, ya.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: *“Royal Mint Exchange Sdn. Bhd. Chairman, Datuk Dr. Awang Adek Hussein say purchasing the Dinar was an effective mode of saving as the value of gold was much more stable compared to currencies.”*

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya, saya setuju. *Saving*, ya. Bukan untuk mata wang.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: *“The value of Dinar was minted to resemble those used during the reign of Caliph Umar Al-Khattab in Arab and would follow the market price of gold. Dr. Awang Adek said there was great potential in expanding the use of Dinar, particularly for the Muslims, such as using them to pay zakat and fitrah and for pilgrimage to Mecca.”*

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tidak ada masalah. Kita dahulu bayar fitrah dengan beras. Tidak ada masalah.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Jadi Tuan Pengerusi, dalam satu masa Yang Berhormat Timbalan Menteri membuat komitmen seperti ini dan hari ini seolah-olah memperleceh dan memperlekehkan pengenalan dinar dan dirham sementara Yang Berhormat Timbalan Menteri sendiri sedar *how stable that precious metals by way of* – untuk menangani persoalan *inflation* dan *deflation depression*.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Okey, saya hendak...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Sebab itu...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Saya hendak jawab ini. Saya hendak jawab tentang penggunaan *gold standard*. *Gold standard* ini adalah *the ‘closes’* dengan izin, kepada penggunaan emas. Ia gunakan wang tetapi *back 100%* oleh *gold*. Ini *gold standard* ini, dan *gold standard* ini gagal kerana negara yang mengalami defisit akhirnya hilang habis *gold* dia. Berapa lama – dia hendak pinjam *gold* dari mana? Sebab itulah *gold standard as a system* telah gagal dalam tahun 1973 – *Smithsonian Agreement*.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Yang Berhormat Timbalan Menteri...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tak payahlah yang ini...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: *Gold standard...*

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Kalau hendak guna dinar...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Dalam *Bretton Woods*, *gold standard* adalah satu perkara yang berbeza.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Saya ingat Yang Berhormat...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Dinar dan dirham tidak bersangkutan dengan *Bretton Woods*.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, Yang Berhormat...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Tidak ada.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat, tidak bolehlah macam ini. Ini macam menegakkan kepentingan sendiri Yang Berhormat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: Tuan Pengerusi, Yang Berhormat Timbalan Menteri tahu semua ini, dia sengaja buat-buat tidak tahu.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Tidak boleh Yang Berhormat.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya betul.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: *Gold standard is different.*

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat...

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: *Bretton Woods is different.*

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Yang Berhormat Kuala Selangor...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Macam inilah Yang Berhormat.

Dr. Dzulkefly Ahmad [Kuala Selangor]: *This is dinar and dirham.*

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Bukan... *[Disampuk]* Tidak payah, tidak payahlah. Tinggal enam minit lagi. Jadi Yang Berhormat, saya ingin menggulunglah yang banyak sangat dah ini. Yang Berhormat Pendang pun ada bangkitkan tetapi dia pun tidak ada.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Yang Berhormat, tadi saya ada dua tiga lagi soalan belum jawab lagi.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Apa lagi? Dah jawab dah.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Kod hasil perjudian – cukai perjudian. Saya kata salurkan kepada yang bukan Islam – sebab ini jadi isu di Pulau Pinang.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Okeylah, saya akan bawa kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri yang menjaga hal ini. Saya tidak menjaga hal ini.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Ini bukan Timbalan Menteri kah, Yang Berhormat ini?

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ada Timbalan Menteri yang menjaga ini.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Yang Berhormat bukan Timbalan Menteri kah?

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya, tetapi saya tidak menjaga hal ini.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Bukan, saya kata...

Seorang Ahli: Ada dualah!

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ada dua. Saya kata saya akan bawalah balik.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Saya faham, saya faham.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Apa susahnya?

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Saya faham. Saya hendak satu komitmen bahawa Kementerian Kewangan...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ini apa?

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Sebab ini pernah dikatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri...

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya lah, saya akan bawalah balik. Apa susahnya, Yang Berhormat? Yang Berhormat hendak ikut saya pergi Kementerian Kewangan pun tidak apa. Tidak jadi masalah.

Tuan Loke Siew Fook [Rasah]: Saya mahu satu jawapan dalam Parlimen.

Datuk Dr. Awang Adek Hussein: Ya lah, saya jawablah ini. Saya jawablah ini. Pandangan Yang Berhormat akan saya bawa untuk pertimbangan Timbalan Menteri Dato' Donald Lim. Apa lagi? Jawapan yang tepat dan *factual*. [Ketawa] Tidak ada kelu-kelih. [Ketawa] [Disampuk] Janganlah macam itu. Kalau sudah tidak boleh berbahas, janganlah macam itu. Ini banyak lagi ini.

Saya mahu teruskan sahaja dengan jawapan – banyak sangat ini. [Disampuk] Gulung ya? Jadi gulungnya secara penggulangannya beginilah. Dua perkara untuk saya gulung. Saya ucap terima kasih. Yang bergurau, bergurau juga, yang mesejnya tetap ada. Terima kasih kerana penyertaan yang begitu baik. Yang mana yang masih lagi tidak puas hati, masih boleh dibangkitkan di peringkat jawatankuasa kementerian-kementerian berkenaan. Umpamanya KWAM.

Sebenarnya banyak tabung yang dibentuk oleh Kementerian Kewangan bukan dikendalikan oleh kita. Tabung Bantuan Perubatan umpamanya, dikendalikan sepenuhnya oleh Kementerian Kesihatan. Cuma, Kementerian Kewangan... [Disampuk] Ya, semua dikendalikan.

Yang tadi RM10 subsidi itu saya hendak jawab juga sebab ditimbulkan mengapa RM10 tetapi sebelum itu RM125 juta. Sebenarnya ini kerana peruntukan sedia ada masih ada. Peruntukan yang dibuat dahulu masih ada. Jadi yang dibuatnya token RM10. Jadi kalau perlu lagi, ditambah kerana sudah ada votenya RM10. Kalau tidak dibuat RM10... [Disampuk] Yang Berhormat Pasir Salak, Yang Berhormat Pasir Salak. Saya tidak teringat tadi Yang Berhormat Pasir Salak yang menyebutkan. Jadi saya hendak ucap terima kasih. Sekiranya ada apa-apa yang hendak dibangkit berdasarkan kepada kementerian-kementerian yang lain, memang boleh.

Yang dicadangkan oleh Yang Berhormat Batang Sadong tentang polisi insurans kesihatan negara – *national insurance scheme*, yang itu saya tidak jawab. Saya jawab yang *high intensity*. Yang itu sebenarnya saya pun tidak tahu jawapannya. [Ketawa] [Disampuk] Ikhlas, saya tidak suka kelentong. Kalau saya tidak tahu saya cakap tidak tahu, tetapi boleh tanya Kementerian Kesihatan. Saya tahu dahulu semasa saya di Bank Negara, perbincangan sudah dimulakan yang diurus setiakan oleh EPU. EPU jadi urus setia tetapi EPU sudah habislah

jawabannya semasa Jabatan Perdana Menteri tetapi boleh tanya Kementerian Kesihatan. Saya tidak tahu statusnya macam mana sebab ini soal yang dikendalikan oleh Kementerian Kesihatan, EPU. Bank Negara pun ada dalam itu, memang betul, tetapi oleh kerana Yang Berhormat baru bangkit di peringkat akhir ini, saya pun tidak sempat hendak dapat maklumat yang diperlukan. Akan tetapi saya menyokonglah.

Sebenarnya skim insurans nasional ini penting kerana bagaimanakah nanti kita dapat membantu golongan yang miskin yang perlu kepada rawatan rapi, rawatan yang kritikal kerana kita tahu – saya sendiri tahu sebab semasa menjadi wakil rakyat dahulu pernah berhadapan dengan seorang rakan yang perlu buat pembedahan tetapi kena bayar RM8,000 dan dia tidak ada duit. RM8,000 hendak bayar deposit, hendak masukkan setem itu dia tidak ada. Jadi kalau kita tidak ada pembiayaan – bahkan, akhirnya saya membantu dia.

Bukan hendak dapat kredit apalah, cuma saya hendak cerita sedihnya saya bantu dia RM8,000 dan dia buat deposit tetapi tidak boleh dibuat – kesnya di Kelantan – kerana perlu pakar. Ada pakar yang datang dari Jepun untuk membuat prosedur yang *complicated* ini. dengan izin. Apabila hari yang pakar dari Jepun ini patut sampai yang dia sudah tunggu tiga empat bulan, pakar Jepun ini sudah *miss flight*. Maka, enam bulan kemudian pula datang. Sebulan selepas itu, sahabat saya ini telah meninggal dunia. Jadi ini saya terdengar-dengar macam rintihan dia. Tidak ada RM8,000 kita cari RM8,000 tetapi tidak boleh buat lagi kerana perlu pakar dan pakar patut datang tetapi *miss flight*. Bila *miss flight*, kena tunggu. Bila tunggu, dia yang mendahului kita.

Jadi dengan kata-kata itu, saya ucapkan berbanyak-banyak terima kasih kepada semua Ahli Yang Berhormat. Masa kita pun sudah 5.30 petang, terima kasih kepada Tuan Pengerusi yang penuh sabar. Terima kasih kepada semua. Sekian. *Wassalamualaikum warahmatullaahi wabarakaatuh. [Tepuk]* Selamat hari raya.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat pun cukup cerialah petang ini.

Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah bahawa wang sejumlah RM2,420,106,000 untuk Maksud B.10; RM22,034,743,100 untuk Maksud B.11 dan RM4,248,800,100 untuk Maksud B.12 di bawah Kementerian Kewangan jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak RM2,420,106,000 untuk Maksud B.10; RM22,034,743,100 untuk Maksud B.11 dan RM4,248,800,100 untuk Maksud B.12 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Masalahnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak RM493,911,900 untuk Maksud P.10 dan RM2,000,000,000

untuk Maksud P.70 yang disebutkan dalam Anggaran Pembangunan bagi tahun 2011 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak RM493,911,900 untuk Maksud P.10 dan RM2,000,000,000 untuk Maksud P.70 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan 2011.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dan anggota Parlimen yang beragama Islam, saya ucapkan selamat menyambut Hari Raya Aidiladha, maaf zahir dan batin. Kepada semua, saya ucapkan selamat bercuti panjang.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar)
mempengerusikan Mesyuarat]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar]: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat Dewan hari ini ditangguhkan sehingga pukul 10 pagi hari Isnin, 22 November 2010.

Dewan ditangguhkan pada pukul 5.33 petang.